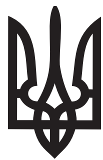
П'ЯТНИЦЯ, 28 ВЕРЕСНЯ 2007 РОКУ ■ № 174 (4174)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Стрічку перерізали. Але міст іще будувати й будувати

У Києві з'єднали правобережну і лівобережну частини залізнично-автомобільного Дарницького моста. Таким чином, завершено будівництво основного мостового переходу. Офіційну церемонію, що тривала менш як півгодини, провели віце-прем'єр Андрій Клюєв, міністр транспорту і зв'язку Микола Рудьковський і генеральний директор «Укрзалізниці» Володимир Козак. Коли вони під'їхали на місце на єдиному в Україні рейковому автобусі, будівельники за допомогою підйомного крана уклали на палі останній 33-метровий залізничний проліт.

Після цього урядова делегація пройшлася прольотом, над яким було вивішено величезний баннер

«Приймай, Україно, подарунок залізничників!». Як розповіли журналістам будівельники, працювали вони, наближаючи цей день, у дві зміни. Без вихідних і свят: «І вибори тут ні до чого, за планом здали». Втім, залізничне сполучення тут відкриється в першій половині наступного року, а автомобільне — 2009 року, пообіцяв Андрій Клюєв.

(Закінчення на 5-й стор.).

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

■ **ФОТОФАКТ**

Ніна Бойко, евакуйована у 1986 році з Прип'яті, у сквері біля перехрестя вул. О. Бальзака та вул. Ніколаєва (Київ), де відбулося відкриття і освячення пам'ятника Героям Чорнобиля.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

■ **НОВИНИ**

Бути поліглотом модно!

ЄС відсвяткував Європейський день мов. З цієї нагоди у Брюсселі відбулися офіційні і розважальні заходи. Перед будинком штаб-квартири ЄС провели інтерактивну виставку з вивчення іноземних мов. Нині в Європі користуються двадцятьма трьома офіційними мовами. Ще 60 — мають регіональний статус. З ініціативою відзначати день мов 2001 року виступили Євросоюз та Рада Європи.

До речі, наступний рік оголошено Генеральною асамблеєю ООН Міжнародним роком мов. У свою чергу, Євросоюз оголосив 2008-й Роком міжкультурного діалогу.

У боротьбі з корупцією перемагає корупція

Україна посіла 118 місце в рейтингу корумпованості, опублікованому всесвітньою коаліцією з протидії корупції «Трансперенсі Інтернешнл». У дослідженні наведено рейтинг 180 держав за рівнем несприйняття корупції в державних секторах. У переліку країн з найвищим індексом, тобто де корупції практично немає, потрапили в порядку займаних місць Данія, Фінляндія, Нова Зеландія, Сінгапур, Швеція. Серед країн колишнього СРСР найкращі показники в Естонії, вона перебуває на 28 місці, тоді як Литва і Латвія розділили 51 позицію. США посіли 20 місце, Польща — 61, Росія — 143, а Білорусь — 150.

Це дослідження охоплює дані за останні два роки — 2006-й і 2007-й. Нагадаємо, що 7 серпня Президент України Віктор Ющенко звинуватив Кабінет Міністрів у тім, що той імітує боротьбу з корупцією і не здійснює жодних дієвих заходів. Утім, корупційні скандали супроводжували роботу і двох попередніх українських урядів. З негативним явищем вони також боролися лише на словах.

Прокурори зупинили забудову заповідника

Природоохоронна прокуратура встановила факт навмисного самовільного використання під будівництво земельних ділянок (загальною площею 4260,5 квадратного метра), що віднесені до природно-заповідного фонду місцевого значення — заповідного урочища «Молдова» Мостовського лісництва ДП «Веселинівське лісове господарство» Доманівського району. Внаслідок самозахоплення завдано матеріальних збитків на суму 48 632,8 тисячі гривень. За цим фактом порушено кримінальну справу з ознаками злочину, передбаченого ч. 1 ст. 252 Кримінального кодексу України. Державі повернуто сім гектарів цінних земель, **інформує наш власний кореспондент Олена ІВАШКО.**

Чергова смерть у Київському СІЗО

У Київському СІЗО помер ще один ув'язнений — починаючи з липня це десятий випадок. До того ж дві смерті були насильницькими. Як повідомляє в. о. начальника ізолятора Олександр Балдук, кримінальний злочинець сидів за навмисне вбивство, п'ять разів проходив експертизу на осудність і в серпні був визнаний непідсудним. За попередніми даними, засуджений помер від серцевої недостатності.

Нагадаємо, що 24 липня прокуратура Києва порушила справу за фактом службової недбалості посадових осіб Київського слідчого ізолятора, котрі не забезпечили порядок і умови утримання під вартою ув'язнених. 5 липня громадянина Росії Олега Орлова, якого підозрювали в контрабанді зброї з України до Ірану, Китаю та Еритреї, було вбито у столичному СІЗО №13 — це була перша з десяти смертей, **повідомляє «Корреспондент».**

(Продовження теми на 5-й стор.).

КОРОТКО

■ У Донецьку вчора внаслідок зіткнення джипа з маршруткою постраждали 8 пасажирів *(Укрінформ).*

■ На Черкащині міліція ліквідувала домашню лабораторію з виготовлення наркотиків.

■ Кримські податківці під час операції «Курорт-2007» вилучили вертоліт і бойову розвідувально-десантну машину *(УНІАН).*

■ У Вільнюсі вчора литовські, українські та польські військові розглядали питання створення спільного підрозділу «УкрПолЛитбат» *(УНІАН).*

■ Міністерство вугільної промисловості України планує почати будівництво шахти «Червоноградська № 3» до червня 2008 року *(Укрінформ).*

■ **Я ВАМ ПИШУ...**

Суцільна нерівність

У нашій державі чомусь скрізь і всюди процвітає нерівність, особливо це видно зі ставлення до пенсіонерів. На «білих» і «чорних» нас поділили не тільки пенсії, а й місце проживання. Наприклад, мешканці Києва мають пільгові привілеї, а в Запоріжжі такої радості немає. Центральне радіо, а інколи й телебачення повідомляють, що пенсіонери столиці можуть скласти договір про їх довічне утримання, доплату до пенсії до 400 грн., а також одержати певну суму за житло. Мені дуже прикро і незрозуміло, чому це тільки для київських пенсіонерів?..

Р. ТЕПЛЯКОВА,
інвалід праці.

Запоріжжя.

Затверджено постановою Центральної виборчої комісії від 4 вересня 2007 року № 297

Роз'яснення

Центральної виборчої комісії щодо заборони надання виборцям, закладам, установам, організаціям, а також виборчим комісіям та їх членам товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення назви, символіки, прапора партії (партії, що входить до складу блоку; блоку), за умови, що вартість таких товарів не перевищує три відсотки мінімального розміру заробітної плати), послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей (непрямого підкупу) під час проведення позачергових виборів народних депутатів України 30 вересня 2007 року

Центральна виборча комісія як постійно діючий колегіальний державний орган, який відповідно до своїх повноважень забезпечує дотримання передбачених Конституцією України та Законом України «Про вибори народних депутатів України» принципів і засад виборчих процедур, роз'яснює вимоги частини тринадцятої статті 71 Закону України «Про вибори народних депутатів України» щодо заборони проводити передвиборну агітацію, яка супроводжується наданням виборцям, закладам, установам, організаціям коштів або безоплатно чи на пільгових умовах товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення назви, символіки, прапора партії (партії, що входить до складу блоку; блоку), за умови, що вартість таких товарів не перевищує три відсотки мінімального розміру заробітної плати), послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей. Така передвиборна агітація або надання виборцям, закладам, установам, організаціям коштів або безоплатно чи на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей, що супроводжується закликами або пропозиціями голосувати чи не голосувати за певну партію (блок) або згадуванням назви партії (блоку) чи імені кандидата, вважається непрямим підкупом виборців.

Центральна виборча комісія роз'яснює, що встановлення судом факту непрямого підкупу виборців під час виборчого процесу організацією, засновником, власником або членом керівного органу якої є кандидат у депутати, партія, яка висунула кандидатів у депутати (одна з партій, яка входить до блоку, що висунув кандидатів у депутати), або посадова особа цієї партії, тягне за собою оголошення попередження партії (блоку) або окремому кандидатові в депутати. Рішення Центральної виборчої комісії про оголошення попередження партії (блоку) або окремому кандидатові в депутати оприлюднюється в загальнодержавних засобах масової інформації.

Особи, винні в порушенні законодавства про вибори депутатів, притягаються до кримінальної, адміністративної або іншої відповідальності в порядку, встановленому законом.

Олександр Мороз: «Багатьом я незручний, бо я не мінявся»

Учорашня зустріч Голови Верховної Ради Олександра Мороза з мешканцями Херсонщини розпочалася... навпомацки. В обласному драмтеатрі, де вона відбувалася в момент появи Олександра Олександровича, раптом погасло світло.

— Це така дешева провокація, якої давно вже не було. Багатьом я незручний, бо я не мінявся, —прокоментував ситуацію Голова Верховної Ради.

Робоча зустріч проходила у форматі «питання-відповідь». «Я переконаний на 95 відсотків, що й після виборів у Верховній Раді збережеться той само розклад сил, що є нині, і коаліція залишиться та сама. Але я переконаний, що коли результат виборів не вдовольнить нинішню опозицію, вона стане його оскаржувати», — підкреслив Олександр Мороз. Водночас, за його словами, він не впевнений, що люди підуть на виборчі дільниці.

Щодо повноважень та виступів Президента, глава парламенту виділив два моменти. «Президент заявляє про успішний розвиток України, але при цьому забуває зазначити, що все це відбувається всупереч супротиву опозиції. Його цікавить одне — зміна Конституції, яка б забезпечила йому необмежене правління, зробила б його царем».

— Але ж хіба це нормально, що Рада нацбезпеки й оборони знімає і призначає міністрів? — зазначив О. Мороз.

Невідворотною назвав Олександр Мороз реформу у місцевих радах. Водночас він не вбачає потреби у проведенні позачергових виборів до місцевих рад.

Тих реформ, що відбуваються в освітянській галузі, переконаний глава парламенту, не помічати не можна. «Найперше — це збільшення числа тих, хто здобуває освіту за рахунок бюджету та держзамовлення».

А студентка університету «Україна» Тетяна Мись, яка вчиться на контрактній основі і виявила особливі здібності у навчанні, отримала від Голови Верховної Ради грошову допомогу на навчання. «Наші партійці мають змогу допомогти талановитій дівчинці», — сказав Олександр Олександрович.

В обласному художньому музеї відбулася презентація збірки поезії О. Мороза «Белый снег на каменной террасе...». Вірші з неї прозвучали у виконанні місцевих читців. А вихованці художньої школи подарували автору добірку ілюстрацій, котрими запропонували доповнити презентоване видання.

«Щастя, добра і кращої долі!» — завершив діалог з херсонцями Олександр Мороз.

Алла БРУСИЛОВА.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Бюджет буде прийнято

Під час перебування на Хмельниччині Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк багато спілкувався із журналістами. Під час прес-конференції, на виступах у прямому ефірі на радіо та телебаченні довелося давати відповіді на найрізноманітніші запитання. Проблеми політики, законності останніх парламентських виборів, суспільної моралі, державного будівництва — все це цікавило хмельничан. Зокрема, йшлося про долю бюджету, представленого нинішнім урядом. Відповідаючи на це запитання, Адам Іванович зазначив, що бюджет, незалежно від того, як пройдуть вибори і якою буде новообрана Верховна Рада, буде прийнято. Для цього є всі підстави. Адже саме в цей бюджет закладено високі соціальні гарантії. Звинувачення у тому, що урядовці не врахували останнє рішення Верховної Ради про скасування пільг чиновників високого рангу, вважає безпідставними. На жаль, прийняте депутатами рішення поки що не стало законом. Для цього потрібно, щоб під цим документом стояв підпис Президента, котрого поки що отримати не вдалося. Тому і уряд, формуючи бюджет наступного року, змушений був виходити тільки з чинних законів і зберегти фінансування на згадані пільги. Однак, як тільки закон почне діяти, всі передбачені на цю статтю витрат кошти можна буде перекинути на інші соціальні програми.

А от відповісти на запитання, чи продовжить роботу Верховна Рада п'ятого скликання, чи почне діяти Верховна Рада шостого скликання, Адам Мартинюк не наважився. Адже, на його думку, ті, хто затіяв позачергові вибори, залишив плацдарм для відступу на той випадок, коли не вдасться отримати перемогу. Оскільки весь останній час вони діяли антиконституційно, імовірно, що і своє рішення про вихід з парламенту вони можуть представити лише як помилку.

Взагалі, на його думку, за час існування незалежної України нам так і не вдалося побудувати державу з чіткими правилами для всіх. 13 урядів за 16 років, відсутність чіткої державної концепції, зневага лідерів до Конституції — все це призвело до того, що кожна новообрана чи новопризначена влада лише латає дірки минулої, не маючи чіткої перспективи.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Про довгожителів і двійників не говорить тільки німий

«Фальсифікацій у Харкові буде не більше, ніж в інших містах України, але саме на порушеннях у першій столиці насамперед акцентуватимуть увагу всі політичні сили», — підкреслює голова Комітету виборців Ігор Попов.

Приводів для цього достатньо. Наприклад, гучна кримінальна справа про масові помилки в списках виборців, яку розслідує обласне управління СБУ. І хоча неточностей і помилок у виборчих списках не менше й в інших регіонах країни, але про десятки тисяч харківських довгожителів і двійників сьогодні в країні не говорить хіба що німий. Саме з цієї причини до Харкова прагнуть потрапити багато хто з міжнародних спостерігачів.

Мало того. Днями політичне протистояння ще більше загострилося: обласна рада оголосила, що на початку жовтня знову виносить на сесію питання про недовіру голові Харківської обласної адміністрації А. Авакову, а той, у свою чергу, заявив, що найближчим часом має намір ініціювати розпуск і обласної, і міської рад, а також переобрання Харківського міського голови.

За лічені дні до виборів з екранів місцевого телебачення не сходить тема затримання міліцейським УБОЗом колишнього охоронця Євгенія Кушнарьова, який нібито готував замах на главу Партії регіонів В. Януковича.

І хоча перший заступник начальника місцевого УБОЗу Ігор Болюх заперечує, що затримання громадянина, у якого під час огляду виявили вісім патронів, до візиту Прем'єр-міністра ніякого відношення не має і громадянин, котрий був затриманий, ніякого замаху і намірів на замах не готував, спробуй тепер обивателю поясни, що це лише «виборчі технології».

Микола КОСИЙ.

Харків.

Сьогодні — останній день агітації

■ **ВИБОРИ-2007**

Лідер БЮТ Юлія Тимошенко закликає всіх людей сьогодні схилитися в молитві за Україну. «За останні місяці виборчої кампанії в країні було вилито дуже багато бруду, сказано багато образливих, прикрих і несправедливих слів. Забагато агресії, злості, несправедливості. І саме тому я прошу, бодай в останній день виборчої агітації, 28 вересня, відмовитися від поливання брудом одне одного, від наклепів, від з'ясування стосунків. Я хочу, щоб ми звернулися до Бога і попросили в нього щастя і кращої долі для України, для своїх родин, для своїх дітей, свого майбутнього», — сказала Юлія Тимошенко. Молитва за Україну відбудеться на Софійській площі в Києві 28 вересня о 18.30. А вчора лідер БЮТ зустрілася з Президентом України Віктором Ющенком.

Ю. Тимошенко погодилася з главою держави в необхідності об'єднання демократичних сил у новому парламенті та зосередження їхньої роботи на покращенні добробуту громадян.

* * *

Учора виборчий блок «КУЧМА» відкрив на столичній площі Слави пам'ятник колишньому президенту України Леонідові Кучмі.

У церемонії взяли участь лідери блоку Олександр Волков, Олександр Задорожний, Віктор Головко і багато молоді, які тримали плакати «Кучма, дети твои шалят не по-детски! Данилыч, поставь их в угол!».

* * *

Голосування за інших осіб, купівля голосів виборців, корумпованість судової системи. Саме такі проблеми, на переконання кандидата в депутати від Партії регіонів Юрія Мірошниченка, становлять найбільшу небезпеку для проведення чесних позачергових виборів на завершальному етапі виборчого процесу. На вчорашній прес-конференції він навів докази, що підтверджують зафіксовані правопорушення виборчого законодавства.

* * *

Лідер КПУ Петро Симоненко заявив, що його політична сила бореться за те, щоб і в новому парламенті була коаліція національної єдності. «Питання про створення коаліції в новому парламенті було нами обговорено ще до виборів, і ми поставили завдання, щоб кожна з партій, Компартія, Партія регіонів і Соцпартія, веде боротьбу за обрання до парламенту, щоб надалі створити коаліцію національної єдності й продовжити роботу, яку ми починали», — зазначив лідер комуністів.

* * *

«Думаю, що лемент регіоналів про фальсифікації на Західній Україні — це відволікаючий маневр. Силовики не допустять сьогодні масових фальсифікацій, а наші активісти разом з БЮТ вестимуть організовану протидію фальсифікаціям на місцях — вкинути бюлетені на ділянках за «мертвих душ» ні в кого не вийде», — сказав в інтерв'ю газеті «Аргументы и факты» лідер Блоку «Наша Україна—Народна самооборона» Юрій Луценко.

* * *

Інформація про громадян, які перебувають за кордоном, котру Міністерство внутрішніх справ передало до Центральної виборчої комісії, не має жодної юридичної сили. Про це РБК-Україна заявив перший заступник голови ЦВК Андрій Магера. За його словами, ЦВК свого часу вже прийняла постанову з приводу наданих МВС списків, у якій зазначено, що під час їхньої передачі до ЦВК не було дотримано належної процедури. А. Магера вважає, що спосіб, яким збиралася інформація для цих списків (зокрема, обходи дільничними інспекторами МВС громадян), також містить ознаки порушення прав на приватне життя.

* * *

Міністерство внутрішніх справ України має оперативну інформацію про підготовку в чотирьох регіонах провокацій під час парламентських виборів. Як передає кореспондент УНІАН, про це вчора повідомив в. о. міністра внутрішніх справ Михайло Корнієнко. Він не уточнив, про які регіони йдеться, однак зауважив, що мова йде про створення штучних ситуацій — бійок, знищення бюлетенів, знищення урн з бюлетенями, залякування виборців, підкупу. За його словами, провокації готують різні політичні сили. Водночас він висловив сподівання, що органам внутрішніх справ вдасться запобігти цим протиправним діям.

* * *

«Підсумки виборів повинні підбиватися в ЦВК. Я впевнений в тому, що без судових розглядів підсумки виборів підбиті не будуть, і я боюсь, що в це може втрутитися народ як носій влади, якщо буде явно видно намагання сторони, яка програла, перенакшити результати виборів», — заявив учора в ефірі радіо «ЕРА-FM» народний депутат Верховної Ради від фракції СПУ Сергій Кузьменко. Підстави для того, щоб підозрювати в підготовці масових фальсифікацій партії, які входять до коаліції, переконаний він, таки є.

* * *

Лідер Прогресивної соціалістичної партії України Наталія Вітренко провела мітинг на площі Леніна в центрі Донецька. Вона звинуватила українські телеканали у створенні інформаційної блокади навколо ПСПУ. Вітренко також заявила, що після входження України до СОТ продовольчий ринок нашої країни буде безконтрольно перенасичений генетично модифікованими продуктами. Порушила вона і земельне питання, зазначивши, що «дерибан» землі йде у всіх містах.

Чи справжні наміри проводити референдуми?

Володимир Литвин виключає проведення будь-яких референдумів після виборів до Верховної Ради, які відбудуться 30 вересня цього року. Про це він сказав на прес-конференції у Чернівцях. «В осяяній перспективі після виборів референдумів не буде», — наголосив В. Литвин.

За його словами, проведення референдумів, які пропонують партії та блоки, що беруть участь у виборах, є передвиборним ходом. «Робиться розрахунок, що виборець голосуватиме за ту політичну силу, яка пропонує референдум», — сказав В. Литвин.

На його думку, якби лідери цих політичних сил насправді мали намір провести референдум, то спочатку внесли б зміни до законодавства, яке регулює цю процедуру. Лідер Блоку Литвина переконаний, що без цих законодавчих змін, які мають стосуватися і самого закону про референдум, і про Центральну виборчу комісію та Конституційний Суд, провести референдум неможливо. «Якщо дотримуватися правових засад, то нині провести референдум неможливо», — зауважив В. Литвин.

Він підкреслив, що сам він є прихильником того, щоб через референдум консультуватися з людьми з приводу тих чи інших питань. «З ключових питань влада повинна радитися з людьми», — зазначив В. Литвин.

«І ти хочеш спокусити мене своїм комісарським автомобілем?»

(чудацькі думки про «депутатські привілеї»)

«Чудацькі думки» — це слова Михайла Драгоманова, які він використав у назві однієї зі своїх праць. На мій погляд, вони досить точно відповідають тому, як варто було б обговорити проблему, що нині вийшла на перший план і стала предметом широкого обговорення. Здається, зараз немає жодної політичної сили, телеканала чи газети, які б не зачепили теми депутатського імунітету, зарплатні і взагалі парламентського способу життя...

Якщо шукати коріння цієї проблеми, то воно заглиблюється в нашу давню козацьку історію, якою ми сьогодні так милуємося. Незабаром ми відзначатимемо 300-річчя Конституції Пилипа Орлика. І коли подивитися на неї без настійливого прагнення обов'язково знайти в ній пріоритет української демократії для всього світу, то виявиться, що саме цей документ можна вважати чи не першим актом, який закріпив привілеї однієї з верств тодішнього українського суспільства — козацької старшини. В одному з розділів цього документа сказано, зокрема, що «ясновельможний гетьман не може карати своєю приватною помстою та владою» козацьку старшину, а повинен такі справи «здати на військовий генеральний суд». За умов тодішньої сваволі, коли людське життя неварте було нічого, це, справді, можна вважати привілеєм, якого не мала решта українського суспільства.

У цій само Конституції містилася ще одна норма, цілком придатна для нинішніх відносин між гілками влади. «Генеральні особи, полковники, генеральні радники, значне товариство та інші військові урядники» мусили «шанувати ясновельможного гетьмана», так і самому гетьману належало «взаємно шанувати їх та утримувати за товариство, а не слуг та робітних підлеглих».

Добре відомо, що всі історичні аналогії — річ хоча й досить умовна, але надзвичайно цікава. Наприклад, у своїх повідомленнях про святкування Акта злуки 22 січня 1919 року київська преса наголошувала на тому, що Винниченко (влада цивільна) і Петлюра (влада військова) прибули на Софійську площу в одному автомобілі. Це символізувало єдність влади, а може, в контексті нинішньої дискусії навколо привілеїв засвідчувало значну турботу про економію народних коштів: на два відомства — одна машина...

Один з перших натяків на «депутатські привілеї» з'являється у проекті Конституції УНР від 10 грудня 1917 року, за яким депутат «не міг бути потягнений до одповідальності» за свою політичну діяльність. Потім це питання відійшло на другий план і розглядалося в міру того, як інституціоналізувалися парламентські ознаки самої Центральної Ради. Невідомо, якими темпами йшов би цей процес, якби не вплив деяких подій, насамперед січневого повстання в Києві.

16 січня 1918 року до Педагогічного музею, де працювала Центральна Рада, ввійшов військовий загін і заарештував кількох депутатів—представників фракції соціалістів-революціонерів. Акцією керував щойно призначений військовий комендант Києва, голова «Вільного козацтва» М. Ковенко. Цікаво й повчально читати рядки з інформації газети «Народна воля»: «Присутні члени Центральної Ради розступились, щоб дати дорогу заарештованим, і вражено дивились, як ті, разом з вартою, проходили поміж них на сходи. Всі були дуже схвильовані. Інші похапцем записували на папірцях, кого саме заарештовано. Кожен хотів довідатись, за що і по чиєму приказові зроблено арешт».[1]

Пленарне засідання відновилося лише наступного дня, коли з великою промовою виступив М. Грушевський, який зауважив, що «в статуті Центральної Ради немає такого розділу, який би забезпечував недоторканність особи в помешканні парламенту», і запропонував внести до нього відповідні доповнення. Після того, говорячи сучасною мовою, з депутатським запитом до міністрів судових і військових справ виступив представник фракції соціалістів-революціонерів. Спеціально наголосивши на тому, що його колег заарештували, незважаючи на рішучий протест Голови Центральної Ради (наочний приклад політичної ваги цієї посади), він звернувся до цих міністрів з вимогою дати відповідні пояснення, запропонувавши одночасно створити парламентську комісію для розслідування цієї справи.

Відповіді міністрів — військового М. Порша та судових справ М. Ткаченка — були не менш показовими. Військовий міністр заявив, що він рішуче протестував проти арештів у парламенті, проте комендант відповів йому, що в нього є документи, які доводили: заарештовані «мали зносини з петербурзьким більшовицьким правительством та харківською так званою «Центральною радою». Так само й міністр судових справ заявив, що військові власті не мали права здійснювати арешти в стінах парламенту, проте повинні були вжити відповідних заходів.

Ця драматична сторінка в історії українського парламентаризму, однак, надає нам і позитивний приклад. Так, до затриманих членів фракції соціалістів-революціонерів намагалися добровільно приєднатися декілька їх однопартійців, зокрема майбутній прем'єр УНР В. Голубович. А міністр єврейських справ Зільберфарб на знак протесту проти «порушення арештом депутатів прав парламенту» подав у відставку.

22 січня на засіданні Центральної Ради з доповіддю виступив голова слідчої комісії Б. Мартос (один із майбутніх прем'єрів уже часів Директорії). Він заявив: «Комісія прийшла до того переконання, що комендант Ковенко мав досить підстав заарештувати лівих есерів. Ці арешти зразу припинили агітацію «українських революціонерів» перед українським військом». Водночас голова комісії заспокоїв своїх колег, повідомивши, що заарештовані перебувають у цілком пристойних умовах і «мають дозвіл купувати все, що їм треба, а також одержувати книги й газети».

Зазначимо, що для того моменту це теж був своєрідний привілей, особливо, якщо навести рядки з депутатського запиту представника українських соціал-демократів до міністрів судових і внутрішніх справ від 9 квітня 1918 року з приводу тодішньої пенітенціарної практики. Ці рядки такі промовисті, особливо з огляду на наше сьогодення, що варто їх навести без купюр і коментарів. Вони говорять самі за себе: «Чи відомо народному міністру судових справ, що в Старокиївському участку держать заарештованих по доносу по три тижні, не пред'явивши їм ніякого обвинувачення, і що робиться міністром судових справ щодо якнайскоршого вияснення їх справ? Чи відомо міністру внутрішніх справ, що заарештовані, які сидять в Старокиївському участку, перебувають в протисанітарних умовах і служать розсадником епідемічних хвороб, що там, де може міститись саме більше 50 чоловік, міститься 200—300 чоловік, до того ще сидять у вогкому льоху і тут же знаходяться параші? Що робиться міністрами, щоб в демократичній Українській республіці був поліпшений стан в'язнів?».

Який же був фінал цієї історії? А, власне, ніякий. Проте «реальний сектор влади» й суспільство отримали, як модно зараз казати, відповідний «месидж». Уже 12 березня на пленарному засіданні М. Грушевський повідомляє, що напередодні був «самочинно задержаний і без суду убитий» член Центральної Ради бундовець Неях Лінтам. Він зажадав від Ради народних міністрів «ужити найрішучих заходів проти такого ганебного беззаконства». Та не минуло трохи більше двох тижнів, як Центральна Рада знову обговорювала факт незаконного розстрілу військовою владою УНР свого депутата Є. Нероновича.

Цього разу дискусія у стінах Центральної Ради набула конкретних і, додамо, цілком сучасних контурів (навіть прізвища ті самі). Так, на пропозицію утворити чергову слідчу комісію «самостійник доктор Луценко висловив думку, що парламентська комісія повинна не тільки розслідувати справу убивства Нероновича, а також учинки самого забитого, про котрого говорять, що він був зрадник Української республіки». Йому заперечували інші депутати, зокрема «добродій Корчинський, «який підкреслював, що в даному разі не так важно, кого саме убито: чи зрадника, чи ні, чи члена Центральної Ради, чи приватну людину, а важний самий той факт, що незаконно, без суду забито людину, і винні в цьому повинні бути покарані». На цьому ж засіданні нарешті вноситься конкретна пропозиція стосовно необхідності прийняття закону про недоторканність членів Центральної Ради.

Сам закон Центральна Рада ухвалила 16 квітня. Він складався лише з кількох, але дуже важливих статей. Зокрема, члени Центральної Ради не підлягали переслідуванню за свою депутатську діяльність «як у самому парламенті, так і поза ним». Вони притягалися «до слідства і карного суду» тільки з дозволу Центральної Ради. Нарешті, без такого ж дозволу тодішніх депутатів не можна було заарештувати чи в інший спосіб позбавити волі, «за винятком затримання на гарячому вчинку».

Законодавче окреслення статусу членів Центральної Ради цим не обмежувалося. Декілька разів розглядалося питання депутатської зарплатні. Зокрема, 10 квітня обговорювався законопроект «про підвищення дієти членам Малої ради» до 25 карбованців на день. Причому до законопроекту надійшла поправка, за якою їм заборонялося обіймати «постійні державні платні посади». Однак не варто думати, що депутати дбали лише про свої доходи, адже того ж дня ухвалюється й законопроект «про надання бібліотеці Центральної Ради права одержувати книжки і разні видання з-за кордону без усякого мита».

Отже, те, що нині відноситься до так званих депутатських привілеїв — як імунітет від сваволі, так і створення відповідних умов для роботи (а інакше і не можна розцінити ідею створення парламентської бібліотеки ще 90 років тому), — має давню історію.

Звичайно, постать нинішнього депутата змінилася. Стоптані черевики інженера-дисидента, який на альтернативній основі потрапив до сесійної зали Верховної Ради ще Української РСР, замінили демонстрація високої моди і парад найпрестижніших автомобілів. Проте докорінно змінилося й усе наше суспільство. Через те абсурдно говорити про соціальну справедливість там, де панує кричуща майнова нерівність. А це, у свою чергу, робить абсолютно ефемерними всі наші заклики і до рівності перед законом.

У преамбулі Конституції сказано про тисячолітню традицію українського державотворення. Ми користуємося кожною щонайменшою нагодою, щоб згадати наших видатних попередників починаючи, як годиться, ще з «Руської правди» Ярослава Мудрого. І парадокс у тому, що зараз ми таки живемо за її принципами, оскільки рівень юридичної відповідальності особи визначається насамперед її майновим станом — за життя смерда одна ціна, за життя «княжого мужа» — зовсім інша. Якщо те, що пише наша преса про відому справу С. Калиновського (до речі, ані він, ані його родичі не мають жодного відношення до депутатського корпусу), відповідає дійсності, то тоді справді треба вносити зміни до Конституції і вилучати з неї все, що стосується ознак правової демократичної держави.

Братерство ситих з голодними, писав Іван Франко, — це гірка насмішка, та й годі. Зараз сформувалася ціла верства людей (з мандатом і без), які вже давно живуть у зовсім іншому вимірі. Для них анекдотичною видається пільгова путівка, хоча до їхніх послуг увесь світ. І вже пізно дискутувати, добре це чи погано. Це просто треба визнати реальністю.

Звичайно, можна позбавити депутатів зарплатні, відпустки, кабінетів, поселити в студентських гуртожитках. Але це не встановить соціальної справедливості. Згадаймо хоча б відомий колись на весь Радянський Союз номенклатурний санаторій імені Чкалова в Одесі. Результатом його «розкуркулення» стали дві дуже дорогі приватні ресторани, магазин садового приладдя і занедбана, розшматована між відомствами територія, яка колись була чудовим парком.

Прагнучи поставити народного депутата в умови біологічного виживання, в яких давно існує більшість громадян нашої країни, ми забуваємо, що й це вже було в нашій історії, коли прийшовши до влади, більшовики декларували тотальну рівність, а самі почали створювати ту систему номенклатурних привілеїв, яка в тій чи іншій формі дожила до наших днів. Наприкінці громадянської війни, коли Радянська Росія гинула в лещатах голоду, Ленін висловився з приводу відкриття «закритої їдальні» для партактиву: «Героїка особистої самопожертви... суто дрібнобуржуазна, вона бере початок від есерів. Робітничий клас не може йти в авангарді революції, не маючи свого активу, своїх організаторів. Актив потрібно берегти, і нині, в межах наявних можливостей, необхідно підтримати його фізично. Закриту столову потрібно організувати. Робітники зрозуміють необхідність цього».[2]

Таке фарисейство, народжене революцією, було номером тодішнього життя, а тому хвилювало суспільство. Яскравим свідченням реакції на переродження партійної еліти став роман мого діда Олександра Копиленка «Визволення», виданий ще 1929 року і заборонений на багато десятиліть. Вчитаймося в слова одного з персонажів цього твору: «Раніше ви, більшовики, обіцяли широку демократію, а диктатуру пролетаріату висунули як тимчасовий засіб до того часу, доки переможете. Ця тимчасовість тягнеться ось уже понад вісім років, і не лише диктатура, а цілковитий терор. Партія, власне, ЦК партії робить, що воно захоче. Будь ласка, не переконуйте мене, що цього хочуть робітники. Вам же відомо, що я сам член ЦК колишньої робітничої партії меншовиків. І мене на таких демагогіях не переконаєте. Я птиця стріляна і бита. У мене таке враження, що колишня Росія найнещасніша в світі країна. З однієї царської деспотії попадає в другу, більшовицьку».

Однією з сюжетних ліній роману є розкол між більшовицьким партфункціонером Петром Гамалією та його братом Антіном, який боровся за Центральну Раду. Апофеозом гіркого розпачу Антіна лунають слова: «І ти хочеш спокусити мене своїм комісарським автомобілем? Краще під парканом здохну, але...».[3]

Утім, залишмо літературні ремінісценції й повернімося до нашої основної теми. На мій погляд, уся тема депутатських привілеїв — досить штучна, але корисна тим, що дає змогу широкої й відвертої дискусії про стан нашого суспільства та його перспективи. З цієї точки зору, продуктивнішим видається насамперед змагання соціальних пакетів основних політичних сил, які через те не варто ділити на демократичні чи недемократичні. Усі вони зареєстровані відповідно до нашого демократичного законодавства і всі декларують покращання життя наших громадян. Головне тільки, щоби плани стали реальністю.

Олександр КОПИЛЕНКО,
член-кореспондент НАН України, доктор юридичних наук, професор.

P. S. Цю статтю я присвячую світлій пам'яті свого батька — Любима Олександровича Копиленка, якому цього року виповнилося б 75... Він був і залишається для мене високим прикладом граничної моральності й порядності, яких так бракує нам сьогодні.

1. Тут і надалі цитати наводяться за виданням: Українська Центральна Рада. Документи й матеріали. У 2-х т. К.; 1997.
2. Цит. за: Гусляров Е. Ленин в жизни. — М, 2004. С. 386—387.
3. Копиленко О. І. Буйний хміль. — К., 2000. — С. 20, 194.

НОВИНИ
П'ЯТНИЦЯ, 28 ВЕРЕСНЯ 2007 ■ № 174 (4174)

Потерпілі від стихійного лиха жителі сіл Ордо-Василівка, Сергіївка, Мар'ївка, Авдотіївка Софіївського району Дніпропетровської області почали отримувати грошову компенсацію *(Укрінформ)*

Рівень розрахунків населення за спожитий природний газ становить 90%. Про це вчора в Чернігові повідомив віце-прем'єр-міністр Володимир РИБАК *(Укрінформ)*

■ У НОМЕР

Розсекречена пам'ять

Рівне. Виставку під такою назвою проводить у місті СБУ. Тут представлено розсекречені архівні документи про одну з найтрагічніших сторінок в історії українського народу — голодомор 1932—1933 років. Вони сімдесят років зберігалися під грифом «Таємно» і були недоступні для громадян. Це накази та документи таємного діловодства, статистичні звіти про репресії на селі Державного політичного управління УРСР, архівні кримінальні справи жертв каральної політики тоталітарного режиму, свідчення очевидців у вигляді листів селян, червоноармійців. За тематикою виставки заплановано проведення «круглого столу» за участю науковців, краєзнавців, представників громадських організацій області.

Олександра ЮРКОВА.

Через порушення правил безпеки зупинено шість приватних шахт

Донецька область. Ось уже два місяці, як зупинено роботи на шести вуглевидобувних підприємствах. Серед них — шахти «Фомінська», № 1—6, «Нікішевська», «Східна» та інші. За словами заступника начальника територіального управління Держгірпромнагляду Донецької області Леоніда Марченка, практично всі зупинені підприємства — приватні. Роботи тут заборонено або через порушення законодавства з охорони праці, або після оперативних обстежень. Відновлення видобутку вугілля можливе лише після повної ліквідації порушень.

Вл. інф.

■ ФОТОФАКТ

Найбільший у світі прапор України (1350 квадратних метрів) розгорнули в Севастополі на площі імені Нахімова.

Фото Миколи МАГДИЧА.

Подорожчала навіть сіль

Житомирщина. Ціни на продовольчі товари в регіоні продовжують зростати. Як видно з оперативних даних моніторингу, що його проводить головне управління економіки ОДА, це зростання доволі помітне з 28 серпня по 20 вересня. Так, на ринках яловичина за цей час подорожчала майже на півтори гривні, свинина й кури — на гривню, літр олії з 6 грн. 63 коп. до 7 гривень 76 копійок. Ціни зростають і в магазинах. Наприклад, кілограм пшеничного борошна вищого ґатунку подорожчав за три тижні на 9 копійок, цукру — на 11 коп. Навіть на сіль середня ціна зросла на 2 копійки.

Олексій КАВУН.

Серед корупціонерів — керівники і правоохоронці

Луганська область. 76 державних службовців регіону притягнуто до відповідальності за порушення закону України «Про боротьбу з корупцією». Серед них — п'ять керівників міст і їхніх заступників, 15 співробітників міськрад, 19 працівників правоохоронних органів. Найхарактерніші порушення — незаконне одержання матеріальних благ посадовими особами. Крім того, поширені з боку чиновників також факти незаконного сприяння комерційним структурам у проведенні підприємницької діяльності. За матеріалами УСБУ порушено вісім кримінальних справ.

Коли інформація готувалася в номер, стало відомо про затримання головного землевпорядника одного з районів області. За видачу дозволу про виділення земельної ділянки приватному підприємцеві він вимагав і одержав хабар розміром у 2 тисячі доларів.

Алла АНТІПОВА.

Немає грошей на квартиру? Ідіть у банк!

Держава обіцяє низькі проценти за кредитами

Цього року в Україні здадуть 10 мільйонів квадратних метрів нового житла. Але ця розкіш — не для всіх. Змінити ситуацію пропонують автори проектів Основних напрямків стратегії житлового будівництва та Концепції загальнодержавної програми забезпечення житлом громадян на 2009-2012 роки, розроблених в Міністерстві регіонального розвитку та будівництва.

Нині у квартирній черзі стоять близько мільйона 300 тисяч сімей наших співгромадян, щороку вона зменшується аж на... 1,6%. Далеко не кожна родина може купити будинок за свої кревні. А взяти житловий кредит в комерційному банку, за оцінками експертів, може собі дозволити тільки десята частина працездатних громадян України. «Держава повинна створити сприятливі умови для людей, які мають бажання самотужки збудувати або придбати собі житло», вважає міністр регіонального розвитку і будівництва Володимир Яцуба. Та поки що це їй не дуже вдається.

Філософія нової житлової політики проста: будь-яка примха — за ваші гроші. Надавати безкоштовне житло всім охочим держава не в змозі, а от допомогти їого придбати — просто зобов'язана.

Концепція розрахована на людей із середніми статками. Мінрегіонбуд запропонував уряду кілька варіантів підтримки майбутніх новоселів. Найоптимальніший вихід — збереження чинних програм державної підтримки придбання житла для окремих категорій громадян і одночасне створення нових фінансово-інвестиційних стимулів. Так, у міністерстві пропонують запровадити систему житлових будівельних заощаджень — щось на зразок страхування від «квартирних» проблем. Спочатку впродовж якогось періоду громадянин накопичує на депозитних рахунках в банку кошти для першого внеску при інвестуванні будівництва майбутнього житла. А банк зобов'язується надати йому іпотечний кредит за доступною відсотковою ставкою. Щоб привабити такого клієнта, держава пообіцяє позичальнику премію — 20 відсотків від накопиченого першого внеску.

Можливий і такий варіант: охочим отримати іпотечний кредит в комерційному банку відшкодовуватимуть 30 відсотків першого «житлового» внеску з державного та місцевих бюджетів. При цьому справу треба мати зі спеціальною державною іпотечною установою, яка зменшуватиме вартість житлових кредитів, наданих комерційними банками. Головне будівельне відомство пропонує також поширити досвід спільної участі у фінансування будівництва чи придбання житла громадянами і місцевою владою (у пропорції 50 на 50 або 70 на 30 тощо) на всі регіони України.

А щоб ціни на житло не «кусалися», варто подбати про сприятливу податкову політику, створення сучасного українського виробництва будматеріалів і збільшення обсягів будівництва житла.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

■ ФОТОФАКТ

У столиці на вулиці Бакинській, 37/41 урочисто здано в експлуатацію житловий будинок для працівників органів внутрішніх справ.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У «Колисці надії» рятуватимуть немовлят

На Одещині відкрився Центр допомоги немовлятам «Колиска надії». Створено його на базі перинатального відділення обласної лікарні. У центрі встановлено обладнання на суму майже 150 тисяч доларів. За словами начальника міського управління охорони здоров'я професора Олени Якименко, установа розрахована передусім на надання допомоги дітям з мінімально малою вагою. Відтепер у «Колисці надії» недоношені дітки отримують реальну можливість розвиватися, підростати й набирати вагу.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Усі діти, які підхопили дизентерію в дитсадку, виписані з лікарні

З інфекційного відділення дитячої лікарні у Макіївці (Донецька область) виписано всіх вихованців дитячого садочка № 127, які були госпіталізовані з підозрою на гостру дизентерію. **Як повідомили «Голосу України» в обласній санітарно-епідеміологічній станції,** у всіх пацієнтів аналізи засвідчили наявність збудника дизентерії. Нині діти перебувають у задовільному стані. Контрольне бактеріологічне обстеження буде проведено перед поверненням до дитячого закладу.

За даними епідеміологічного дослідження, ймовірними чинниками передачі інфекції були страви, які персонал харчоблоку приготував із порушенням правил особистої гігієни. Епідемію локалізовано, однак дитсадок поки що не відновив роботу: пошуки джерела інфекції тривають.

Ліна КУЩ.

■ ФОТОФАКТ

У Чернігівському художньому музеї відкрилася виставка «Чернігів і чернігівці», представлена полотнами місцевих художників XIX—XXI століть.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

■ ВРОЖАЙ

Сезон розпочали раніше

На півмісяця раніше звичного розпочав переробний сезон один з найбільших цукрових заводів Хмельниччини — Теофіпольський. Зробили це на прохання товаровиробників, бо у великих господарствах під буряки відведені значні площі, отож і збирання вирішили не затягувати до холодів. А вже викопані корені не можуть довго лежати в кагатах — втрачають через це цукристість. Тільки у Теофіпольському районі під буряками п'ять тисяч гектарів. Очікується середня врожайність до 400 центнерів з гектара. Окремі господарства вже тепер збирають на круг понад 700 центнерів. Та, попри такі високі показники, виникли проблеми із цукристістю. Літня засуха, хвороби рослин та надмірне використання добрив призвели до часткової її втрати.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

 Представлено розсекречені архівні документи про одну з найтрагічніших сторінок в історії українського народу — голодомор 1932—1933 років

Стрічку перерізали. Але міст іще будувати й будувати

(Початок на 1-й стор.).

Будівельники про такі перспективи, мабуть, не знали. Буквально за кілька хвилин до виступу керівництва начальник будівництва Вадим Сучков повідомив журналістам, що на повну потужність міст почне працювати не раніше 2012 року. За його словами, головна проблема — землевідведення. На даний момент на лінії будівництва моста на 150 га землі зносу підлягає 21 об'єкт, у тому числі й житлові будинки.

За нинішніми планами уряду, будівництво моста коштуватиме бюджету 9,157 млрд. грн., з яких на сьогодні витрачено третину.

Дарницький міст кияни ще називають «мостом Кирпи». Саме цей міністр транспорту в грудні 2003 року повідомив, що планує протягом двох років побудувати залізничний автоміст через Дніпро. У проекту було безліч супротивників, однак 2004 року будівництво все-таки розпочалося і його загальна вартість оцінювалася у 4 млрд. грн. Згодом саме з цим довгобудом дехто з політиків пов'язував смерть Георгія Кирпи. Мовляв, гроші, виділені на будівництво моста, були витрачені на вибори-2004. Але на початку 2005 року начальник будівництва Володимир Панафітін повідомив ЗМІ, що вже освоєно 2 млрд. грн. і міст відкриють наприкінці 2006 року. Цього не сталося. Більше того, будівництво було припинено через порушення норм зведення мостових опор. Тоді ж була озвучена нова ціна переправи — 12 млрд. грн. з урахуванням виправлення допущених раніше помилок.

Як стверджують фахівці, темпи автомобілізації Києва такі високі, що ні три, ані навіть можливих п'ять додаткових мостів не вирішать проблему мешканців лівого берега, котрі щоранку і щовечора по кілька годин стоять у пробках. «Мости такі перевантажені, що немає можливості зупинити їх на капітальний ремонт», — каже головний інженер проектів «Київсоюздорпроекту» Георгій Фукс. Приміром, Московський міст розрахований на пропуск 60-64 тисяч автомобілів на добу, а зараз по ньому проходять до 120 тисяч. Більш того, у години пік навантаження на цей міст утричі перевищує всі допустимі норми...

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Вл. інф.

Одеський речовий ринок закатають в асфальт?

Одесити можуть втратити свій найбільший речовий ринок, відомий у народі як «7 кілометр». Керівництво ринку переконане: міська влада має намір «забити підприємство судовими позовами, а потім закатати ринок в асфальт». Як стало відомо вчора на прес-конференції в Києві, приватні підприємці вже зібрали на свій захист більш як 10 тисяч підписів і підготували звернення до секретаріату Президента з проханням втрутитися в ситуацію.

За словами першого заступника директора ТОВ «Промтоварний ринок» Анатолія Берладіна, у серпні 2007 року Одеська міськрада подала на керівництво ринку до суду, приписавши йому заборгованість у 500 млн. грн., керуючись при цьому своїм рішенням від 1988 року, яким нібито виділила земельну ділянку в районі 7-го кілометра Овідіопольської дороги (Овідіопольський район Одеської області) для будівництва ринку і передала цю ділянку асоціації «Авангард». Як стверджує Анатолій Берладін, така асоціація ніколи створена не була і ринку не будувала, тому спадкоємців у неї бути не може.

— Двадцять років ніхто ніколи не мав до ринку претензій, ми справно платили гроші в казну, аж раптом через двадцять років одеська влада знайшла в себе в архівах якусь постанову. По-перше, минули всі терміни давності, навіть якщо ми справді були винні, то чому вони стільки років нічого не робили? — дивується Анатолій Берладін. — А по-друге, ну не може міська влада виносити рішення по землях, які не знаходяться в межах міста. Це все одно, якби Одеса виділила мені ділянку на Хрещатику для будівництва особняка.

Сьогодні на території ринку розташовано майже 16 тисяч торгових точок, де, за приблизними підрахунками, працюють близько 60 тисяч чоловік.

Наталя ОВДІЄНКО.

Із 5000 ВІЛ-інфікованих ув'язнених лікується лише 86

Про це під час прес-конференції повідомив в. о. директора департаменту політики та комунікації Міжнародного альянсу з ВІЛ/СНІД в Україні Павло Скала. Він висловив занепокоєння й тим, що хворих на вірус імунодефіциту людини часто позбавляють права приймати необхідні ліки в умовах тимчасового затримання або арешту.

Максиму 32 роки, з них півроку він живе з ВІЛ. Завдяки альянсу хлопець безплатно отримує антиретровірусні препарати. Максим має спеціальну картку, яка дає змогу носити кілька доз необхідної терапії:

— Минулого тижня мене затримали правоохоронці Оболонського району столиці. Прикро вразило не лише те, що про мій ВІЛ-статус знав увесь відділок, а й те, що не було умов для нормального прийому препаратів. У мене забрали годинник, тож прострочив прийом двічі — на 30 та 40 хвилин, а між тим навіть 10—15-хвилинне запізнення може звести нанівець курс лікування.

Павло Скала зазначив, що у віддаленіших регіонах затриманих інколи позбавляють змоги приймати антиретровірусні препарати й на кілька діб. Між тим із 6000 українців, які нині лікуються від ВІЛ, 27 відсотків проходять курс за кошти держави. У середньому це коштує 2000 доларів на рік, тож правоохоронці шкодять не лише хворому, а й державі. До того ж затримка прийому препаратів може призвести до появи штамів вірусу, стійких до наявних ліків.

Вирішення цієї проблеми було ініційоване саме недержавними організаціями, повідомила заступник директора Українського центру профілактики та боротьби зі СНІДом Людмила Сторожук. За її словами, наказом міністра охорони здоров'я Юрія Гайдаєва було створено групу спеціалістів, яка розробила проект інструкції «Про порядок поводження з особами, які приймають антиретровірусні препарати, під час їх затримання та арешту (взяття під варту)». Цей документ нині перебуває на узгодженні в МОЗ та МВС і після візування має бути зареєстрований у Міністерстві юстиції України.

Після прийняття інструкції затриманим гарантують вчасне отримання необхідних ліків та нерозголошення хвороби. Останнє особливо важливо у маленьких містечках, де люди ладні швидше перервати лікування, аніж повідомити про свій статус.

Анна БОЙКО.

У жінки напідпитку «відмовили гальма»

46-річна полтавка, піднявши свій настрій певною дозою спиртного, вирішила додати життю адреналіну — покататися вечірньою Полтавою за кермом свого «ДЕУ-Ланоса». Як розповіли кореспонденту «Голосу України» в прес-центрі УМВС України в Полтавській області, для авторозваг жінка обрала одну з вулиць, на якій доволі інтенсивний дорожній рух. Навіть поява на дорозі автомобіля з синіми міліцейськими номерами не змусила жінку схаменутися. Більше того, вона виїхала на смугу зустрічного руху та скоїла зіткнення зі службовим міліцейським автомобілем, після чого втекла з місця ДТП.

Наздогнати порушницю працівникам міліції вдалося лише в одному з дворів. На щастя, у ДТП ніхто не постраждав, лише автівки зазнали технічних пошкоджень. Нині автомобіль псевдошумахера перебуває на майданчику тимчасового тримання Державтоінспекції, а на порушницю правил дорожнього руху чекає покарання.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

Волинський університет відтепер національний

Фото автора.

Надовго запам'ятається цей день колективу Волинського державного університету імені Лесі Українки. Під час зустрічі Президента України Віктора Ющенка з студентами і викладачами вузу було оголошено Указ про присвоєння цьому вищому навчальному закладу статусу національного.

Зазначимо, Волинський національний університет засновано 1993 року з зв'язку із реорганізацією Луцького педагогічного інституту ім. Лесі Українки. Заклад має найвищий IV рівень акредитації та здійснює підготовку 13 410 студентів за 44 спеціальностями, що дає змогу забезпечити відповідними кадрами Волинську і сусідні області. На 73 кафедрах, 14 факультетах і в чотирьох інститутах працює 710 викладачів, із них 437 — докторів та кандидатів наук, професорів та доцентів, серед яких — п'ять академіків, сім членів-кореспондентів галузевих та закордонних академій наук, 41 професор. Гордістю університету є його музеї — археологічний, геологічний, Лесі Українки, історії навчального закладу. Очолює вуз з липня 2005 року професор, доктор біологічних наук, віце-президент біологічного товариства України Ігор Коцан.

Під час робочої поїздки до Волинської області Президент України також взяв участь у відкритті в селі Білосток Луцького району стаціонарного відділення (на 60 ліжко-місць) та лікарської амбулаторії територіального центру соціального обслуговування пенсіонерів та одиноких непрацездатних громадян **(на знімку)**, а також відвідав місцевий Святомихайлівський храм, пов'язаний з ім'ям відомого волинського іконописця, українського Рафаеля — Йова Конзелевича.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

■ СВІТ КОРОТКО

США—ІРАК

Пентагону потрібні долари на бойові дії

Міністр оборони США Роберт Гейтс має намір попрохати 190 млрд. доларів на проведення бойових операцій в Іраку та Афганістані у 2008 році, оголосили в Пентагоні. Йдеться про найбільші витрати США на ведення бойових дій за останні шість років.

Тим часом в Іраку було скоєно кілька нападів екстремістів, унаслідок яких загинули 59 чоловік, більш як 120 дістали поранення. Хвиля насильства з боку «Аль-Каїди» і терористичних угруповань, що приєдналися до неї, збіглася зі священним для мусульман місяцем Рамадан.

М'ЯНМА

Стріляють у демонстрантів, щоб... попередити

У М'янмі вчора тривали масові протести населення, центром яких стало місто Янгон. На вулиці вийшли до 70 тисяч маніфестантів — незважаючи на погрози влади стріляти в кожного, хто в них бере участь. За деякими даними, солдати стріляють поверх голів демонстрантів, щоб їх розігнати. Сили безпеки заарештували представника опозиційної Національної ліги за демократію, котру очолює лауреат Нобелівської премії світу Аун Сан Су Чі, котрий вже 12 років перебуває під домашнім арештом в Янгоні. Нагадаємо, що в середу під час розгону мирної демонстрації загинули від одного до п'яти чоловік, близько 100 протестувальників дістали поранення. Масові заворушення почалися 19 серпня через збільшення рівня вдвічі ціни на паливо. Крім підвищення рівня життя, протестувальники вимагають демократичних реформ і звільнення з-під домашнього арешту Аун Сан Су Чі.

ГРУЗІЯ—РОСІЯ

Вимагають «незалежних миротворців»

Виступаючи на засіданні 62-ї сесії Генасамблеї ООН, президент Грузії Михайло Саакашвілі зажадав змінити формат переговорів щодо Абхазії і ввести «незалежних миротворців». А сьогодні миротворчу місію на території Абхазії здійснюють сили СНД, а саме РФ. Тим часом Росія звинуватила Грузію в убивстві двох військових. Країни порушили питання про інцидент 20 вересня в зоні грузино-абхазького конфлікту, внаслідок якого було вбито двоє російських військових. Москва поклала відповідальність за загибель військових на грузинську сторону, а Михайло Саакашвілі звинуватив Росію у прямому втручанні в тривалий грузино-абхазький конфлікт.

ДЕНЬ
П'ЯТНИЦЯ, 28 ВЕРЕСНЯ 2007 ■ № 174 (4174)

■ ЖИТТЯ ВЕЛИКОГО МІСТА

Що влітку робиться, взимку знадобиться

Одеситам день 23 лютого ц. р. дотепер здається моторошним кошмаром. Півроку тому сніг у місті йшов без зупинки 9 годин. Мільйонне місто виявилось поховане під снігом, а житлово-комунальне господарство — паралізоване: завмер громадський транспорт, через снігові замети припинилося підвезення хліба в магазини, аварії на водопроводі й каналізаційних мережах не можна було ліквідувати через неможливість до них добратися.

Міський голова Едуард Гурвіц після ретельного аналізу причин капітуляції комунальників перед стихійним лихом роздав, як то кажуть, кожній свашці по ковбасці.

Міська влада пообіцяла городянам, що снігової ганьби в Одесі більше не буде. До слова, підготовка до нової зими почалася в місті, ще коли не стануть сніг. Готувати сани до холодів 2008 року в Одесі почали не влітку, а навесні.

Що вже зроблено? Перш за все депутати прийняли рішення про відродження старої, а по суті — нової, посади заступника міського голови з житлово-комунального господарства. Своє рішення вони мотивували тим, що настав час від балачок на тему «як реформувати ЖКГ, щоб городянам жилося краще» переходити до реальних, практичних справ.

— Чи не пізненько спохопилися? — питаю Миколу Миколайовича Тельвака, призначеного заступником міського голови.

— Гадаю, ми не спізнилися, — сказав Микола Тельвак. — Підготовка до зими почалася в місті відразу після завершення опалювального сезону. Зараз вона одержала новий імпульс: маючи непоганий фінансовий заділ, ми приступаємо до реформування ЖКГ.

До речі, про реформування житлово-комунального господарства. За останні вісім років у Південній Пальмірі вже чотири рази повідомляли про початок революції в сфері ЖКГ. І щоразу все виявлялося пшиком, черговою кампанією.

Сьогодні ситуація трохи інша. По-перше, є міцне фінансове забезпечення роботи житлово-комунального комплексу в зимових, і не тільки зимових, умовах. У бюджеті розвитку Одеси на реформування ЖКГ «забито» 70 мільйонів гривень. З них 13 мільйонів заплановано на капітальний ремонт ліфтів, 11 мільйонів — на ремонт зовнішнього освітлення, 2,5 мільйона — на технічне переобладнання підприємств ЖКГ, 2,85 мільйона гривень — на реконструкцію котелень.

По-друге, з'явилися перші комерційні структури, котрі ризикнули працювати в житлово-комунальній сфері.

Що зроблено до початку осені? Практично закінчено ремонт покрівель — 100 дахів не просто залатали, а «пошили» їм нову одежину. Повністю завершено ремонт інженерних мереж — 44 мережі повністю перекладено. Модернізації зазнали 174 ліфти, підготовлено 3711 систем центрального опалення, 490 бойлерів, 2514 систем гарячого водопостачання.

Чи будуть проблеми в комунальників нинішньої зими під час опалювального сезону?

— Будуть, — відповідає Микола Тельвак. — І головна з них — Одеська ТЕЦ, яка постачає тепло в центр міста.

Одеська теплоелектроцентраль, збудована в 1954 році, є власністю держави. А вона не квапиться ні ремонтувати свій об'єкт, ні реконструювати. Ситуація з забезпеченням центру Одеси теплом складається, прямо скажемо, надзвичайно напружена. ТЕЦ має катастрофічні заборгованості перед «Одесагазом» за блакитне паливо. Газовики твердо заявили, що жодного кубометра газу в борг ТЕЦ не дадуть.

Зношеність теплових мереж призводить до того, що для забезпечення нормальної роботи систем опалення доводиться щодня підкачувати до 10 тисяч тонн води додатково.

Торік з міського бюджету було виділено 10 мільйонів гривень для ремонту котлів ТЕЦ. Таку допомогу КРУ під час перевірки визнало незаконною й заборонило фінансувати державне підприємство з місцевого бюджету. Правильне рішення. Але якби міський бюджет не підставив фінансове плече ТЕЦ, третина міста була б усю зиму без опалення.

Чи є вихід з катастрофічної ситуації?

— Звичайно, є, — каже перший заступник одеського міського голови Анатолій Ворохаєв. — Слід передати ТЕЦ у власність територіальної громади Одеси, і ми в стислі строки реконструюємо й модернізуємо теплоелектроцентраль.

На жаль, Мінпаливенерго ігнорує численні звернення територіальної громади Одеси з проханнями про передачу ТЕЦ на баланс міського бюджету.

Нині головним болем міської влади стало забезпечення городян питною водою. ТОВ «Інфоксводоканал», яке одержало в оренду «Одесводоканал», зобов'язане було за чотири роки вкласти в модернізацію водопровідного господарства 300 мільйонів гривень. Зобов'язання свої ТОВ не виконало, обсяг вкладень поки що досяг 70 мільйонів гривень. Наслідок — зношеність водогінних мереж досягає вже 60 відсотків, тобто труби, по яких транспортується вода, перетворилися на решето.

Після жорстких і принципових розмов з керівництвом ТОВ «Інфоксводоканал» орендарі пообіцяли до 2008 року направити на реконструкцію 95 мільйонів гривень. Але обіцяти і виконувати — це, як кажуть у тій же Одесі, дві великі різниці.

Паніки в одеських комунальників немає. Нема і безжурності. Є бажання нарешті вибратися з принизливого становища, в якому опинилася найважливіша галузь міського господарства.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

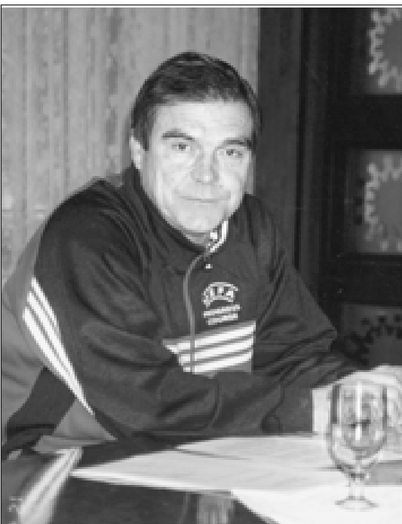

Україна не планує відновлювати експорт електроенергії в Росію і Білорусь до кінця 2007 року. Про це повідомив заступник міністра палива та енергетики України Олексій ШЕБЕРСТОВ ***(Укрінформ)***

Грав самовіддано, бо прагнув бути переможцем

■ ВОЛОДИМИРУ ТРОШКІНУ — 60!

Футбольна біографія популярного гравця київського «Динамо» 70-х років Володимира Трошкіна — тема не для однієї книжки. І все-таки спробуймо кількома штрихами створити його портрет. Нашу розмову з Володимиром Миколайовичем кілька разів переривав телефонний дзвінок. На іншому кінці «мобілки» його прагнули вмовити дозаявити якогось узбецького чи азербайджанського легіонера з деякими порушеннями трансферних умов. Навіть натякали на якусь подяку. На що він відповів: «Я — Трошкін! Тому дорожу своїм іменем і ніколи не порушу футбольних законів. І тут вам не допоможе жодний футбольний функціонер ні в Україні, ні в УЄФА та ФІФА».

Таким він був і на футбольному полі. Одного слова Володимира Трошкіна вистачало для того, щоб у його партнерів відкрилося «друге дихання». Та й сам грав самовіддано, бо завжди прагнув перемогти. До його порад прислуховуються й тепер. Нині заслужений майстер спорту, заслужений тренер України Володимир Миколайович Трошкін очолює Комітет з трансферів та статусу гравців Федерації футболу України. Тож президент ФФУ Григорій Суркіс у своєму виборі не помилився.

Симпатики його таланту добре знають, що впродовж майже десятирічної ігрової кар'єри він вісім років відіграв у київському «Динамо». В його активі — 64 матчі та 21 гол. На прохання Андрія Біби допомагав дніпропетровському «Дніпру», відігравши 14 матчів. В європейських кубкових турнірах за «Динамо» зіграв 38 поєдинків, записавши на свій рахунок 4 голи. Про його досягнення нинішні динамівці можуть лише мріяти. Адже Трошкін — володар Суперкубка Європи і Кубка володарів кубків (1975). Другий призер чемпіонату континенту (1972), третій призер Олімпіади-72, чемпіон Радянського Союзу 1971, 1974, 1975 та 1977 років, срібний призер чемпіонатів СРСР 1972, 1973 і 1976 (осінь), володар Кубка СРСР (1974). В офіційних списках «33 найкращих» першим був («за» — 186) у 1974 і 1975 роках, другим («за» — 186) — у 1976 році.

— Чого ми досягли — знають усі, — розповідає Володимир Миколайович. — А ось чого не досяг... Я так і не побував на жодному чемпіонаті світу. 1973 року путівку віддали Чилі, бо радянське керівництво заборонило збірній їхати до Сантьяго, де до влади прийшов Піночет. А через чотири роки ми просто не пройшли відбіркову групу. Отож світовий фінал залишився для мене недосяжним. Щоправда, пізніше їздив вже тренером, але передусім потрібно бути учасником, щоб повною мірою відчути на собі його атмосферу. А ще не виграний Кубок європейських чемпіонів. Ми мали непогані перспективи двічі, але в сезоні-76 поступилися «Сент-Етьєну», а наступного року не змогли подолати мюнхенгладбаську «Боруссію».

Він народився важкого 1947 повоєнного року в донбаському Єнакієвому. Головним захопленням був футбол. У нього повинні були грати всі дітлахи, незважаючи на те, чи ти товстий або худий — ти зобов'язаний був грати. Бо згодом вулиця вже тебе не сприйматиме. До заводської футбольної команди Володю привів батько, який, до речі, сам грав у футбол до сорока трьох років. За кілька років Трошкін-молодший вже захищав честь Єнакієвого на першості Донецької області. Тоді у двох лігах змагалося майже сімдесят команд.

Трошкіну завжди таланило на людей. Армійський обов'язок почав виконувати в спортивній роті, але згодом з'явився в київському СКА. Допоміг Володимир Терентійович Богданович, який тоді працював в армійському клубі. Саме він порекомендував Віктору Маслову звернути увагу на талановитого хавбека. Трошкіна швидко зробили «міліціонером» і перевели до київського «Динамо». Через кілька місяців він дебютував за столичний клуб, зігравши 20 хвилин проти мінських одноклубників.

— Я вже й не пригадую, куди біг, як бив по м'ячу, кого опікав, — згадує Володимир Миколайович. — Але на все життя запам'ятав, що на трибунах було понад 70 тисяч уболівальників. І я зрозумів, що треба на майданчику викладатися так, щоб не було соромно перед людьми.

Потім прийшла ера Валерія Лобановського. І досі тривають суперечки навколо методики його тренувань. «З ним було легко й цікаво, — продовжує ювіляр. — Він допоміг усім хлопцям розкритися. Звідси й шалений успіх в сезонах-74 та 75». А які гравці були в «Динамо»! Майже кожного запрошували в багаті зарубіжні клуби. Зокрема, самого Трошкіна кілька разів «сватали» до мюнхенгладбаської «Боруссії». Пропонували шалені гроші. Залишалося лише не повернутися після чергового виступу за кордоном. Але для нього Радянський Союз і «Динамо» було понад усе!

— У нас був ідеальний колектив, — продовжує Володимир Миколайович. — Одного разу відомий радянський тренер, який працював з Лобановським, сказав: «Я ще не бачив такого футбольного колективу. Ви, мабуть, глухонімі. Вам нічого не треба. Ви не тягаєте аеропортами величезні валізи з ширпотребом, як це, приміром, робить той же московський «Спартак». А все це було від Лобановського. Настільки він зумів прищепити нам любов до футболу. А найголовніше — Валерій Васильович навчив мене людяності, справедливості, чесності та відвертості.

У нього багато друзів. Серед них — Буряк, Рудаков, Мунтян, Біба, Хмельницький. Але найближчим був Віктор Колотов. Його передчасна смерть стала для Трошкіна великим потрясінням. Він і досі намагається не ходити тією вулицею, де колись жив Колотов.

Напередодні ювілею Трошкіна поцікавився його найближчими планами. «Успішно пережити ювілейні турботи, — жартує Володимир Миколайович. — А потім продовжуватиму виховувати справжньою людиною Володимира Трошкіна-молодшого, який вже ходить до школи й займається футболом. Адже від футболу мене ще ніхто не відокремив».

Віталій МИКОЛАЙЧУК.
Фото з архіву автора.

Турнірна хроніка

■ СПОРТ

Футбол. Кубок країни. Матчі 1/16 фіналу. «Олімпік» (Донецьк) — **«Десна» (Чернігів)**. 1:2 (Ареф'єв, 88 — Кобець, 4, Маркевич, 79). **«ІгроСервіс» (Сімферополь)** — «Карпати» (Львів). 1:0 (Налєпа, 6, автогол). «Металург» (Запоріжжя) — **«Таврія» (Сімферополь)**. 0:1 (Галюза, 94). **«Нива» (Тернопіль)** — «Кривбас» (Кривий Ріг). 1:0 (Дрогалюк, 9). «Севастополь» — **«Металіст» (Харків)**. 1:3 (Шевчук, 22 — Джакобія, 28, Нвоха, 55, Зезе, 57). **«Ворскла» (Полтава)** — «Харків». 2:0 (Швець, 45, Джуган, 62). «Титан» (Армянськ) — **«Чорноморець» (Одеса)**. 0:3 (Мельо, 34, Коритько, 46 (п), 75). **«Динамо» (Київ)** — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 2:0 (Шацьких, 17, 69). **«Львів»** — «Закарпаття» (Ужгород). 2:1 (Баранець, 21, 85 (п) — Бундаш, 55). «Геліос» (Харків) — **«Арсенал» (Київ)**. 0:2 (Деметрадзе, 25, Жоземар, 63). «Княжа» (Щасливе) — **«Іллічівець» (Маріуполь)**. 0:1 (Ліма, 33). «Єдність» (Плиски) — **«Сталь» (Алчевськ)**. 0:3 (Мостовий, 27, Окана-Стазі, 47, Козлов, 76). «Миколаїв» — **«Шахтар» (Донецьк)**. 0:1 (Жадсон, 65 (п)).

Днем раніше право грати в 1/8 здобули: «Дністер» (Овідіополь), «Металург» (Донецьк) і «Нафтовик-Укрнафта» (Охтирка).

Хокей. Відкриті всеросійські змагання серед команд вищої ліги. Бровари. ЛА ТРЦ «Термінал». **«Сокіл» (Київ) — «Аріада-Акпарс» (Волзьк). 4:3.** Основний час матчу та овер-тайм закінчилися з рахунком 3:3. Справа дійшла до булітів. І єдиним влучним кидком відзначився киянин Олександр Савицький. До речі, він закинув і в основний час. Ще дві шайби в киян на рахунку Романа Малова та Олександра Бобкіна.

29—30 вересня «Сокіл» у Броварах прийматиме ЦСК ВПС (Самара).

Одного слова Володимира Трошкіна вистачало для того, щоб у його партнерів відкрилося «друге дихання»

Стоячи вчаться і славно працюють

■ РОБОТА НАД ПОМИЛКАМИ

Станіслав Ніколаєнко нещодавно справедливо зазначив: «Якість підготовки робітничих кадрів без інновацій неможлива». А чи можна випускати за шкільний поріг одинадцятикласників, у яких, образно кажучи, руки «не стоять» до молотка чи голки? Навряд чи хто з неуків, які не ходили на уроки трудового навчання, піде у профтехучилища без елементарних трудових навичок. Кому потрібна буде та інновація, якщо школи орієнтують дітей на інформаційні технології, зменшуючи і до того мізерну кількість уроків праці? А якщо їх і проводять, то на такій матеріально-технічній базі...

Наш читач Михайло Соломон від імені вчителів трудового навчання Богородчанського району (Івано-Франківщина) з болем розповів про стан майстерень. На яких електроінструментах практикувати дітей, якщо прилади зразка 1990-го, запитує. Навчившись тримати молоток і пилку, не зробивши своїми руками жодної елементарної речі для матусі (немає деревини, цвяхів) — чи з'явиться у хлопця інтерес до спеціальностей теслі, механіка, штукатура, токаря? А ми ще дивуємося, що абітурієнти обирають вузи, а не ПТУ. Б'ємо на сполох, що катастрофічно бракує будівельників, верстатників, механізаторів. Що посіяли...

...Школа села Озерна здавна сіє добірні зерна і збирає чудові врожаї.

Вона відома тим, що тут не один рік триває експеримент, який міністр Ніколаєнко гаряче підтримав. Діти молодших класів в Озернянській ЗОШ навчаються стоячи **(на знімку).** Про це «Голос України» писав.

Автор побував у школі і познайомився ще з однією достойною справою колективу, про яку навряд чи знає пан Ніколаєнко. Інакше обов'язково запропонував би взяти досвід на озброєння.

У школі, де 20 років директором працює Юрій Онопрієнко, особливу увагу приділяють трудовому вихованню і продуктивній праці. Для цього вчительський колектив, у якому 19 із 36 — випускники ЗОШ, попри всі негаразди і труднощі зуміли зберегти матеріально-технічну базу.

Вражаючий факт: на тлі нескінченних і некопієчних поборів у столичних школах, тут батьки досі складаються раз на рік на фарби (було 10 гривень, цього року 25). На все інше школярі заробляють самі.

Усе інше — це кошти на поїздки на олімпіади, спортивні змагання, на м'ячі та інвентар, на доставку книжок з району і, нарешті, на ремонт школи.

В озернянських дітей руки «стоять» до будь-якої роботи. Змалку. У 5—6 класах проводять два уроки праці замість одного, у старших — два, як передбачено планом. І ніхто ніколи тут не скорочував уроків трудового навчання. Діти працюють весною і восени на навчально-дослідних ділянках. Старшокласниці освоюють швейну справу на 15 машинках, уміють плести, вишивати.

Хлопці трудяться в майстерні, а під час практики виконують посильну роботу в школі, допомагаючи вчителям. Та головна робота для них — виливати бетонні кільця. Їх школа продає, а гроші за одностайної згоди дітей йдуть на рахунок дванадцятирічки.

Його поповнюють також семикласники, які традиційно... в'яжуть віники. Їхню продукцію можна бачити на подвір'ях односельчан, а також в лікарні, будинку культури, райцентрі.

І якби не зароблені самотужки гривні, заливало б приміщення й досі. Адже на ремонт даху держава роками не виділяла жодної копійки. Школа за свої кревні закупила шифер, руберoїд, найняла бригаду...

Хіба це не привід для гордості школярів? Вони ж подбали і про водопостачання рідної ЗОШ. Коли сільська мережа наказала довго жити, вирішили за шкільні кошти викопати криницю. Були свої кільця, купили насос, змонтували бак... Є своя вода!

Чи кожен керівник здатен організувати трудове виховання і продуктивну працю так, щоб школа жила, не чекаючи манни небесної?!

У селі Озерна директор ЗОШ і його однодумці довели, що можна успішно працювати, не простягуючи руки до владних чиновників.

У команди талановитого математика і керівника Юрія Онопрієнка є чого повчитися і в організації навчального процесу. Та про це — наступного разу.

Іван ІЛЛЯШ.

Білоцерківський район Київської області.

Фото зі шкільного архіву.

■ ЩОДЕННИК

Скільки зарплату не підвищуй...

На моє глибоке переконання, вітчизняна освіта поки що не відповідає запитам ринку праці. Поперше, випускники вузів здебільшого не готові до роботи за новітніми технологіями. По-друге, дедалі відчутніше дисбаланс між кількістю підготовлених і необхідних фахівців. Збільшується на біржах праці кількість економістів, юристів, а фактично всі вузи вважають за честь готувати їх. За останні десять років число студентів зросло майже в 2,5 разу. Цього року близько 80 відсотків абітурієнтів намагалися одержати студентський квиток, що вдвічі більше, ніж 1997-го. А навіть у розвинених країнах студентами хочуть бути половина випускників шкіл.

Водночас, за прогнозами, за парти 1 вересня не сіли майже шість тисяч дітей, позбавлених даху і батьківського піклування. А якщо взяти до уваги падіння авторитету вчителя і зниження якості знань учнів, чому виною, зокрема, принизлива бідність школи, постає запитання: куди ми рухаємося? І хіба підвищення мізерної зарплати педагогам — панацея від усіх бід у галузі, в чому нас намагається переконати нинішня влада?

Олексій СІРИК.

Тернопіль.

■ ФОТОЕТЮД

Киянка Катруся на прабабиному обійсті в пору «бабиного літа».

Фото Івана ІЛЛЯША.

Навчальний рік в одному журналі

■ ШИРШЕ КОЛО

У столичній гімназії з поглибленим вивченням іноземних мов № 315 стало вже доброю традицією на початку нового навчального року підбивати підсумки року минулого. Педагогічний колектив робить це в доволі незвичній формі і, що називається, на найвищому рівні — виданням щорічного кольорового журналу. До того ж авторами статей, у яких аналізується навчальний процес, є не лише викладачі, а й учні та їхні батьки. Директор гімназії, заслужений працівник освіти України й водночас головний редактор Олександр Бірюк каже, що без цього видання вже й не уявляє навчальний процес:

— Навіщо ви заснували журнал про свою школу? — часто запитують мене. — Ностальгія? Манія величності? Захоплення? Відповім: заради пам'яті. Пам'яті про нашу унікальну школу, неординарних вчителів, обдарованих учнів — про людей, які поступово перетворювали звичайну школу на висококласний навчальний заклад, впродовж багатьох років старанно вчили в гімназії дітей чи наполегливо отримували в ній знання.

І минулого навчального року освітянам гімназії було чим пишатися, а тому й тем для статей не бракувало. Школярі стали лауреатами районних олімпіад з багатьох предметів. Гімназія перемогла в загальноміському спортивному конкурсі-фестивалі «Нащадки козацької слави». Шкільний театр «Крок у майбутнє» посів перше місце в районному конкурсі театральних колективів — саме йому, одному з небагатьох, була надана можливість виступати на сцені Українського національного драматичного театру імені І. Франка. Це аж ніяк не повний перелік успіхів 2006—2007 навчального року. А на канікулах вчителі та учні стають мандрівниками. До «скарбнички» міжнародних зв'язків, таких як творчий фестиваль у Сербії, скаутські табори в Шотландії та Швеції, тепер додалися подорожі до Кракова, Праги та Будапешта. І на досягнутому в гімназії зупинятися не збираються. Осінні канікули група школярів та викладачів мають намір провести у французьких сім'ях.

Галина КВІТКА.

На знімку: директор гімназії Олександр Бірюк знайомить кореспондентів газети «Голос України» з гордістю навчального закладу — шкільним басейном; вийшов друком черговий номер журналу.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Найкращий гуртожиток — у майбутніх аграріїв

■ ЯК ВИЖИВАЄШ, СТУДЕНТЕ?

Нещодавно 280 студентів факультету механізації Миколаївського державного аграрного університету відсвяткували новосілля у комфортабельному п'ятиповерховому гуртожитку, реконструйованому... за півроку.

За проживання у казкових апартаментах діти щомісячно платять 10 гривень.

Будівля, передана вузу завдяки обласній владі і Міністерству агропромислової політики комерційному структурою, мала непривабливий вигляд. Щоб зробити її придатною для проживання, довелося замінити все — від даху та електро- і каналізаційних мереж — до віконних рам.

До речі, це вже третій гуртожиток для студентів-аграріїв, де є гаряча вода, дво-, тримісні кімнати, сучасні меблі. А ще читальні та спортивні зали, вітальні для гостей, бібліотека тощо.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

Миколаїв.

■ ЗНАЙ НАШИХ!

Двоє із чотирьох — олександрійці

Бронзові медалі зі столиці Хорватії, де проходила XIX Міжнародна олімпіада з інформатики, привезли олександрійські школярі Руслан Симоненко і Рустам Джуманіязов, десятикласники Олександрійського ліцею інформаційних технологій. Торік одинадцятикласник Владислав Симоненко (брат Руслана) став срібним призером такої олімпіади, що проходила в Мексиці.

У Загребі честь України захищали чотири учні. Вони змагалися з 288 юнаками і дівчатами з 77 країн світу. Олімпіада проходила в два тури, кожен з яких тривав по п'ять годин. Спілкувалися під час змагань та відпочинку англійською мовою.

Наставник олександрійських обдарувань — спеціаліст вищої категорії, вчитель-методист, заслужений вчитель України Валентин Мельник, а директор відомого тепер на весь світ ліцею — Ольга Бутрименко.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

■ А ЯК У НИХ?

Не нам хвалитися

За даними Міністерства освіти і науки України, нинішнього року за бюджетні кошти навчаються 150 тисяч першокурсників.

Ми, на жаль, явно не попереду планети всієї. А в Європі, мабуть, пасемо задніх. Скажімо, у Німеччині, Швеції, Норвегії, Данії, Франції, Чехії за навчання не платять. Є лише семестровий збір на придбання навчальних посібників, матеріалів, паперу тощо. Сума зазвичай коливається від 40 до 150 євро. Більшість місць — бюджетні. Але студенти самі дбають про своє проживання. Навчатися безплатно можна в будь-якій країні, що входить до ЄС. Але найліпше у Фінляндії. Там більшість університетів — державні, в них навчання безплатне і для іноземців.

Не гірше, ніж у місті

■ ТОРГІВЛЯ

У селищі міського типу Петровому Петровського району Кіровоградщини відкрито магазин самообслуговування «Маркет». Цей торговельний заклад, що його обладнано комп'ютерами, сучасним технологічним та холодильним устаткуванням, дванадцятий подібний у регіоні, створений за обласною програмою розбудови і модернізації торгової мережі системи споживчої кооперації.

«Маркет» працює цілодобово і без вихідних. Це дає змогу не лише задовольняти потреби мешканців селища і району, підвищувати доходи, а отже, поліпшувати асортимент (він налічує до 10 тисяч найменувань товарів), а й збільшити кількість новостворених робочих місць.

Ще кілька місяців тому на місці цього красеня петрівчани бачили непривабливе кафе, приміщення якого було не найкращим пам'ятником системі громадського харчування радянських часів. А основними його відвідувачами були невибагливі місцеві любителі міцних напоїв та затяжних перекурів. Відкриття і перші дні роботи нового магазину показали — у Петровому тисячі людей давно прагнули нормального, приємного, сучасного обслуговування.

— Кілька років тому наше правління взяло курс на створення сучасних підприємств торгівлі та громадського харчування, — розповідає завідувач профільного відділу облспоживспілки Анатолій Дідушок. — За цей час на Кіровоградщині гостинно відчинили двері вже дванадцять магазинів самообслуговування. Вони вирізняються серед решти значно більшим (від 5 до 12 тисяч найменувань) асортиментом товарів, цілодобовим графіком роботи. Але, на жаль, не обходиться і без проблем. Так, відкритий раніше в Олександрії торговий маркет не витримав конкуренції. І насамперед тому, що наявна нині система оподаткування не надто сприяє тим, хто працює за прозорою схемою. Та все одно споживча кооперація йде в глибинку. На сьогодні удосконаленою та модернізованою мережею магазинів в області вже охоплено майже 110 тисяч мешканців Кіровоградщини. І географія таких магазинів самообслуговування розширюватиметься.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

На знімку: петрівчани із задоволенням роблять покупки в новому «Маркеті».

Фото автора.

П'ять автомобілів «швидкої допомоги» з апаратами штучної вентиляції легень отримали медзаклади Закарпаття. Ключі від них новим власникам вручив голова обласної держадміністрації Олег ГАВАШІ *(Укрінформ)*

Міняю 10 менеджерів на 1 слюсаря

■ ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Із давньою знайомою Світланою зустрілися випадково у торговельному центрі. Знаю, що дівчина торік закінчувала педагогічний вуз. Знаю, як мріяла її родина про те, що вона продовжить традицію педагогів — в сім'ї вчителює вже три покоління. І як непросто давалося навчання, за яке доводилось платити батькам-вчителям. Тому й була щиро здивована, коли дізналась, що Світлана у школу не збирається...

Професію викладача молодших класів зі знанням англійської мови вона змінила на менеджера з поставок косметичних засобів. Якщо простіше — розносить у торговельні точки товар, збирає гроші за проданий, а потім отримує свій відсоток. Аргументів на користь нової професії було висунуто чимало: влаштуватись учителем в обласному центрі важко. Їхати на роботу в сільську школу — просто абсурдно, адже ні житла, ні відповідної зарплати там ніхто не гарантує молодому спеціалісту. Стати приватною нянею — це не надто романтично. Ось так і стають «менеджерами». А простіше — продавцями чужого краму.

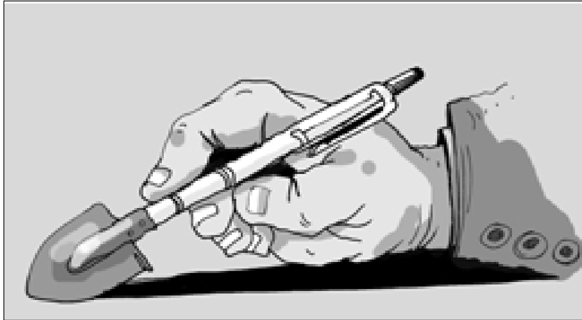
Романтиків за шкільними партами залишається дедалі менше. Частіше зустрінеш прагматиків, котрі хочуть отримати від майбутньої спеціальності не стільки моральне, скільки матеріальне задоволення. У цьому не було б нічого поганого, якби цей прагматизм був підтверджений певними розрахунками і аналізом. Насправді більшість молодих людей обирає ту спеціальність, яка просто на слуху, мало замислюючись над тим, де буде шукати роботу після закінчення вузу.

Сьогодні на Хмельниччині діє 29 вищих навчальних закладів. Не буду з ностальгією повертатись у колишні радянські часи, але нагадаю, що тоді цифра ця була у 5—6 разів меншою, і при цьому великого голоду на економістів, юристів чи педагогів не відчувалось. Парадокс, але інститути, академії, університети сьогодні пропонують більше місць, ніж є шкільних випускників. Причому рекламні буклети рясніють такими спеціальностями, що просто дух захоплює. За ваші ж гроші із молодої людини готові сотворити юриста, менеджера, економіста, психолога, причому часто ще й з додатком міжнародний.

Залишимо якість підготовки цих фахівців для окремої розмови. Ідеться про інше: куди невеликій аграрній області подіти стільки «міжнародників». У центрі зайнятості практично жодного запиту на такого спеціаліста. Зате є інший список. На початок травня потреба ринку праці в області становила 1960 осіб. При цьому підприємства зробили замовлення на 1603 фахівців, котрі володіли б такими спеціальностями, як водій, будівельник, слюсар, механік...

Що далі від обласного центру, то приземленішим стає список потрібних професій. Заступник директора обласного центру зайнятості Ольга Пушкар розповіла, що з початку року районні центри зайнятості заявили лише 30 вакансій на посаду юриста, а при цьому на обліку перебувало майже в чотири рази більше претендентів. Те саме з економістами: роботу шукало 375, а вакансій було лише 100. Педагогам іще складніше. Потреба в них становила 30 чоловік, а хотіло працевлаштуватись 173. Після почутого стало зрозуміло: моя знайома була справді щира, розповідаючи про те, що з її педагогічним дипломом знайти місце за спеціальністю справді проблематично.

Ринок праці і ринок вузівських

спеціальностей виявився вкрай розбалансованим. Що примушує молодь здобувати професії, котрі ніколи не знадобляться у житті, сказати важко. Надто вільний доступ до плоду пізнання у вигляді заповітного диплому із наймодніших спеціальностей зробив цей плід несмачним і некорисним, знівелювавши при цьому саму сутність і цінність вищої освіти.

Помилковість обраного освітянами шляху дедалі стає очевиднішою. Як виходити із ситуації, кожен вирішує поки що самотужки. На одному з засідань прес-клубу реформ директор Хмельницької гімназії №1 Павло Красицький розповів, як його навчальний заклад бореться за престиж знань. Щоб потрапити сюди на навчання, п'ятикласники проходять серйозний екзаменаційний відбір. Восьмикласники уже роблять вибір між гуманітарними та точними науками, йдучи до відповідних профільних класів. Десятикласники ще більше деталізують свій вибір. Усе це допомагає тому, що 99 відсотків випускників-гімназистів вступає до вищих навчальних закладів. Але, гарантуючи добру наукову підготовку, гімназія не може дати жодних гарантій щодо майбутнього працевлаштування своїх вихованців. Робота психолога, тестування, спецкурси з вибору професії — все те, що повинно направити випускника на шлях істинної професії, не витримує конкуренції із безмежним спектром вузів і спеціальностей, котрі чекають на школяра після останнього випускного іспиту.

Фахівці ринку праці в один голос твердять: сьогодні потрібні робітничі спеціальності і практично не потрібні нові економісти, юристи, менеджери. Але усі ці заклики мало впливають на вибір молодих людей. Серед випускників дев'ятих класів міста Хмельницького 87 відсотків вирішують продовжити навчання чи у школі, чи у вузах I—II рівня акредитації, і лише 16 відсотків йдуть у ПТУ. Подібна статистика і серед випускників одинадцятих класів. 79 відсотків готові продовжити подальше навчання у вузах і тільки 12 — в профтехучилищах.

Але цікава деталь: ще 13 відсотків здобувають робочі спеціальності самотужки. Здавалося б, чому не скористатись послугами спеціалізованих навчальних закладів? Та все з тієї ж причини: шукаючи студентів, вони заманюють їх романтичними спеціальностями, котрі, виявляється, теж не потрібні ринку праці. Бо і з робітничими спеціальностями не все так просто. Якщо кому і потрібні слюсар, повар чи швачка — то тільки високого класу і з досвідом роботи. А останнім випускники ПТУ навряд чи можуть похвалитись.

Усі наведені цифри могли б видатись доволі песимістичними, якби не один чинник. Дуже часто розбіжності між записом у дипломі і можливістю влаштуватись за спеціальністю не лякають молодих людей. Днями довелось спілкуватись із студенткою одного із приватних інститутів, котра здобуває освіту за спеціальністю економіста. Протягом останнього року вона навчається заочно ще й в іншому вузі за спеціальністю правознавство. А підробляє... консультантом з косметики. Над тим, чи вдасться знайти роботу за обраними спеціальностями, поки що особливо не замислюється. Та й особливого прагнення зробити кар'єру саме в цих галузях, не видно. Займатиметься тим, що приноситиме доходи.

Нічого не вдієш: поки ринок освіти не налагодить тісних контактів із ринком праці, а останній — з економічним ринком, ситуація нагадуватиме дитячий віршик, коли чоботар пектиме тістечка, а спеціаліст з міжнародних комунікаційних технологій торгуватиме на овочевому ринку.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

СЛІДАМИ ОДНІЄЇ НП * * * СЛІДАМИ ОДНІЄЇ НП * * * СЛІДАМИ ОДНІЄЇ НП * * * СЛІДАМИ ОДНІЄЇ НП * * * СЛІДАМИ

Чи перетвориться Дністровська затока

23 березня на морі був не штиль, а хвилювання — до п'яти балів. За морською класифікацією — це скоріше легкі брижі, ніж шторм. І саме за такої погоди «поповзли» якорі у двох теплоходів — «Бека-1» і «Фенікс», що бовталися на рейді Дністровського лиману в районі райцентру Білгорода-Дністровського. Перше судно приписано до порту Мороні, що на Коморських островах. «Фенікс» ніс на гафелі прапор Камбоджі.

Подув шквалистий східний вітер і несподівано «Бека-1» знявся зі стоянки і судно понесло до коси Кароліно-Бугаз, курортної зони Одеської області. На косі розташовано близько сотні будинків відпочинку, пансіонатів, турбаз, дитячих оздоровниць. Хаотичний дрейф «коморця» тривав майже 30 хвилин, і незабаром судно викинулося на пляж за кілька десятків метрів від залізничного полотна Одеса—Ізмаїл.

Зірвався з якоря і «Фенікс». Теплохід стрімко несло на піщаний пляж, оточений валунами, що захищали залізничну лінію від морського прибою. І тут сталася ситуація, скажімо так, надзвичайно рідкісна в світовій практиці — на мілководді відбулося зіткнення теплоходів.

Ранком, коли про минулу подію нічого вже і не нагадувало, екіпажі стали «рахувати рани». З'ясувалося, що у «Фенікса» виявилося пропороте днище, затоплене машинне відділення, судно було знеструмлено, а в танках теплохода хлюпалося 67 тонн мазуту. Обидва судна знаходилися буквально серед відпочивальників, які приймали морські ванни. Їх було небагато — березень місяць усетаки. Але задоволення, погодьтеся, не із приємних.

Ось так малюсіньке селище Затока, у межах якого сталися аварії кораблів, опинилося в центрі міжнародної надзвичайної події.

В Одеській обласній державній адміністрації напередодні туристичного сезону такий «корабельний сюрприз» нічого, крім головного болю, не викликав. Близько десятка нарад на місці провели різні служби — МНС, Мінтрансзв'язку, прикордонники, Держфлотінспекція, представники судновласників.

Що робити із суднами, що викинулися на мілину? «Фенікс», з його пропоротим днищем, врятувати вже практично неможливо. Різати його на металобрухт? Але його ціна мізерна — лише 40 доларів за тонну, а всього у «Феніксі» —1200 тонн живої ваги. Та й судновласник не квапиться приймати таке рішення. Яких заходів, зрештою, потрібно вжити до нього, щоб він перейнявся долею своєї власності?

А жодних заходів, як з'ясувалося, і вживати неможливо. Відповідно до міжнародних правил, для суден, що зазнають аварій, негайно відкривається державний кордон, який 23 березня і перетнули без дозволів судна-«іноземці».

Єдиною підставою для того, щоб притягнути до відповідальності судновласників може стати факт екологічного забруднення акваторії — згадайте про 67

Куди поділась Оріль

Одна з найчистіших річок України опинилася на межі загибелі

■ ЕКОЛОГІЯ

Оріль — можна сказати, візитна картка не лише селища Нехворощі, а й всього Новосанжарського району. А самі нехворощани вважають, що їм просто поталанило в житті, що живуть по сусідству з такою чудовою річкою. Поталанило й Орілі: їй вдалося вижити подалі від великих міст, тож і зберегла вона свою «екологічну цнотливість» прямо на межі двох областей —Полтавської і Дніпропетровської. З давніх-давен славилася Оріль і рибою, і мальовничими місцями для полювання та відпочинку.

Біда підкралася, звідки не чекали

На початку 70-х поблизу річки розгорнулося грандіозне будівництво каналу Дніпро—Донбас. Спроектували його так, що прямий, наче дошка, канал, саме в районі Нехворощі «зачіпав» русло Орілі. Ось тоді річку трохи «посунули», і вже далі за Нехворощею потекла вона невдовзі не своїм звичним шляхом, а так званим дренажним каналом. В одному місці її навіть «прогнали» через величезні труби, спорудивши там дамбу. Річка з часом, здавалося, до того звикла, а місцева молодь навіть перетворила ту дамбу на одне з найулюбленіших місць відпочинку («на трубах», як кажуть у Нехворощі), адже тут утворилося щось на зразок рукотворного водоспаду. Втім, час від часу річка таки обурювалася забаганкам людини, однак нагадувала про свої колишні права весняними повенями дедалі рідше. Води в ній помітно поменшало...

Та цього року все склалось інакше. Не встигла Оріль розлитися, як рівень води почав швидко падати, а невдовзі річка на очах почала міліти до невпізнанності. Одним з перших забив на сполох колишній голова місцевого колгоспу Костянтин Подріз —людина, яка все життя на березі Орілі: ледь не з власного городу рушав він колись рибалити там на човні.

— Якось весною мене стурбували крики птахів, — розповідає ветеран. — Підійшов до берега, а там мої лиски «плачуть» (сам хоч і мисливець, але поруч з домом ніколи не полював, вважаючи цих птахів своїми). Бачу, вода від берега раптом відійшла, а в цих бідолах гнізда високо над водою опинилися. Вони плавають-плавають, скиглять, а гнізд своїх знайти не можуть! Аж не по собі якось стало...

Спершу подумали в селі, що виною тому рання спека, але ж річка «худла» буквально на очах. Тоді група місцевих «слідопитів» вирішила, як кажуть, вивчити місцевість: куди ж «дівається» Оріль? Розгадку знайшли, як дехто й передбачав, неподалік села. Тут в одному з важкодоступних місць повноводна весною річка «прорила» на повороті спершу невеличкий потічок, а потім далі й далі... Одне слово, прорвала таки Оріль відведені їй колись будівельниками штучні береги і пішла-поплила по луках...

Різке обміління річки призвело до того, що за дуже короткий термін тут порушилася рівновага у всій природній системі життя. На суходолі залишилася ікра, яку відкладала на мілководді риба під час нересту. Навіть комарі, яких тут було безліч, зникли. Без цього корму зникли жаби, ластівки, стрижі. Відлетіли чаплі та інші птахи, які полювали на жаб. А найстрашніше те, що сама Оріль скинула на 2—2,5 метра воду проти звичного рівня. Раніше її глибина у наймілкіших місцях перевищувала три метри. Тепер доросла людина переходить її у брід.

В одному місці річка з'єднується із дренажним каналом протокою, яку в природі називають Циганкою. Коли прокладали канал Дніпро—Донбас, його проектанти паралельно спорудили ще один канал, щоб захистити артерію з питною водою від весняних розливів Орілі. Отак і з'явився дренажний канал. В одному місці він перегороджений дамбою, через яку зайва вода скидається у балку за допомогою двох труб. Досі дренажний канал добре справлявся зі своїми технологічними функціями.

— Але вода — є вода, — розповідає Костянтин Федосійович, взявши на себе роль гіда в нашій подорожі. — Навесні вона поступово промила в березі дренажного каналу потічок. Під час повені цей розлив перетворився на бурхливу річку, яка проторувала собі новий шлях і розлилася по вибалках і низинах. Якби канал через протоку Циганка не був з'єднаний з Ориллю, нічого страшного для річки не трапилося б. Але саме через цю протоку Оріль ринула у дренажний канал, а через розмив у його березі втратила свої води. Вони розлилися по низинах і швидко випаровувалися від спеки.

Ще коли вода вирувала через прорив, депутати Нехворощанської сільради на чолі з сільським головою Юрієм Любимським почали звертатися у різні інстанції з проханням зарадити біді. У селі розповідали, що приїхала комісія з Полтави. Оглянули місце катастрофи і пообіцяли допомогти. Мовляв, для цього треба буде розробити проект, скласти кошторис, знайти джерела фінансування тощо. Але вода не чекала жодної миті. Вона просто текла, поглиблюючи у розритому березі нове русло...

На Полтавщині річка Оріль не єдина. І її проблеми не найскладніші. Як повідомили кореспонденту газети «Голос України» в обласному виробничому управлінні «Полтававодгосп», із 146 річок, які протікають на території області, половина потребує очищення та впорядкування. А це становить 3800 км їхніх русел. Торік силами водогосподарських та інших організацій області такі роботи було виконано на 215 км річкових русел. Але, крім очищення річок, є ще й проблема берегоукріплення. Тільки на Кременчуцькому водосховищі берег роками зазнає руйнації на відстані понад 150 км. За період функціонування водосховища Полтавщина вже втратила понад 800 гектарів своєї земельної площі. З держбюджету на укріплення берегів Дніпра для області виділяють щорічно 500—900 тис. гривень. Нинішня вартість кілометра берегоукріплюваних робіт становить близько 3 млн. гривень.

Про відновлення водного наповнення ставків та малих озер годі й казати. Щоправда, за рахунок обласного бюджету та інших природоохоронних програм, які фінансує держава, вдається зібрати більше коштів для утримання водогосподарського комплексу Полтавщини. Але їх усе одно катастрофічно не вистачає. А можливо, й використовуються вони нераціонально. Втім, це вже інша тема, а проблеми річок, особливо малих, залишаються і поглиблюються. На відміну від самих річок.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Фото автора.

■ СПОЖИВАННЯ

Віддають перевагу імпорту

Прикарпатці більше за інших українців віддають перевагу імпортним товарам. Зокрема, якщо у всіх домогосподарствах України в домашньому побуті майже половина (46 відсотків) холодильників іноземного виробництва, то в області їх — три чверті, відповідно, пральних машин — 82 відсотки, автомобілів і пилососів — 83, кольорових телевізорів — 80. Таку інформацію розповсюдило обласне управління статистики.

З метою вивчення стану наявності в домогосподарствах тих чи тих товарів його працівники щорічно з 2000 року проводять вибіркове опитування прикарпатців з цього приводу. Підсумки обстеження за 2006 рік свідчать про позитивні зміни у технічному забезпеченні побуту громадян. Торік кожні дев'ять з десяти домогосподарств області мали у своєму користуванні холодильники та кольорові телевізори. Пральними машинами були забезпечені 65 відсотків мешканців області, пилососами — 56, фотоапаратами — 36, магнітофонами — 34, швейними машинами — 26, відеомагнітофонами — 24 відсотки сімей, що істотно більше, ніж за відповідний попередній період. Водночас для значної кількості домогосподарств області і надалі залишилися недоступними окремі сучасні товари домашнього побуту та культурного призначення. Кондиціонери, морозильники та кухонні комбайни мали лише в 0,2—7 відсотків домогосподарств, а відеокамери, супутникові антени, комп'ютери і програвачі CD-дисків — від двох до семи. Хоча слід зазначити, що в порівнянні з попереднім роком частка домогосподарств, які мали у наявності комп'ютери, кухонні комбайни, відеокамери і програвачі CD-дисків, зросла в 1,8—3,4 разу.

За підсумками опитування, кожне дев'яте домогосподарство області забезпечене автомобілем (по Україні — кожне шосте). Питома вага домогосподарств, які користувалися мобільними телефонами, зросла порівняно з 2005 роком у 2,3 разу і становила 54 відсотки (по Україні — відповідно, у 1,6 разу та 49 відсотків).

Під час купівлі товарів тривалого користування прикарпатці дедалі більше надають перевагу новим — їх частка становить 70—98 відсотків, окрім автомобілів, більшість яких (54 відсотки) і далі купують такі, що вже були в користуванні.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

ОДНІЄЇ НП * * * СЛІДАМИ ОДНІЄЇ НП * * * СЛІДАМИ ОДНІЄЇ НП * * * СЛІДАМИ ОДНІЄЇ НП * * * СЛІДАМИ ОДНІЄЇ НП

на цвинтар кораблів?

тонн мазуту у трюмах «Фенікса».

З другим теплоходом ситуація більш визначена — для того, щоб вивести його з полону мілини, на якій він опинився, потрібно прокопати канал завдовжки 100 метрів, завширшки — 15 і глибиною — 5 метрів. Завдання це дороге, але здійсненне.

Місцева влада абсолютно нічого не може зробити для того, щоб забрати ці теплоходи з акваторії Дністровської затоки. І прав не вистачає, і досвіду обмаль у рішенні таких ситуацій. От і залишається одне — проводити наради на морському пляжі, розробляючи «стратегію» порятунку пляжів від непрошеного сусідства.

Повільність власників «Фенікса» і «Беки-1» зрозуміла і пояснювальна — вони намагаються витиснути все можливе із фірм-страхувальників. А тут, за всяку провину кием у спину. Ну, приміром, визнають страхувальники, що екіпаж під час аварійної ситуації діяв професійно і грамотно, то компанія-судновласник одержить кругленьку суму у вигляді страховки з розрахунку 10 тисяч доларів за одного члена екіпажу. Це, як кажуть в Одесі, дві великі різниці.

У розмові з «морськими вовками» довелося почути і іншу точку зору щодо морської трагедії, що сталася 23 березня. Схоже, казали мені моряки, що трагедію в Дністровській затоці було спроектовано і зроблено спеціально. Для чого? Для того, щоб одержати страхову суму. А отже, переконували мене співрозмовники, найближчим часом чекай у Дністровській затоці й інших подібних «корабельних аварій». Якщо це так, то через рік-два всі узбережжя Затоки і Кароліно-Бугазу, де за сезон відпочиває до 1 мільйона осіб, перетворяться на цвинтар кораблів. Веселенька перспектива?

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

Близько двадцяти провідних науковців і фахівців технічного профілю цього року взяли участь у захисті наукових дисертацій у Тернопільському державному технічному університеті імені Івана Пулюя *(Укрінформ)*

Учора в Одесі стартував найбільший на півдні України міжнародний зліт байкерів «Осінній рок-н-ролл» *(Укрінформ)*

Ціни на хліб протримаються ще 20 днів. А далі?

Для підтримки цін на хліб на хлібопекарські підприємства Донецької області надходить борошно з Держпродрезерву за ціною, котра на 20 відсотків нижча за середню в регіоні.

Про це журналістам заявив голова облдержадміністрації Володимир Логвиненко. «Нам виділяють ще 7—7,5 тисячі тонн, що дасть змогу діб 20 працювати за попередніми цінами, а як буде далі — обіцяти не можу», —зазначив він. За його словами, борошно з продрезерву не розв'язує всіх проблем хлібопекарів, які на початок тижня мали збитків півтора мільйона гривень. Це призвело до закриття деяких підприємств асоціації «Донбасхліб» — Кіровського, Добропільського хлібокомбінатів. Ще три комбінати вийшли зі складу асоціації, яка виробляє понад 70 відсотків загального обсягу хлібобулочних виробів. За офіційними даними, ціни на масові сорти хліба залишаються незмінними: на хліб з борошна вищого сорту — 2 грн. 29 коп. за 1 кг, з борошна першого сорту — 2 грн. 07 коп., з житньо-пшеничного — 1 грн. 97 коп. Тим часом у Донецьку з початку місяця на 10 копійок подорожчали батони з пшеничного борошна та деякі види здоби.

Ліна КУЩ.

■ **ФОТОФАКТ**

У Каневі створюється Тарасова мистецька алея, яка вестиме від Свято-Успенського собору до місця вічного спочинку поета — Чернечої гори.

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

Який має бути договір між народом і владою

Договори бувають різні. На Київській Русі князь на словах укладав договір з громадою, коли йшов на княжий стіл. Через рік звітував перед громадою про виконання обіцянок і якщо не виконував, йому громада казала «йди геть» і вибирала другого князя.

Тепер договори укладають між роботодавцями і найманими робітниками, між країнами тощо.

Люди, щоб вас не дурили пройдисвіти на виборах, читайте, будь ласка, уважно договір (угоду), бо є багато липових угод, договорів, контрактів (сюди можна зарахувати й Універсал). Вони мають тільки політичне поле і не мають правового поля, тобто юридичної відповідальності тих, хто ставить підписи.

От і виходить, що народ дурять, і дурять ті, хто живе на його кошти, ще й глузує з нього — «що маєте, те й маєте». Тобто які ж ви дурні, що ми вас дуримо вже 16 років, а ви знов хочете вибрати когось із нас, щоб ми вас знов надурили.

А може, люди, самі візьмемо мирним шляхом владу в Україні, тим паче що споконвіку влада належить народу, й так буде довіку. Чи можна це зробити мирним шляхом? Так, можна, на виборах.

Потрібно проголосувати не за «Льоню, Вітю, Юлю і т. д.», а за підписаний кандидатами в народні депутати із народом-виборцями юридичний договір.

Для цього треба тільки, щоб сам народ відчув свою силу, свою владу і спроможність впливати, контролювати й відкликати владу. Зрозумів, що коли він, народ, є — то є Конституція, парламент, Президент, держава. Якщо немає народу, то нічого немає — ні Конституції, ні парламенту, ні Президента, ні держави. Народ повинен сам, за свої ж кошти, робити гідне життя власної країни.

Пропонуємо запровадити в Україні юридичну відповідальність народних депутатів України і Президента за невиконання своїх передвиборних обіцянок і погану державну діяльність. Як механізм контролю за діяльністю влади та відкликання її треба взяти юридично оформлений договір, який із народом-виборцями підписують кандидати в народні депутати України і президенти.

Тому, щоб нас не дурили всілякі пройдисвіти (а вибори влади все-таки відбудуться), то уважно прочитайте і запам'ятайте, яким вимогам має відповідати справжній юридичний договір і який не буде «дишлом».

Перше: договір (угода) повинні мати конкретні пропозиції — накази народу, де вказано: що, скільки, кому, як.

Друге: має бути термін виконання (це контроль).

Третє: яку відповідальність несе в собі невиконання в зазначений термін передвиборних наказів чи обіцянок депутатом (президентом) або парламентом (це відповідальність кожного депутата і парламенту в цілому).

Четверте: механізм притягнення до відповідальності і хто виконує.

П'яте: обов'язкове юридичне оформлення у нотаріуса — повинна бути печатка (це дає змогу виклику до суду, відкликання і запровадження в життя України верховенства права).

Шосте: депутати партій і блоків, яким віддали свої голоси більшість виборців, роблять договір законом, бо це воля народу (ст.5, 69 Конституції України). (Це буде тоді, коли виборці віддадуть перевагу договору й представників, депутатів, від партій і блоків, які підписали договір, буде 226 і більше).

Отже, основним впливовим механізмом на владу є юридичний договір, який дає змогу народові контролювати дії народних депутатів і Президента, вносить відповідальність у їхню діяльність, відкликати депутатів і Президента за невиконання своїх передвиборних обіцянок і наказів народу.

У країні пануватиме закон (верховенство права), який не можна буде ні переїхати, ні перейти.

Оце і є те, що ми, народ, повинні зрозуміти і виконати під час вибору влади. Якщо наша влада не матиме юридичної відповідальності, то буде не тільки так, як тепер, а ще гірше. У країні політичне поле дуже далеко відійшло від правового, тобто від Закону. Договір об'єднає їх.

І вже тепер, коли одна зі сторін (партія, блок, президент), яка підписала договір з народом-виборцями, не виконує взятих на себе зобов'язань, то друга сторона (виборці, партії, блоки, громадські організації, які підписували договір) подає подання до суду, рішення якого відповідатиме умовам договору. Тепер працюватиме в Україні закон, а не малозначущі збори, мітинги, конференції, акції і тому подібне, які мають тільки політичне поле. Правове і політичне поле, із юридично оформленим ДОГОВОРОМ, працюватимуть разом.

Народ, отже, набуває владу у країні і стає дієвою опозицією до влади. Народ законним шляхом закріплює за собою владу на роки й віки. Дурити його вже ніхто ніколи не зможе. Народ має усвідомити, що:

— його голос на виборах — це політичний товар, який має велику цінність;

— він — ГОСПОДАР, а ті, кому він віддає владу, — наймані працівники;

— свої зароблені кошти повинен розподіляти сам.

Маючи юридичну відповідальність, наймані працівники усвідомлять, що вони — слуги народу, а не «царки».

***Олександр ВРЕТІК,** голова Всеукраїнської організації «Народний парламент» України.*
***Леонід ІГРУНОВ,** ветеран праці.*

Послом-самозванцем на Кубі називали Івана Сороку,

■ **ЦЕ БУЛО, БУЛО**

Першим послом України на Кубі був вінничанин Олександр Гнедих, зять голови Вінницького облвиконкому Василя Темного. Дошку на стіні посольства у Гавані прибивав теж представник Вінниччини — Дмитро Щербань, водій авто посла. А перший прийом представників іноземних держав на Кубі ще до відкриття нашого посольства організував Іван Сорока, директор україно-кубинської програми оздоровлення дітей, потерпілих від аварії на ЧАЕС. Після цього в одній з центральних українських газет його назвали послом-самозванцем.

Останнім рейсом радянського «Аерофлоту»

Іван Сорока, останній перший секретар Вінницького міськкому партії, став першим директором україно-кубинської програми лікування «чорнобильських» дітей у Гавані. На Кубу прибув 8 грудня 1992 року. Летів останнім рейсом радянського «Аерофлоту», згадує співрозмовник. Та ще й з пригодами. З Ірландії, де здійснили посадку, літак ледь не повернули назад до Києва. Не було коштів на дозаправку, поповнення бортових харчів тощо. Загалом треба було 30 тисяч доларів. Представник радянського «Аерофлоту», дізнавшись, що на борту 160 українських дітей, сказав, що українці й мають розраховуватися.

Довго довелося його вмовляти. Аргументи про хворих дітей до уваги не бралися. На чиновника вплинули «згори». Дякувати ірландцям, вони надали нам зал для очікування з п'ятьма душовими.

Фідель поклав свої руки на мої долоні і так ми розмовляли

«Кубинський Артек» знаходився неподалік Гавани. На площі в 11 квадратних кілометрів кубинці обладнали три шпиталі, дев'ять медпунктів. Частину дітей лікували у спеціалізованих клініках Гавани. Лідер кубинців Фідель Кастро, який особисто зустрічав наш перший літак з хворими дітками, запевняв, що Куба може прийняти одночасно 10 тисяч маленьких пацієнтів з України. На запитання, чому ми не скористалися такою пропозицією, співрозмовник навів одну цифру. За його словами, один рейс літака Іл-62 з Києва до Гавани коштував 120 тисяч доларів. Хто б дав такі гроші?

Високий рівень медицини на Кубі, пояснив пан Сорока, визначається ставленням суспільства й держави до лікаря. Крім того, високою відповідальністю медичних працівників. Ще тоді, на початку 90-х, кубинці мали сімейну медицину, яку в нас не можуть запровадити дотепер.

Харчували наших дітей добре, стверджує співрозмовник. І це за умови, що самі кубинці жили надголодь. Наприклад, морозиво для кубинських дітей було великою рідкістю. Нашим дітям його давали по кілька разів на день. Незважаючи на те, що хвилина розмови по телефону коштувала вісім доларів, кожен маленький українець міг двічі на місяць по шість хвилин спілкуватися з батьками чи родичами. Таким правом користувалися й дорослі, які були на Кубі разом зі своїми дітьми.

Загалом лише протягом півтора року, стверджує співрозмовник, кубинці виділили на лікування й оздоровлення наших дітей приблизно 2 мільярди песо і майже 200 мільйонів доларів. Усі інші країни світу, разом узяті, не могли похвалитися такою допомогою, наголошує пан Сорока. Про все це наш земляк вів розмову з Фіделем Кастро під час зустрічі у парку імені Хосе Марті з нагоди свята кубинської революції. Зустріч з українською делегацією відбулася у січні 1993 року і тривала 15 хвилин. Лідер кубинців поклав свої руки на мої долоні і так ми розмовляли, згадує Іван Сорока. Слова подяки наш земляк доповнив ще однією фразою. Запевнив, що коли Україна розбагатіє, поверне борг сторицею.

«Ви зробили таку роботу, про яку має знати весь світ»

— Я на власні очі бачив, що роблять кубинці для наших хворих діток, і ніяк не розумів, чому ми не можемо хоча б чимось віддячити за це, — продовжує Іван Іванович. — На рік кубинцям треба приблизно один мільйон тонн хліба. А ми скільки збираємо зерна! Запчастини й шини до сільгосптехніки — все це у нас було і є, а в них — у дефіциті.

На жаль, на рівні держави ми не змогли організувати допомогу кубинцям. Те, що робили з власної ініціативи, на рівні особистих знайомств — крапля в морі порівняно з тим, що насправді могли зробити, додає з гіркотою співрозмовник.

Іван Сорока написав листа на ім'я Політбюро ЦК партії Куби з проханням дозволити оприлюднити інформацію про надану Україні допомогу через інформагентства, акредитовані на Кубі. Спершу погодив проведення такої прес-конференції з нашим МЗС.

Каже, що кубинці під час обговорення питання дуже просили не підвести їх. Для участі у зустрічі з журналістами прибули з Києва два заступники міністра охорони здоров'я. Після тієї прес-конференції у багатьох країнах не без здивування довідалися про те, як кубинці на ділі допомагають «чорнобильським» діткам. На відміну від деяких держав, які на словах дотепер декларують наміри про допомогу, а на ділі й пальцем не поворухнуть для її здійснення.

На прийомі дипломатів частували... холодцем

Інформацію про допомогу кубинців потерпілим від аварії на ЧАЕС треба було також донести до іноземних представництв на Кубі. Такої думки дотримувався Іван Сорока. Бо це гарний приклад для наслідування. І не тільки. Такі безкорис-

Чи допоможе КК перемогти ТПВ?

■ ПРОБЛЕМА

Задовго до початку курортного сезону 2007 року в «Голосі України» виступила депутат Севастопольської міськради Олена Баженова з матеріалом, у якому намагалася звернути увагу посадових осіб (у тому числі і міських чиновників) на проблеми, що неминуче виникатимуть у розвитку міста в напрямі курортно-рекреаційного і туристичного центру. Серед іншого автор — фахівець туристичної галузі з багаторічним стажем — згадала і про таку, здавалося б, прозу життя, як обгортки від морозива: мовляв, туристів і відпочивальників у місті неминуче побільшає, що призведе до зростання продажу різних пломбірів, чипсів, горішків, а від цього збільшиться обсяг твердих побутових відходів (ТПВ), які міським службам доведеться вивозити й утилізувати. Коли читав матеріал перед відправленням у редакцію, захотілося абзац про морозиво і чипси викреслити — здалося, що на дуже вже прописних істинах зупиняє увагу народна обраниця…

Літо-2007 для Криму загалом, і для Севастополя зокрема, було досить вдале: уже на травневі свята відпочивальники (за статистичними звітами) заповнили оздровниці півострова на сімдесят відсотків. А з середини останнього весняного місяця, завдячуючи небувалим спеці та температурі морської води, турист потягнувся до Криму щільними потоками. Практично все календарне літо севастопольські вулиці «по вінця» були заповнені автомобілями з іногородніми й іноземними номерними знаками, з яких городяни знайомилися з терміном «автомобільні пробки», а пляжі за щільністю відпочивальників на квадратний метр мало відрізнялися від центральних міських магістралей у години пікових навантажень. Трудівники сфери послуг, громадського харчування і продавці продуктових магазинів були в захваті. Так само як і бабусі, що зустрічають кожен потяг чи автобус табличкою «Житло біля моря в центрі».

Загальний захват не поділяли тільки лікарі міської санепідстанції і працівники підприємств, завданням яких було прибирання міста і вивезення твердих побутових відходів. Виявилося, що депутат Олена Баженова як у воду дивилася, попереджаючи, що приплив туристів створить для міста і городян безліч проблем. У тому числі і «сміттєву».

Перевізники ТПВ вочевидь не впоралися з поставленими завданнями: вчасно й у повному обсязі звільняти місто від відходів, що накопичуються. За інформацією, яку нещодавно озвучив для преси голова міської ради Валерій Саратов, в окремі літні дні доводилося відвозити з міських вулиць такий обсяг ТПВ, що втричі перевищував норму, вибачте за тавтологію, нормального дня. Штатні розклади автотранспортних підприємств, кількість техніки і, головне, фінансування розраховували і закладали в планах, виходячи з «нормальних» середньорічних, а не пікових літніх навантажень.

По всьому місту за постійної майже сорокаградусної спеки росли і множилися смітники — розсадники інфекції і практично ідеальне місце для пацюків. Першими тривогу забили співробітники СЕС. На нараді в міській прокуратурі головний санітарний лікар Севастополя Володимир Тарасов становище, що склалося в липні—серпні цього року з вивезенням сміття, оцінив як надзвичайне. Після того як його підлеглі за сім місяців оштрафували двісті двадцять чотири посадові особи — відповідальних працівників ремонтно-експлуатаційних підприємств і фірм-перевізників. Ситуація була така серйозна, що до процесу наведення належного санітарного стану в місті підключилися правоохоронці. У стенограмі однієї з «тематичних» нарад у міській прокуратурі так і записали: «зусилля адміністрації в цьому напрямі не дали належного результату». Природоохоронна прокуратура, згадавши про майбутній курортний сезон, у березні перевіряла дотримання вимог законодавства, що регламентує порядок поводження з нічийними відходами і ведення їх обліку. На адресу посадових осіб Гагарінської, Ленінської і Нахімовської РДА були внесені подання. Але в липні Ленінська і Гагарінська районні санепідстанції п'five разів писали доповідні записки про те, що в районах складається катастрофічна ситуація з вивезенням ТПВ.

Цілий тиждень у середині серпня співробітники Севастопольської міжрайонної природоохоронної прокуратури перевіряли дотримання вимог законодавства про відходи ремонтно-експлуатаційними підприємствами й основними перевізниками ТПВ (у місті більш як 90 відходів цього ринку — в приватних руках).

В інформації, яку правоохоронці надали ЗМІ за підсумками перевірки, позитиву мало. Для повноти враження від ознайомлення з документом — цитата: «РЕПи не приділяють належної уваги прибиранню закріплених територій. Біля більшості сміттєвих контейнерів виявлено несанкціоновані звалища відходів, унаслідок чого на землі скрізь багато сміття. Ця проблема практично повсюди, але особливо неприваблива ситуація склалася в Ленінському і Гагарінському районах. Засмічено території, де збирання мають проводити РЕП № 1, 6, 22, 23. Що стосується КРЕП-9, звідки регулярно надходять скарги громадян, то тут становище можна назвати найгіршим. За липень—серпень поточного року директора підприємства оштрафовано уже двічі.

Увагу прокуратури під час перевірки було приділено ще одній організації. На території зазначених РЕПів вивезення сміття здійснює ТОВ «Слов'янська Гавань», яке періодично зриває графіки проведення робіт. Коли машина, нарешті, приходить, то забирає відходи тільки з контейнера. Усе, що навколо, — справа РЕПу, але там належне збирання навколо майданчиків теж не організовують.

Підсумком такої недбайливості і стають смітники, де розкладаються харчові відходи, з'являються гризуни, відбуваються загоряння тощо. Так, прокурорською перевіркою на земельній ділянці навколо одного з контейнерних майданчиків виявлено забруднення земель ТПВ і рослинними залишками загальною площею 110 кв. м. Фахівці СЕС стверджують, що такі обставини впливають на здоров'я мешканців бухт Козачої і Камишової і загрожують різким погіршенням епідеміологічної ситуації, аж до виникнення і поширення особливо небезпечних інфекцій».

Серйозність становища й намірів правоохоронців кардинально вплинути на ситуацію ілюструє і те, що природоохоронною прокуратурою порушено кримінальну справу за фактом засмічення земель по вул. Корчагіна в Гагарінському районі Севастополя: завданий державі збиток оцінили в 124 тисячі гривень. Посадовим особам ТОВ «Слов'янська Гавань» (фірма-перевізник ТПВ) і КРЕП № 9 у провину ставиться службова недбалість — ст. 367 ч. 2 Кримінального кодексу України.

Синоптики, грунтуючись на багаторічних спостереженнях і з огляду на циклічність сонячної активності, прогнозують, що літо наступного року в Криму буде теж спекотне, як і те, що тільки-но минуло. Тож, вочевидь, не зайвим буде майбутньої зими ще раз надрукувати статтю Олени Баженової. Без редакторських виправлень. Для, як кажуть шкільні педагоги, закріплення матеріалу.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

який нині видає книжку кубинця, засудженого в США на довічне ув'язнення

ливі справи, якщо про них дізнаються інші, підвищують авторитет держави.

Свою пропозицію пан Сорока знову виклав у листі керівникам кубинської держави. Фідель не заперечував у проведенні українцям прийому іноземних делегацій. У нашому МЗС теж дали згоду. І тільки. Бо на фінансову підтримку, сказали, годі сподіватися. Треба було самим шукати кошти.

— Я тоді організував цикл лекцій, — продовжує Іван Сорока. — Тему підказало саме життя — «Причини розпаду соціалістичної системи в СРСР». Виступав з ними в сільгоспкооперативах. Кубинці слухали з величезним інтересом. У роки Союзу на Кубі працювало 35 тисяч радників. Вони були майже в кожному кооперативі. Тому все, про що йшлося у моєму виступі, сприймалося із зацікавленням.

Керівники кооперативів розраховувалися з лектором натурою. В одному з них одразу завантажили у «пікап» аж три кабанчики. Приготовлені з них страви потім виставили на столи під час прийому представників іноземних держав. Коли такі прийоми влаштовували кубинці, завжди подавали пиво з горішками. Українці здивували стравами своєї кухні. Представники 86 держав (половина з яких послі, уточнив співрозмовник) мали можливість скуштувати кров'янку, холодець, тушковане м'ясо зі сливами, вареники... Звичайно, дехто з них уперше в житті смакував такі наїдки.

Накрити на стіл було простіше, ніж вийти з ситуації із запрошеннями. Від чийого імені мали їх писати? Думали-гадали і зупинилися на президентові «Чорнобильського фонду». Так від імені Олександра Божка, він тоді очолював зазначену структуру, запросили іноземних гостей, акредитованих на Кубі. І. Сороці також надали слово. Саме після того прийому в одній з українських газет його назвали послом-самозванцем.

Свідоцтво про народження під номером один на Кубі видано Вікторії Сороці

Правда в тому, каже Іван Іванович, що я не раз порушував питання про відкриття нашого посольства на Кубі. Без цього відомства було важко працювати. Крім відправки додому дітей, на яких потрібно було оформляти відповідні документи, постала ще одна проблема — «совкубинок». Так називали наших жінок, які вийшли заміж на острові Свободи, там проживали, але постійно підтримували контакти з рідними в Україні. Вони теж допікали нас. Бувало, в чергу шикувалися під кабінетом. Бо знали, що ми можемо допомогти.

У червні 1993-го було прийнято рішення про відкриття Посольства України на Кубі. У жовтні того самого року до Гавани прибула посольська делегація. Почалися роботи з облаштування приміщення. Тим часом наші дипломати жили в готелі. Але це було недешево. Тому перший посол Олександр Гнєдих звернувся до пана Сороки з проханням розмістити їх у лікувальному центрі. Як було відмовити земляку, каже Іван Іванович. Почало працювати посольство лише у березні 1994 року.

До речі, табличку на стіні закріплював ще один вінничанин — Дмитро Щербань. Нині він працює водієм в автопарку Вінницької облдержадміністрації. А тоді возив нашого першого посла на Кубі. Щербаня добре знав колишній голова Вінницького облвиконкому Василь Тунік. Вони працювали разом. Ось він і порекомендував кандидатуру досвідченого водія. У квітні того-таки 1994 року дружина Івана Сороки — Наталія подарувала чоловікові доньку. У документах про реєстрацію народжених громадян України на Кубі Вікторія Сорока (так назвали дівчинку) значиться під номером один, не без задоволення каже співрозмовник. А повне ім'я дівчинки — Вікторія Амаріліс Сорока. Амаріліс називали лікаря, яка приймала пологи. На знак подяки дівчинку саме так назвали по батькові.

Готовий підтримати навіть кубинських в'язнів

Іван Сорока нині очолює Вінницьке обласне управління захисту прав споживачів. Дотепер підтримує зв'язки зі старими кубинськими друзями. Скільки їх уже гостювали у нього у Вінниці! А коли захворіла донька, кубинський доктор пані Амаріліс запросила свою «хрещеницю» на лікування. Там дитину поставили на ноги. Час від часу Івану Івановичу телефонують після приїзду до Києва представники нашого посольства на Кубі. Передають вітання від старих друзів.

— Мене найбільше вразив високий рівень порядності кубинців у спілкуванні з людьми, — каже співрозмовник. — Особливо, коли йдеться про дітей, жінок, старих.

Нині пан Сорока допомагає видати збірку поезій кубинця, який відбуває покарання в американській в'язниці у штаті Маямі. Ви, мабуть, знаєте з повідомлень у пресі про цей випадок, каже він. Про нього багато писали. Американці затримали кубинців, яких вважають шпигунами. На Кубі, навпаки, їх називають такими, що запобігли низці провокацій проти їхньої країни. Кубинці нині активно проводять акції за звільнення затриманих. Покарали їх надто жорстоко — на довічне ув'язнення.

Один із в'язнів є автором книжки, яку мені передали у Вінниці. Не буду поки що називати його прізвище. Скажу лише, що книжку ми вже переклали українською. Зробили це в Інституті лінгвістики в Києві. Саме в Києві, в Національному авіаційному університеті навчався заарештований кубинець. Частину коштів на видання збірки поезій вже вдалося знайти. Надрукують видання у Вінницькій обласній друкарні.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

По всьому місту за постійної майже сорокаградусної спеки росли і множилися смітники — розсадники інфекції і практично ідеальне місце для пацюків

ПОСТАНОВА ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Про внесення змін до складу окружних виборчих комісій, затвердженого постановою Центральної виборчої комісії від 13 серпня 2007 року № 99 «Про утворення окружних виборчих комісій територіальних виборчих округів з позачергових виборів народних депутатів України 30 вересня 2007 року»

Розглянувши подання депутатських фракцій, які були утворені у поточному скликанні Верховної Ради України: Партії регіонів, «Блоку Юлії Тимошенко» (політична партія «Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», Українська соціал-демократична партія, партія «Реформи і порядок»), Блоку «НАША Україна» (політична партія «Народний Союз Наша Україна», Народний Рух України, Партія промисловців і підприємців України, Конгрес Українських Націоналістів, Українська республіканська партія «Собор», Партія Християнсько-Демократичний Союз (скорочена назва — фракція «Наша Україна»), Соціалістичної партії України (скорочена назва — фракція СПУ), Комуністичної партії України (скорочена назва — фракція комуністів), щодо відкликання членів окружних виборчих комісій та подання кандидатур для включення до складу окружних виборчих комісій замість вибулих, відповідно до частин третьої — сьомої, одинадцятої статті 27, пунктів 1, 2 частини третьої, частин четвертої, сьомої статті 37, частин першої — третьої статті 102 Закону України «Про вибори народних депутатів України», керуючись статтями 12, 13, пунктами 1, 2 статті 19 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Припинити достроково повноваження таких членів окружних виборчих комісій:

територіальний виборчий округ № 2 (Автономна Республіка Крим):

Фоменко Людмила Василівна, заступник голови окружної виборчої комісії, 1952 року народження, освіта вища, проживає в місті Бахчисарай Автономної Республіки Крим — від депутатської фракції «Наша Україна» (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією «Наша Україна»);

Білик Галина Олександрівна, 1955 року народження, освіта вища, проживає в місті Бахчисарай Автономної Республіки Крим — від депутатської фракції «Наша Україна» (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією «Наша Україна»);

територіальний виборчий округ № 7 (Автономна Республіка Крим):

Добровольська Ольга Михайлівна, секретар окружної виборчої комісії, 1958 року народження, освіта вища, проживає в місті Алушта Автономної Республіки Крим — від депутатської фракції «Наша Україна» (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією «Наша Україна»);

Заблоцька Людмила Сергіївна, 1956 року народження, освіта вища, проживає в місті Алушта Автономної Республіки Крим — від депутатської фракції «Наша Україна» (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією «Наша Україна»);

Несміян Євген Олексійович, 1970 року народження, освіта вища, проживає в місті Алушта Автономної Республіки Крим — від депутатської фракції «Наша Україна» (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією «Наша Україна»);

Федорчук Любов Василівна, 1939 року народження, освіта середня, проживає в місті Алушта Автономної Республіки Крим — від депутатської фракції «Наша Україна» (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією «Наша Україна»);

територіальний виборчий округ № 21 (Волинська область):

Гуліда Євгенія Володимирівна, 1953 року народження, освіта вища, проживає в місті Любомль Волинської області — від депутатської фракції «Наша Україна» (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією «Наша Україна»);

територіальний виборчий округ № 41 (Донецька область):

Волков Валерій Володимирович, 1963 року народження, освіта вища, проживає в місті Донецьку — від депутатської фракції «Наша Україна» (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією «Наша Україна»);

територіальний виборчий округ № 42 (Донецька область):

Драчова Людмила Іванівна, 1956 року народження, освіта середня, проживає в місті Сіверськ Донецької області — від депутатської фракції «Наша Україна» (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією «Наша Україна»);

Курило Володимир Андрійович, 1950 року народження, освіта базова вища, проживає в місті Артемівськ Донецької області — від депутатської фракції «Наша Україна» (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією «Наша Україна»);

територіальний виборчий округ № 43 (Донецька область):

Славгородський Ігор Васильович, 1963 року народження, освіта вища, проживає в місті Горлівка Донецької області — від депутатської фракції «Наша Україна» (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією «Наша Україна»);

територіальний виборчий округ № 44 (Донецька область):

Залозна Надія Олександрівна, 1949 року народження, освіта базова вища, проживає в місті Южнокомунарівськ Донецької області — від депутатської фракції «Наша Україна» (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією «Наша Україна»);

територіальний виборчий округ № 45 (Донецька область):

Бакало Ніна Яківна, 1954 року народження, освіта вища, проживає в місті Костянтинівка Донецької області — від депутатської фракції «Блок Юлії Тимошенко» (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією «Блок Юлії Тимошенко»);

територіальний виборчий округ № 46 (Донецька область):

Семехін Євген Юрійович, 1986 року народження, освіта базова вища, проживає в місті Макіївка Донецької області — від депутатської фракції «Наша Україна» (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією «Наша Україна»);

територіальний виборчий округ № 47 (Донецька область):

Лазанюк Сергій Олексійович, 1967 року народження, освіта базова вища, проживає в місті Макіївка Донецької області — від депутатської фракції «Наша Україна» (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією «Наша Україна»);

територіальний виборчий округ № 55 (Донецька область):

Мирющенко Світлана Володимирівна, секретар окружної виборчої комісії, 1983 року народження, освіта вища, проживає в місті Комсомольське Старобешівського району Донецької області — від депутатської фракції «Наша Україна» (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією «Наша Україна»);

територіальний виборчий округ № 68 (Закарпатська область):

Петричко Михайло Васильович, секретар окружної виборчої комісії, 1949 року народження, освіта вища, проживає в місті Мукачеве Закарпатської області — від депутатської фракції Партії регіонів (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією Партії регіонів);

територіальний виборчий округ № 69 (Закарпатська область):

Мельник Олександр Володимирович, секретар окружної виборчої комісії, 1958 року народження, освіта вища, проживає в місті Берегове Закарпатської області — від депутатської фракції «Наша Україна» (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією «Наша Україна»);

територіальний виборчий округ № 73 (Запорізька область):

Скрипник Валентина Іллівна, 1946 року народження, освіта середня, проживає в місті Вільнянськ Запорізької області — від депутатської фракції Партії регіонів (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією Партії регіонів);

територіальний виборчий округ № 103 (Луганська область):

Мілейко Володимир Володимирович, 1974 року народження, освіта вища, проживає в місті Луганську — від депутатської фракції СПУ (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією СПУ);

територіальний виборчий округ № 105 (Луганська область):

Коблякова Ірина Володимирівна, 1957 року народження, освіта вища, проживає в місті Краснодон Луганської області — від депутатської фракції СПУ (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією СПУ);

Коргун Анатолій Павлович, 1948 року народження, освіта вища, проживає в селі Весела Тарасівка Лутугінського району Луганської області — від депутатської фракції СПУ (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією СПУ);

територіальний виборчий округ № 107 (Луганська область):

Білоус Надія Іванівна, 1953 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в місті Красний Луч Луганської області — від депутатської фракції Партії регіонів (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією Партії регіонів);

територіальний виборчий округ № 132 (Одеська область):

Абрамович Олена Іванівна, 1949 року народження, освіта вища, проживає в місті Одесі — від депутатської фракції комуністів (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією комуністів);

територіальний виборчий округ № 133 (Одеська область):

Садкова Римма Іванівна, 1938 року народження, освіта вища, проживає в місті Одесі — від депутатської фракції комуністів (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією комуністів);

територіальний виборчий округ № 146 (Полтавська область):

Горохольський Олексій Олексійович, секретар окружної виборчої комісії, 1949 року народження, освіта вища, проживає в місті Лубни Полтавської області — від депутатської фракції комуністів (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією комуністів);

територіальний виборчий округ № 161 (Сумська область):

Горбань Микола Петрович, 1950 року народження, освіта вища, проживає в місті Конотоп Сумської області — від депутатської фракції СПУ (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією СПУ);

територіальний виборчий округ № 165 (Тернопільська область):

Бріль Оксана Омелянівна, 1964 року народження, освіта вища, проживає в місті Тернополі — від депутатської фракції Партії регіонів (у зв'язку з відкликанням фракцією Партії регіонів);

Літус Володимир Сергійович, 1941 року народження, освіта вища, проживає в місті Тернополі — від депутатської фракції Партії регіонів (у зв'язку з відкликанням фракцією Партії регіонів);

територіальний виборчий округ № 188 (Херсонська область):

Сухоніс Тетяна Олександрівна, 1961 року народження, освіта вища, проживає в селищі Новотроїцьке Херсонської області — від депутатської фракції «Блок Юлії Тимошенко» (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією «Блок Юлії Тимошенко»);

територіальний виборчий округ № 211 (Чернігівська область):

Яковенко Олександр Борисович, 1977 року народження, освіта вища, проживає в місті Чернігові — від депутатської фракції «Наша Україна» (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією «Наша Україна»);

територіальний виборчий округ № 225 (м. Севастополь):

Подольний Олександр Іванович, 1950 року народження, освіта вища, проживає в місті Севастополі — від депутатської фракції «Наша Україна» (у зв'язку з відкликанням депутатською фракцією «Наша Україна»).

2. Призначити заступником голови окружної виборчої комісії такого члена цієї комісії:

територіальний виборчий округ № 2 (Автономна Республіка Крим):

Сейтвелієва Діляра Абдулжемілівна, 1951 року народження, освіта вища, проживає в місті Бахчисарай Автономної Республіки Крим — від депутатської фракції «Наша Україна».

3. Призначити секретарями окружних виборчих комісій таких членів цих комісій:

територіальний виборчий округ № 68 (Закарпатська область):

Луца Юрій Юрійович, 1957 року народження, освіта вища, проживає в місті Мукачеве Закарпатської області — від депутатської фракції Партії регіонів;

територіальний виборчий округ № 69 (Закарпатська область):

Джус Микола Володимирович, 1942 року народження, освіта вища, проживає в місті Берегове Закарпатської області — від депутатської фракції «Наша Україна».

територіальний виборчий округ № 146 (Полтавська область):

Пивовар Олексій Дмитрович, 1950 року народження, освіта вища, проживає в місті Лубни Полтавської області — від депутатської фракції комуністів.

4. Включити до складу окружних виборчих комісій таких осіб:

територіальний виборчий округ № 2 (Автономна Республіка Крим):

Маметов Едем Шукрійович, 1973 року народження, освіта вища, проживає в місті Бахчисарай Автономної Республіки Крим — від депутатської фракції «Наша Україна»;

Торосян Лола Абдухалілівна, 1977 року народження, освіта вища, проживає в місті Сімферополі Автономної Республіки Крим — від депутатської фракції «Наша Україна»;

територіальний виборчий округ № 7 (Автономна Республіка Крим):

Беркета Володимир Антонович, 1961 року народження, освіта вища, проживає в селі Мар'янівка Красногвардійського району Автономної Республіки Крим — від депутатської фракції «Наша Україна», призначивши його секретарем окружної виборчої комісії;

Фонотова Марина Михайлівна, 1966 року народження, освіта вища, проживає в селі Мар'янівка Красногвардійського району Автономної Республіки Крим — від депутатської фракції «Наша Україна»;

Черник Оксана Володимирівна, 1971 року народження, освіта вища, проживає в селі Мар'янівка Крафсногвардійського району Автономної Республіки Крим — від депутатської фракції «Наша Україна»;

Мустафаєв Ескендер Талятович, 1982 року народження, освіта вища, проживає в селищі Гвардійське Сімферопольського району Автономної Республіки Крим — від депутатської фракції «Наша Україна»;

територіальний виборчий округ № 21 (Волинська область):

Богдан Наталія Володимирівна, 1972 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в місті Любомль Волинської області — від депутатської фракції «Наша Україна»;

територіальний виборчий округ № 41 (Донецька область):

Желудкова Ніна Михайлівна, 1951 року народження, освіта вища, проживає в місті Донецьку — від депутатської фракції «Наша Україна»;

територіальний виборчий округ № 42 (Донецька область):

Грималюк Андрій Володимирович, 1985 року народження, освіта незакінчена вища, проживає в селі Тишківці Городенківського району Івано-Франківської області — від депутатської фракції «Наша Україна»;

Яремко Богдан Іванович, 1983 року народження, освіта вища, проживає в селі Голгоча Підгаєцького району Тернопільської області — від депутатської фракції «Наша Україна»;

територіальний виборчий округ № 43 (Донецька область):

Антип Анатолій Іванович, 1956 року народження, освіта вища, проживає в місті Горлівка Донецької області — від депутатської фракції «Наша Україна»;

територіальний виборчий округ № 44 (Донецька область):

Валовін Олександр Володимирович, 1984 року народження, освіта вища, проживає в місті Івано-Франківську — від депутатської фракції «Наша Україна»;

територіальний виборчий округ № 45 (Донецька область):

Зеленська Любов Гаврилівна, 1946 року народження, освіта вища, проживає в місті Костянтинівка Донецької області — від депутатської фракції «Блок Юлії Тимошенко»;

територіальний виборчий округ № 46 (Донецька область):

Рубан Олексій Ігорович, 1985 року народження, освіта середня, проживає в місті Шахтарськ Донецької області — від депутатської фракції «Наша Україна»;

територіальний виборчий округ № 47 (Донецька область):

Криса Олексій Миколайович, 1952 року народження, освіта середня, проживає в місті Ланівці Тернопільської області — від депутатської фракції «Наша Україна»;

територіальний виборчий округ № 55 (Донецька область):

Людва Олександр Володимирович, 1976 року народження, освіта вища, проживає в місті Ківерці Волинської області — від депутатської фракції «Наша Україна», призначивши його секретарем окружної виборчої комісії;

територіальний виборчий округ № 68 (Закарпатська область):

Ковач Олег Михайлович, 1978 року народження, освіта базова вища, проживає в місті Мукачеве Закарпатської області — від депутатської фракції Партії регіонів;

територіальний виборчий округ № 69 (Закарпатська область):

Чирибан Світлана Анатоліївна, 1959 року народження, освіта вища, проживає в місті Берегове Закарпатської області — від депутатської фракції «Наша Україна»;

територіальний виборчий округ № 73 (Запорізька область):

Галушка Леонід Яковлевич, 1940 року народження, освіта вища, проживає в місті Вільнянськ Запорізької області — від депутатської фракції Партії регіонів;

територіальний виборчий округ № 103 (Луганська область):

Никифоров Володимир Ілліч, 1947 року народження, освіта вища, проживає в місті Луганську — від депутатської фракції СПУ;

територіальний виборчий округ № 105 (Луганська область):

Данильченко Наталія Миколаївна, 1966 року народження, освіта вища, проживає в місті Краснодон Луганської області — від депутатської фракції СПУ;

Стяжкіна Любов Валентинівна, 1959 року народження, освіта вища, проживає в місті Молодогвардійськ Луганської області — від депутатської фракції СПУ;

територіальний виборчий округ № 107 (Луганська область):

Закотнов Євген Вікторович, 1952 року народження, освіта базова вища, проживає в місті Красний Луч Луганської області — від депутатської фракції Партії регіонів;

територіальний виборчий округ № 132 (Одеська область):

Георгієнко Наталія Анатоліївна, 1962 року народження, освіта базова вища, проживає в місті Одесі — від депутатської фракції комуністів;

територіальний виборчий округ № 133 (Одеська область):

Платонова Тетяна Борисівна, 1964 року народження, освіта вища, проживає в місті Одесі — від депутатської фракції комуністів;

територіальний виборчий округ № 146 (Полтавська область):

Цимбал Віктор Іванович, 1947 року народження, освіта вища, проживає в місті Лубни Полтавської області — від депутатської фракції комуністів;

територіальний виборчий округ № 161 (Сумська область):

Захарченко Світлана Юріївна, 1964 року народження, освіта вища, проживає в місті Конотоп Сумської області — від депутатської фракції СПУ;

територіальний виборчий округ № 165 (Тернопільська область):

Оліх Лариса Василівна, 1966 року народження, освіта вища, проживає в місті Тернополі — від депутатської фракції Партії регіонів;

Похилий Ігор Іванович, 1960 року народження, освіта вища, проживає в місті Тернополі — від депутатської фракції Партії регіонів;

територіальний виборчий округ № 188 (Херсонська область):

Петраковська Ірина Олександрівна, 1962 року народження, освіта вища, проживає в селищі Новотроїцьке Херсонської області — від депутатської фракції «Блок Юлії Тимошенко»;

територіальний виборчий округ № 211 (Чернігівська область):

Дідовець Василь Леонтійович, 1950 року народження, освіта вища, проживає в місті Чернігові — від депутатської фракції «Наша Україна»;

територіальний виборчий округ № 225 (м. Севастополь):

Баханова Марина Валеріївна, 1980 року народження, освіта вища, проживає в місті Севастополі — від депутатської фракції «Наша Україна».

5. Цю постанову надіслати окружним виборчим комісіям для інформування виборців у відповідних територіальних виборчих округах.

6. Опублікувати цю постанову в газетах «Голос України», «Урядовий кур'єр» та у відповідних регіональних друкованих засобах масової інформації.

Голова Центральної виборчої комісії В. ШАПОВАЛ.

м. Київ,
26 вересня 2007року,
№489.

Друкується на підставі договору з ЦВК та згідно з наданими нею оригіналами

■ МАЙСТРИ

У Запорозькій Січі його удостоїли б найвищої шани

Молодий, красивий, усміхнений. Цей хлопець зламав усі стереотипи в уявленні про те, яким має бути майстер, що досяг досконалості у своїй професії. До деяких визнання приходить аж на схилі літ, а 34-річний Сашко Ткаленко з невеликого шахтарського міста Антрацит ще десять років тому довів свою незвичайність. Сьогодні в Україні навряд чи знайдуться майстри з виготовлення холодної зброї, рівні Олександрові. Це аж ніяк не завищений комплімент землякові, яким не можна не пишатися. Це констатація факту. Три роки поспіль за свої роботи майстер-клиночник з Луганщини Олександр Ткаленко удостоюється головного призу Всеукраїнської спеціальної виставки холодної зброї. Його шаблі «Нічний дозор», «Репліка», «Колір України» вражають високою технікою виконання і красою. Щоб оцінити майстерність Олександра, одного лиш погляду на його роботи недостатньо. Потрібно уважно розглядати деталі, фрагменти його виробів. І слухати майстра.

— Уся зброя запорозьких козаків було трофейною. Її добували під час бойових походів, атак, оборон, і була вона переважно турецькою. Хоча траплялися й польські «каравели». Навіть у статуті запорожців було записано, що справжній козак мусить добувати зброю в бою. Якщо, приміром, у донських козаків шашки були певного зразка, то в запорожців усе було простіше. Скажімо, в рядового бідного козака могла бути дуже багата князівська шабля, вся у смарагдах та іншому дорогоцінному камінні. Він міг її продати, виміняти на коня. Це в них швидко робилося. Тому класифікація запорозької шаблі — досить розмите поняття, — пояснює Сашко. — У трофейну зброю навіть не вносили козацькі символи. Не було якогось єдиного запорозького стилю, не було технології виготовлення шаблі. Такого висновку я дійшов після знайомства зі спеціальною літературою. Треба сказати, що майже нереально побачити дві шаблі запорожців, як крапля води, схожі одна на одну. Ідентичні зустрічаються вкрай рідко. Всі шаблі запорозького козацтва, зібрані в музеях і архівах не тільки України, а й інших країн, — знов-таки трофейна зброя здебільшого турецького виробництва. Якщо запорожці й робили шаблю, то за основу брали також «турчанку».

Можна уявити розчарування Олександра, коли він зрозумів, що копію суто запорозької шаблі йому створити не вдасться. Тому останню роботу «Колір України» Олександрові також довелося створювати за зразком «турчанки». Утім, це фантазійна робота, в історії такої шаблі не існує. Але Олександр зумів передати в ній той час і надати зброї українського колориту. Цінна вона й тим, що ще раз підтверджує володіння високими технологіями. Наприклад, технологією дамаської сталі.

Узагалі про дамаську сталь ходять легенди. Вважається, що це найцікавіша і найзагадковіша сторінка в історії металургії. Уперше Європа ознайомилася з булатом під час сутички армії Олександра Македонського з військом індійського царя Пора. Широкі індійські мечі були виготовлені з незвичайного білого міцного металу. Вони легко розсікали навпіл македонське залізо. Сашко робить сувенірну зброю. Гострота клинка його не турбує, як свого часу це хвилювало Македонського. Проте бажання знайти й опанувати таку технологію не давало спокійно жити. Допоміг Михайло Красін, місцевий шахтар, котрий у вихідні перекваліфіковувався в коваля. Є в нього таке хобі. Потрібно було чимало часу, щоб методом проб і помилок технологія дамаської сталі підкорилася.

— Коли я серйозно взявся за виготовлення зброї, — розповідає Олександр, — технологія дамаської сталі була для мене така нереальна, як мій політ у космос. Спочатку ми з Мишком намагалися, грубо кажучи, зварити дві залізяки, щоб вони були як єдине ціле. Нічого не вийшло. Згодом зрозуміли процес, зрозуміли, яку потрібно задавати температуру для зварювання. Один клинок десь тиждень кувати треба. Мишко — коваль у другому поколінні, йому батько передав усі таємниці професії. Без Мишка в мене нічого, напевно, не вийшло б.

Клинок останньої шаблі вже зроблено з дамаської сталі. Кожний пакет має по тисячі шарів, і все це зварено в потрійний «пиріг». Тобто в одній заготовці — до трьох тисяч шарів. Це дуже дорога технологія. І дуже дорога робота. Гравюру на клинку виконано чистим золотом, перехрестя зроблено зі срібла з позолотою, ручка — зі шкіри морського ската (до речі, дуже оригінальна річ). Піхви виготовлено з дерева з металевим приладом зі сталі і розписано гравюрою із синіння і золочення.

Сашко — людина допитлива. З головою занурившись у старі каталоги і книжки, він вишукував забуті рецепти художньої обробки металу. Тоді й довідався про існування «воронении синей побежалостью». Таку технологію застосовували у старовину, прикрашаючи нагородну зброю для вищого офіцерського складу армії Російської імперії. Для того щоб розгадати секрети такого синіння, майстрові знадобився цілий рік. Клинки Ткаленка сьогодні єдині у світі, прикрашені справжнім синінням. Спочатку цю техніку він застосовував тільки для виготовлення ножів, а тепер наносить його на шашки й шаблі. За шашку «Нічний дозор» з такою технікою йому пропонували доволі великі гроші, але автор її не продав, адже вона дорога йому як пам'ять. Сюди вкладено душу, працю інших людей. Наприклад, малюнки Юрія Малигіна і Юлі Донченко. Коли Юля наносила свої малюнки на клинок «Нічного дозору», вона, до речі, ще навчалася у школі. Дуже обдарована дівчина, і Сашко пророкує їй велике майбутнє. Малюнки художників Олександр доробляє за допомогою мікроскопа. Якість виробів у нього бездоганна.

Ремесло майстра дуже затребуване. Попит на художні клинки тримається вже років десять. З історії відомо, що такий ажіотаж навколо багатої авторської холодної зброї спостерігався на початку XIX століття. Її замовляли на подарунки, нею нагороджували. Вона й сьогодні служить як знак відзнаки. В Україні цей напрям тільки починає розвиватися, а в Росії спеціально виготовляють ножі, шашки та шаблі, котрі служать нагородою президента країни для особливо заслужених. Їх вручають з дотриманням традицій старих часів. Це вважається дуже почесною і престижною нагородою. Замовлення на нагородну зброю від Віктора Ющенка Олександр поки що не одержував. Знаючи про захоплення Президента України різними раритетами, Ткаленко вважає, що робота в цьому напрямі в нього ще попереду.

— Мої роботи мають багато відомих людей нашої країни, — каже Сашко. — Але я цим зовсім не хизуюсь, для мене це не головне. Головне — мати можливість втілити в життя свої ідеї.

А ідеї в Сашка одна цікавіша за другу. Його майстерня розмістилася в напівпідвальному приміщенні будинку, який він сьогодні перебудовує. Жодних супермеханізмів і пристосувань у його майстерні немає. Все дуже просто і, нехай він не ображається, примітивно. Проте тут створюються шедеври. Оригінальних робіт у Олександра кілька сотень. Це копії історичної бойової і нагородної зброї, а також творчі роботи. Майстер реставрує антикварну зброю. Найбільш значущою роботою в цьому плані він вважає відновлення для Ростовського краєзнавчого музею клинка багато прикрашеної шаблі XVIII століття.

Свій перший ніж Сашко змайстрував у третьому класі з пінцета, а вже серйозний, мисливський — у десятому. Його купив у Сашка знайомий мисливець за 50 карбованців. Це були великі гроші на ті часи. Після закінчення школи, за традицією в краї, пішов працювати на шахту, а у вільний час удосконалював свою майстерність клиночника. Сьогодні колишній шахтар став неперевершеним майстром, талантом якого просто не можна не захоплюватися. Якби він опинився у часи Запорозької Січі, його б удостоїли найвищої шани.

Алла АНТІПОВА.

Фото з архіву Олександра ТКАЛЕНКА.

Нашого цвіту — по всьому світу

■ З БАТЬКІВЩИНОЮ В СЕРЦІ

Алла Івахнюк з Олександрії, що на Кіровоградщині, навчаючись в аспірантурі Київського університету познайомилася з аспірантом із Сирії Махмудом. Знайомство завершилося шлюбом, і після кількох років невлаштованого напівстудентського життя молода сім'я виїхала на батьківщину чоловіка.

— Інколи, щоб по-справжньому відчути себе українцем, треба виїхати за кордон, — каже пані Алла. — Переїзд до Сирії був для мене таким ударом, що у грудях не вистачало повітря. Тут усе інше: земля, звичаї, релігія... І коли на душі було зовсім тоскно, я раптом зрозуміла: Україна в мені назавжди, вона невіддільна від мене. А ще Україна — це наші люди, які волею долі опинилися поруч.

У Сирії чимало українців, переважно це жінки, які вийшли заміж за сирійських громадян. І коли наші лікарі після перенавчання влаштовуються тут за фахом, і досить непогано, то представникам інших професій доводиться їх змінювати, й не завжди на престижні, і це поглиблює проблеми українців. Алла відчувала, що найголовніше — об'єднати земляків, які опинилися за тридев'ять земель. Перші кроки в цьому напрямі виявилися на диво легкі. А може, туга кожного за Батьківщиною була така сильна, що будь-які інші проблеми просто не сприймалися.

Звернула увагу, що у змішаних сім'ях практично розмовляли російською. Отож і діти, можливо, знатимуть трохи російську мову й культуру. Але — не материнську, українську. Запропонувала землячкам гуртом зробити свято матері, згадати їхні щирі серця й ніжні руки, заспівати пісню для них і про них. Щоб зосталася вона в маленьких сердечках дітей, як зернятко любові до України...

Українській громаді багато в чому допомогло посольство вітчизни в Дамаску. У Товариства українців у Сирії «Дніпро —Євфрат» нині є своє приміщення, офіційний статус, література про Україну. Активістки товариства гуртом шили й вишивали, згадували материнські пісні, записуючи слова й мелодії. Щоб не забулося! Щоб не згубилося в сипучих розпечених пісках... Були й гуртові частування: з кавою і чаєм на будь-який смак, з домашніми тістечками за українськими рецептами. Ніби нічого особливого й не робили жінки, а відчули, що Україна для них стала ще дорожча. До громади потяглися й росіянки, білоруски, що опинилися в цих краях.

— Це наша мікроцивілізація в Сирії, — ділиться Алла Івахнюк. — На цій землі відносини між людьми дещо інші, ніж у нас. В Україні більше відвертості, щирості, душа — навстіж...

А минулої зими товариство влаштувало для громадян міста... справжню українську зиму. Виступали в залі місцевого університету з колядками, щедрівками, українськими піснями й танцями. З козою та Зіркою й колядниками. Усі реквізити для свята діти виготовляли самі.

Особливої ваги в товаристві «Дніпро—Євфрат» надають роботі з дітьми. Вони самі тягнуться до свята української пісні, українського менталітету, і далека Батьківщина їхніх мам оживає в дитячих серцях на генетичному рівні. Україна для цих діток стає реально відчутною, стає фрагментом їхнього світогляду...

На батьківщині Алли в селищі Приютівка Олександрійського району я познайомився з її дітьми — сином Ахмедом-Леонідом (назвали на честь обох дідусів) і донькою Ліною. З останньою, щоправда, заочно: за її малюнками й ліпленням з пластиліну. Червоної масті чистокровний скакун, що через нинішню спеку «мешкає» в морозилці холодильника, стоїть переді мною як живий і, здається, з хвилини на хвилину помчить швидше од вітру... Чи то в українські степи, чи то в піски пустель Сирії. Та час летить, скакун залишається на місці, вкриваючись краплями вологи. І скочується перша сльозина з його очей...

Смутнішають у надвечір'ї очі моєї співбесідниці. Скоро від'їжджати: з дому... додому. З України — до Сирії, де сім'я пустила вже коріння й де чекає її нетерплячне чоловік і батько.

А у планах Алли Івахнюк як голови Товариства українців Сирії «Дніпро—Євфрат» і як співголови міжнародної громадської організації «Нова хвиля», яка опікується проблемами і зв'язками українців за кордоном, ще багато задумів. Щоб українці за межами Вітчизни не забували її ніколи. І щоб були дружні й доброзичливі одне до одного.

Євген ЖЕЛЄЗНЯКОВ.

Кіровоградська область.

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) ухвалою від 30.07.2007 р. порушив провадження у справі №18/109 про банкрутство Приватного Підприємства «Агрофірма «Павлівське» (38813, Полтавська область, Чутівський район, смт. Артемівка, вул. Артема, 69; р/р 26005100002151 у ПОФАППБ «Аваль», МФО 331605, код ЄДРПОУ 32460199).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Несвіта Володимира Івановича (ліцензія №176021 від 06.06.2005 року), 36000, м. Полтава, майдан Незалежності, 1-б, к. 18.

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування.

В зв'язку зі зміною НКРЕ рівнів тарифів на жовтень 2007 року, оголошення ДТГО "Південно-Західної залізниці" в редакції газети "Голос України" за 26 вересня 2007 року № 172(4172) читати: 2 клас становить 373,60 грн. за 1 МВт/год.

Доповнення до оголошення, надрукованого 31 серпня 2007 року в газеті "Голос України" № 154.

ВАТ ВТБ Банк повідомляє, що за вимогою акціонера Банку, який володіє більше ніж 10% акцій, порядок денний загальних зборів учасників (акціонерів), які відбудуться 17 жовтня 2007 року о 15 годині, за адресою: м. Київ, вул. Гоголівська 22-24, доповнено пунктами 6, 7, та 8.

Порядок денний:

1.Затвердження звіту комісії з питань приєднання ЗАТ "Внєшторгбанк (Україна)" до ВАТ ВТБ Банк.

2. Затвердження передавального акту.

3. Затвердження зведеного балансу та розрахунку економічних нормативів.

4. Затвердження результатів емісії та обміну акцій ЗАТ "Внєшторгбанк (Україна)" на письмові зобов'язання ВАТ ВТБ Банк.

5. Затвердження змін і доповнень до статуту ВАТ ВТБ Банк.

6. Про дострокове припинення повноважень Голови спостережної ради ВАТ ВТБ Банк.

7. Про внесення змін до складу спостережної ради ВАТ ВТБ Банк .

8. Про призначення Голови та заступника Голови спостережної ради ВАТ ВТБ Банк

Правління Банку.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 11.09.2007 року по справі № 23/311-б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру у відношенні Товариства з обмеженою відповідальністю «Торгова компанія «Комтек» (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького/М. Коцюбинського, 66/2, н/п № 51 в літ. А, п/р № 26002300003528 в ВАТ «ФІНЕКСБАНК», МФО 380311, код ЄДРПОУ 34493158).

Ліквідатором банкрута призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «Укрзахідбуд» (01012, м. Київ, а/с 85).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

НАЦІОНАЛЬНИЙ НАУКОВИЙ ЦЕНТР

«Інститут механізації та електрифікації сільського господарства»

оголошує конкурс на заміщення вакантних посад:

- **завідувачів лабораторій:**
  - з науково-технічних проблем застосування мінеральних добрив та хіммеліорантів,
  - з науково-технічних проблем мобільної енергетики;
- **старшого наукового співробітника** лабораторії нетрадиційних джерел енергії;
- **наукового співробітника** лабораторії проектування і випробування техніки для доїння та первинної обробки молока;
- **молодшого наукового співробітника** лабораторії застосування електрофізичних методів у сільському господарстві.

Документи приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: *кім. 212, ННЦ «ІМЕСГ», смт. Глеваха, Васильківський р-н, Київська обл., 08631.*

Телефон для довідок: (04471) 3-11-03.

Закрите акціонерне товариство «Страхова компанія «Терен» (код ЄДРПОУ 35197404) просить вважати недійсним повідомлення від 15 вересня 2007 року про проведення загальних зборів акціонерів Товариства, що мали відбутися 30 жовтня 2007 року о 10.00 годині за адресою: м. Київ, вул. І. Кудрі, буд. 16А.

Голова правління ЗАТ «СК «Терен».

ЗАКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО
"АВТОМОБІЛЬНА КОМПАНІЯ ІСУЗУ, УКРАЇНА"

повідомляє про проведення позачергових загальних зборів акціонерів, що відбудуться 15 листопада 2007 року о 15.00 за адресою: м. Київ, вул. Новокостянтинівська, 8.

Порядок денний:

1. Затвердження регламенту роботи позачергових загальних зборів акціонерів ЗАТ "АВТОМОБІЛЬНА КОМПАНІЯ ІСУЗУ, УКРАЇНА".

2. Прийняття рішення про дострокове закінчення закритого (приватного) розміщення акцій, затвердження результатів реалізації акціонерами ЗАТ "АВТОМОБІЛЬНА КОМПАНІЯ ІСУЗУ, УКРАЇНА" свого переважного права на придбання акцій, що пропонуються до розміщення, результатів закритого (приватного) розміщення акцій і звіту про результати закритого (приватного) розміщення акцій.

3. Внесення змін до Статуту ЗАТ "АВТОМОБІЛЬНА КОМПАНІЯ ІСУЗУ, УКРАЇНА", пов'язаних зі збільшенням статутного (складеного) капіталу ЗАТ "АВТОМОБІЛЬНА КОМПАНІЯ ІСУЗУ, УКРАЇНА", з урахуванням результатів розміщення акцій; внесення інших змін до Статуту ЗАТ "АВТОМОБІЛЬНА КОМПАНІЯ ІСУЗУ, УКРАЇНА" та затвердження нової редакції Статуту ЗАТ "АВТОМОБІЛЬНА КОМПАНІЯ ІСУЗУ, УКРАЇНА" у зв'язку з внесенням зазначених змін.

4. Затвердження бізнес-плану ЗАТ "АВТОМОБІЛЬНА КОМПАНІЯ ІСУЗУ, УКРАЇНА" на 2008 рік.

Ознайомитися із документами, що пов'язані із порядком денним, можливо за місцезнаходженням ЗАТ "АВТОМОБІЛЬНА КОМПАНІЯ ІСУЗУ, УКРАЇНА" за адресою: м. Київ, вул. Новокостянтинівська, 8. Телефон для довідок: (044) 207-05-51.

Реєстрація учасників зборів буде здійснюватися з 14.00 до 14.30. Для участі у зборах представникам акціонерів необхідно мати належним чином оформлену та засвідчену довіреність на право участі та голосування на зборах та документ, що посвідчує особу.

Правління ЗАТ "АВТОМОБІЛЬНА КОМПАНІЯ ІСУЗУ, УКРАЇНА"

Господарський суд Кіровоградської області, постановою від 3 вересня 2007 року у справі № 10/283, визнав відкрите акціонерне товариство «Долинська агропромислова фірма ім. М. І. Сичова» банкрутом (код ЄДРПОУ 20651739, юридична адреса: 28500, вул. Калова, 126, м. Долинська Кіровоградської області) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором підприємства-банкрута призначено арбітражного керуючого Салатова С. В., ліцензія АБ № 216837 від 17.03.2005 року (адреса: м. Кіровоград, вул. Глинки, 2, тел./факс (0522) 33-05-01).

Державна служба заповідної справи оголошує конкурс на заміщення вакантних посад:

головний спеціаліст-юрисконсульт відділу перспективного розвитку, наукового забезпечення та зв’язків з громадськістю;

провідний спеціаліст відділу державного управління територіями та об’єктами природно-заповідного фонду.

Основні вимоги до конкурсантів:

- вища освіта;

- попередній стаж роботи, досвід юридичної роботи або роботи у природоохоронній галузі.

З умовами конкурсу та іншими вимогами до конкурсантів можна ознайомитися під час подання документів. Документи на конкурс приймаються протягом місяця з дати опублікування оголошення.

Заяви подаються за адресою: 03035, Київ-35, вул. Урицького, 35. Контактний телефон: 206-31-19

Постановою від 18.09.2007 р. по справі № 4/62-Б господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1), Приватно-орендне підприємство «Відродження» (Хмельницька область, Чемеровецький район, с. Свіршківці, р/р 260017014 в ХОД «Райффайзен Банк «Аваль», МФО 315966. Код ЄДРПОУ 03788997) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Мельник Таїсію Михайлівну. Ліцензія АВ № 158400 від 09.11.2006 р. (29000, м. Деражня, вул. Першотравнева, буд. 6, кв. 9).

За адресою: м. Ужгород, вул. Підградська, 59 відбудуться аукціони з визначення переможця щодо майна наступних підприємств:

29 жовтня 2007 р. об 11 год. 00 хв. - СтзОВ "Колос", ", а саме: Лот № 1: Естакада, літ. Г1, за початковою ціною 3687,11 грн.; Лот № 2: Водойми, літ. Г2, за початковою ціною 729,77 грн.; Лот № 3: Водойми, літ. Г3, за початковою ціною 122,25 грн.; Лот № 4: Водойми, літ. Г4, за початковою ціною 539,61 грн.; Лот № 5: Водокачка, літ. Г5, за початковою ціною 608,35 грн.; Лот № 6: Рукав арм. Д-150 - 2 шт., за початковою ціною 69,15 грн.; Лот № 7: Рукав арм. Д-220 - 3 шт., за початковою ціною 207,45 грн.; Лот № 8: Рукав рез. Д-100 - 3 шт., за початковою ціною 74,09 грн.; Лот № 9: Рукав арм. Д-150 - 2 м/п, за початковою ціною 125,13 грн.; Лот № 10: Рукав рез Д-90 - 8 шт., за початковою ціною 65,56 грн.; Лот № 11: Ніж Л-2.8 - 18 шт., за початковою ціною 460,54 грн.; Лот № 12: Ніж Л-2.0 - 2 шт., за початковою ціною 27,50 грн.; Лот № 13: Світильник плафон - 20 шт., за початковою ціною 32,93 грн.; Лот № 14: Лампочка 1 конт. - 100 шт., за початковою ціною 82,32 грн.; Лот № 15: Накладка диск. сцеплення - 200 шт., за початковою ціною 345,75 грн.; Лот № 16: Накладка тормозна - 250 шт., за початковою ціною 662,68 грн.; Лот № 17: Ремінь 3000 - 4 шт., за початковою ціною 49,92 грн.; Лот № 18: Ремінь 3500 - 4 шт., за початковою ціною 57,80 грн.; Лот № 19: Ремінь 3325 - 5 шт., за початковою ціною 67,92 грн.; Лот № 20: Ремінь 2500 - 3 шт., за початковою ціною 33,30 грн.; Лот № 21: Ремінь 4250 - 10 шт., за початковою ціною 72,20 грн.; Лот № 22: Ремінь 4500 - 3 шт., за початковою ціною 44,71 грн.; Лот № 23: Ремінь 2450 - 60 шт., за початковою ціною 517,63 грн.; Лот № 24: Прокладка гол. блока - 15 шт., за початковою ціною 48,90 грн.; Лот № 25: Прокладка колектора - 40 шт., за початковою ціною 48,08 грн.; Лот № 26: Трійник Д-50 - 10 шт., за початковою ціною 17,13 грн.; Лот № 27: Транспортер - 1 шт., за початковою ціною 121,97 грн.; Лот № 28: Редуктор КСК-100 - 1 шт., за початковою ціною 616,73 грн.; Лот № 29: Клавіша СК-5 - 4 шт., за початковою ціною 751,36 грн.; Лот № 30: Молокопровід - 300 шт., за початковою ціною 1454,60 грн.; Лот № 31: Муфти з'єднання молокопроводу - 100 шт., за початковою ціною 248,61 грн.; Лот № 32: Вимір. механізм ваги - 1 шт., за початковою ціною 1176,35 грн.; Лот № 33: Калоші резин. - 6 пар, за початковою ціною 13,54 грн.; Лот № 34: Каски - 3 шт., за початковою ціною 43,47 грн.; Лот № 35: Окуляри захисні - 35 шт., за початковою ціною 20,17 грн.; Лот № 36: Окуляри захисні зварювальник - 15 шт., за початковою ціною 13,21 грн.; Лот № 37: Пояс монтажника - 24 шт., за початковою ціною 517,63 грн.; Лот № 38: Протигаз - 22 шт., за початковою ціною 289,77 грн.; Лот № 39: Коробка - 40 шт., за початковою ціною 526,85 грн.; Лот № 40: Рукавиці резинові - 25 шт., за початковою ціною 43,22 грн.; Лот № 41: Рукавиці діелектричні - 40 шт., за початковою ціною 104,06 грн.; Лот № 42: Чоботи кирзові - 10 пар, за початковою ціною 58,29 грн.; Лот № 43: Штани ватні - 20 шт., за початковою ціною 123,81 грн.; Лот № 44: Штани - 5 шт., за початковою ціною 26,14 грн.; Лот № 45: Апарат - 1 шт., за початковою ціною 23,88 грн.; Лот № 46: Балони газ - 4 шт., за початковою ціною 98,79 грн.; Лот № 47: Гучномовці - 10 шт., за початковою ціною 139,95 грн.; Лот № 48: Крючки - 50 шт., за початковою ціною 10,29 грн.; Лот № 49: Навушники - 7 шт., за початковою ціною 11,65 грн.; Лот № 50: Термометри електр. контактні - 30 шт., за початковою ціною 157,07 грн.; Лот № 51: Шлеми - 2 шт., за початковою ціною 28,98 грн.; Лот № 52: Ваги настільні - 1 шт., за початковою ціною 13,51 грн.; Лот № 53: Електророзетки - 63 шт., за початковою ціною 103,73 грн.; Лот № 54: Електролічильник - 2 шт., за початковою ціною 65,86 грн.; Лот № 55: Магнітний пускач - 75 шт., за початковою ціною 1259,50 грн.; Лот № 56: Лампа ЛДУ - 100 шт., за початковою ціною 461,00 грн.; Лот № 57: Цвяхи - 100 кг., за початковою ціною 98,79 грн.; Лот № 58: Задвижки віконні - 100 шт., за початковою ціною 90,56 грн.; Лот № 59: Петлі різні - 50 шт., за початковою ціною 43,22 грн.; Лот № 60: Змивні бачки - 6 шт., за початковою ціною 51,17 грн.; Лот № 61: Мийка - 7 шт., за початковою ціною 39,19 грн.; Лот № 62: Умивальники - 17 шт., за початковою ціною 160,94 грн.; Лот № 63: Пісуари - 21 шт., за початковою ціною 209,87 грн.; Лот № 64: Блоки з/б - 9 шт., за початковою ціною 1267,65 грн.; Лот № 65: Віконні блоки - 4 шт., за початковою ціною 329,28 грн.; Лот № 66: Електростанція - 1 шт., за початковою ціною 1481,76 грн.; Лот № 67: Плити з/б - 4 шт., за початковою ціною 625,64 грн.; Лот № 68: Труба з/б Д-180 - 1 шт., за початковою ціною 518,62 грн.; Лот № 69: Кільця з/б Д-200 - 1 шт., за початковою ціною 276,60 грн.; Лот № 70: З/б блоки - 1 шт., за початковою ціною 243,67 грн.; Лот № 71: Балка з/б Л-4.0 - 3 шт., за початковою ціною 185,22 грн.; Лот № 72: Плити перекриття пустотілі - 8 шт., за початковою ціною 1066,87 грн. Місце знаходження майна: Закарпатська область, Мукачівський район, с. Макарьово, вул. Шевченка, 68.

30 жовтня 2007 р. об 11 год. 00 хв. - СВК "Колос", а саме: Лот № 1: Комбайн "Нива" - 1 шт. - 4693,00 грн. Місце знаходження майна: Закарпатська область, Ужгородський р-н, с. Паладь Комарівці.

30 жовтня 2007 р. об 12 год. 00 хв. - СГВК "Ганичі", а саме: Лоти №№ 1-117: Товарні залишки, загальна сума - 17774,80 грн.; Лот № 118: Обладнання, що належить Кахельному заводу урочище "Мочар" СГВК "Ганичі" - 287,40 грн.; Лот № 119: Шкаф для одягу - 3 шт. - 28,24 грн.; Лот № 120: Шкаф металевий - 1 шт.- 21,18 грн.; Лот № 121: Вентилятор - 3 шт. - 2,02 грн.; Лот № 122: Шкаф металевий - 1 шт. - 12,11 грн.; Лот № 123: Стульці тверді - 8 шт. - 8,61 грн.; Лот № 124: Стільці м'які - 11 шт. - 13,87 грн.; Лот № 125: Столи конторські - 3 шт. - 35,30 грн.; Лот № 126: Шкаф дерев'яний - 3 шт. - 22,19 грн.; Лот № 127: Матрас - 1 шт. - 5,88 грн.; Лот № 128: Ліжко - 2 шт. - 18,83 грн.; Лот № 129: Карнізи - 17 шт. - 20,00 грн.; Лот № 130: Телефонний апарат - 1 шт. - 5,88 грн.; Лот № 131: Електрокалькулятор - 1 шт. - 3,53 грн.; Лот № 132: Стіл двохтумбовий - 1 шт. - 3,53 грн.; Лот № 133: Стіл (2-х дверний) - 8 шт. - 78,83 грн.; Лот № 134: Стіл - 1 шт. - 3,53 грн.; Лот № 135: Шкаф металічний - 1 шт. - 10,76 грн.; Лот № 136: Стелаж дерев'яний - 1 шт. - 11,77 грн.; Лот № 137: Вішалка металева - 4 шт. - 4,71 грн.; Лот № 138: Крісло трійне - 2 шт. - 7,06 грн.; Лот № 139: Крісло велике - 1 шт. - 8,24 грн.; Лот № 140: Крісло трійне - 1 шт. - 7,06 грн.; Лот № 141: Стіл прикладний - 5 шт. - 17,65 грн.; Лот № 142: Телефонний апарат - 1 шт. - 5,88 грн.; Лот № 143: Стільці - 40 шт. - 47,07 грн.; Лот № 144: Книжні шкафи (1988 р.в.) - 2 шт. - 23,60 грн.; Лот № 145: Стіл конторський (1992 р.в.) - 1 шт. - 6,75 грн.; Лот № 146: Шкаф (1981 р.в.) - 1 шт. - 313,94 грн.; Лот № 147: Стіл великий (2003 р.в.) - 1 шт. - 13,77 грн.; Лот № 148: Стіл (2003 р.в.) - 1 шт. - 33,88 грн.; Лот № 149: М'яка мебель - 1 шт. - 84,89 грн.; Лот № 150: Мебель "Глобус" (1980 р.в.) - 1 шт. - 42,56 грн.; Лот № 151: Трибуна (1982 р.в.) - 1 шт. - 13,42 грн.; Лот № 152: Столи засідань (1989 р.в.) - 1 шт. - 17,81 грн.; Лот № 153: Диван (1990 р.в.) - 1 шт. - 24,61 грн.; Лот № 154: Бесідка, рік побудови - 1986, стіни дерев'яні, покрівля дерев'яна по дерев'яним кроквам, площа 5,0 м. кв. - 94,36 грн.; Лот № 155: Бесідка, рік побудови - 1988, стіни дерев'яні, покрівля дерев'яна по дерев'яним кроквам, площа 5,0 м. кв. - 94,36 грн.; Лот № 156: Павільйон, рік побудови - 1988, стіни металеві, покрівля шиферна, площа 8,0 м. кв. - 315,26 грн.; Лот № 157: Трансформаторна підстанція, рік побудови - 1980, стіни цегляні, перекриття - залізобетонні плити, покрівля - рулонна, отвори - металеві двері, площа 54,0 м. кв., об'єм 173,0 м. куб. - 12983,17 грн.; Лот № 158: Цистерна - 409,78 грн.; Лот № 159: Цистерна - 409,78 грн.; Лот № 160: Бетонозмішувач - 155,59 грн.; Лот № 161: Шліфувальний станок - 154,94 грн.; Лот № 162: Шліфувальний станок - 154,94 грн.; Лот № 163: Електротельфер - 256,74 грн.; Лот № 164: Трансформаторна підстанція ТМ 630/10-86 У1 - 4142,52 грн.; Лот № 165: Телефонізація контори - 6265,66 грн.; Лот № 166: Вівчарник "ОПАЛЕНИК" - 6086,54 грн.; Лот № 167: Баня - 1364,06 грн.; Лот № 168: Очисні споруди - 117,51 грн.; Лот № 169: Станок деревообробний циркулярний - 36,75 грн.; Лот № 170: Токарний станок - 61,25 грн. Місце знаходження майна: Закарпатська область, Тячівський р-н, с. Ганичі, вул. Леніна, 122.

30 жовтня 2007 р. об 15 год. 00 хв. - ВАТ "Рахівхліб", а саме: Лот № 1: Автомобіль ГАЗ 33021, державний реєстраційний номер 532-28 РТ - 11090,00 грн.; Лот № 2: Автомобіль ГАЗ 24, державний реєстраційний номер 15-40 ІКА - 540,73 грн.; Лот № 3: Автомобіль ГАЗ 5201, державний реєстраційний номер 42-15 ІКА - 3157,08 грн.; Лот № 4: Колодязь - 2811,90 грн.; Лот № 5: Гараж - 420,00 грн.; Лот № 6: Касовий апарат-1 шт. - 40,83 грн.; Лот № 7: Резервуар-1 шт. - 273,00 грн.; Лот № 8: Резервуар-1 шт. - 910,00 грн.; Лот № 9: Цистерна-1 шт. - 1306,67 грн.; Лот № 10: Цистерна-1 шт. - 392,00 грн.; Лот № 11: Бурат-мукопросіювач - 2 шт. - 183,17 грн.; Лот № 12: Рогалочна машина-1 шт. - 96,25 грн.; Лот № 13: Заварочна машина-1 шт. - 60,55 грн.; Лот № 14: Піонер-мукопросіювач-2 шт. - 304,50 грн.; Лот № 15: Мукотерка-1 шт. - 4,67 грн.; Лот № 16: Піч подова ФТЛ2-66-1 шт. - 152,25 грн.; Лот № 17: Норія лєнточна-3 шт. - 73,50 грн.; Лот № 18: Горілочний пристрій - 2 шт. - 38,50 грн.; Лот № 19: Вантажний конвеєр - 1 шт. - 23,92 грн.; Лот № 20: Піч електрична-1 шт. - 262,50 грн.; Лот № 21: Млин АБМ-3 "Колосок"-1 шт. - 48125,00 грн.; Лот № 22: Швейна машинка для мішків-1 шт. - 1207,50 грн.; Лот № 23: Холодильний пристрій-1 шт. - 36,75 грн.; Лот № 24: Холодильний пристрій-1 шт. - 61,25 грн.; Лот № 25: Холодильний пристрій-1 шт. - 542,50 грн.; Лот № 26: Холодильний пристрій-1 шт. - 61,25 грн.; Лот № 27: Тістомісилка-2 шт - 211,17 грн.; Лот № 28: Дежеопрокидувач-3 шт. - 131,25 грн.; Лот № 29: Тістомісилка "Кузбас"-2 шт. - 277,67 грн.; Лот № 30: Калорифер-1 шт. - 22,75 грн.; Лот № 31: Дежа-21 шт. - 991,03 грн.; Лот № 32: Насос-1 шт. - 46,67 грн.; Лот № 33: Кремозбивалка-1 шт. - 124,83 грн.; Лот № 34: Монітор 15 "Самсунг"-1 шт. - 189,58 грн.; Лот № 35: Модем "Моторола" 56 кБрS-1 шт. - 51,33 грн.; Лот № 36: Шнур 4SБ-1 шт. - 16,33 грн.; Лот № 37: ДЗМ 0.8 (виготовлення комбікорму)-1 шт. - 3657,50 грн.; Лот № 38: Радіотелефон-1 шт. - 350,00 грн.; Лот № 39: Прилад Журавльова-1 шт. - 93,33 грн.; Лот № 40: Мобільний телефон-1 шт. - 8,17 грн.; Лот № 41: Камін-2 шт. - 7,00 грн.; Лот № 42: Пляшки-141 шт. - 19,74 грн.; Лот № 43: М-н "Цілодобовий"-пляшки-273 шт. - 38,22 грн.; Лот № 44: Солод-37,96 кг. - 22,14 грн.; Лот № 45: Мак-2,72 кг. - 1,59 грн.; Лот № 46: Коріандр-0,435 кг - 1,14 грн.; Лот № 47: Повидло-11,44 кг - 23,36 грн.; Лот № 48: Тмин-11,345 кг - 62,87 грн.; Лот № 49: Борошно обойне-25 кг-10,94 грн.; Лот № 50: Висівка-1499 кг-437,21 грн.; Лот № 51: Тара-пакети-28531 шт. - 2496,47 грн.; Лот № 52: Ящики-45 шт. - 406,88 грн.; Лот № 53: Ящики картонні-454 шт. - 264,83 грн.; Лот № 54: Лотки на хліб-150 шт. - 940,63 грн.; Лот № 55: Бочки пластмасові-13 шт. - 302,58 грн.; Лот № 56: Мішки мучні б.в.-7118 шт. - 4152,17 грн.; Лот № 57: Форми різні-269 шт. - 627,67 грн.; Лот № 58: Відра-2 шт. - 23,33 грн.; Лот № 59: Кондитерські різці-10 шт. - 14,58 грн.; Лот № 60: Мішки мучні б.в.-104 шт. - 91,00 грн.; Лот № 61: Сухе молоко-14,84 кг - 98,69 грн.; Лот № 62: Противогази - 150 шт. - 153,13 грн.; Лот № 63: Носилки - 1 шт. - 25,38 грн.; Лот № 64: Ваги - 1 шт. - 23,92 грн.; Лот № 65: Пояса - 2 шт. - 4,67 грн.; Лот № 66: ГОРКУ - 1 шт. - 8,75 грн.; Лот № 67: ІРК - 1 шт. - 9,92 грн.; Лот № 68: Ваги - 2 шт. - 525,00 грн.; Лот № 69: Відро оцинковане - 1 шт. - 6,42 грн.; Лот № 70: Бак 40 л - 1 шт. - 69,13 грн.; Лот № 71: Двері - 2 шт. - 192,50 грн.. Місце знаходження майна: Закарпатська область, м. Рахів, вул. Тиха, 1.

Для участі в аукціоні потенційним покупцям за три дні до початку аукціону слід подати організатору торгів відповідні заявки, необхідні документи та внести в безготівковому порядку грошові кошти в розмірі 10% від початкової ціни продажу об'єкта на рахунок організатора торгів та реєстраційний внесок (17 грн.) на рахунок організатора торгів - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Закарпатській області у УФ "Укргазбанк" м. Ужгород, п\р № 260091506, Код 26252740, МФО 312776. Затверджений протокол торгів є підставою для укладення протягом 15 дн. договору купівлі-продажу між покупцем та продавцем. З майном можна ознайомитися щодня, крім вихідних, з 9 до 16 години за адресою місцезнаходження майна. З усіх питань організації та проведення аукціону слід звертатися до організатора торгів за адресою: м. Ужгород, вул. Підградська, 59.

21.08.2007 р. державним виконавцем ВДВС ЯМУЮ Новіковой М. В. була винесена постанова про відкриття виконавчого провадження у відношенні ТОВ «Продакс» на основі наказу №2-15/3803-2007, виданого 06.08.2007 р. ГС АРК, у резолютивній частині якого сказано: «Зобов'язати ТОВ «Продакс» передати іпотекодержателю - Акціонерному комерційному інноваційному банку «УкрСиббанк» в особі Кримського регіонального департаменту АКІБ «УкрСиббанк» в управління нежитлові приміщення загальною площею 325,7 кв. м, які складаються з приміщень з №9-1 по № 9-7, №11-10, які розташовані за адресою: м. Ялта, вул. Блюхера, будинок під номером №22-А».

Строк для добровільного виконання скінчився 29.08.2007 р.

19.09.2007 р. з вихідом за місцем знаходження ТОВ «Продакс» виявлено, що по зазначеній у виконавчому документі адресі ТОВ «Продакс» відсутній.

Наданий повторний строк для добровільного виконання наказу ГС АРК №2-15/3803-2007 від 06.08.2007 р. до 03.10.2007 р.

Примусове виконання рішення призначено на 04.10.2007 р. на 10:00 ранку за місцевим часом, а саме - передача нежитлового приміщення, розташованого за вищевказаною адресою іпотекодержателю КРД АКІБ «УкрСиббанк».

Представнику ТОВ «Продакс» у вказаний час перебувати за вищевказаною адресою.

Попередити боржника, що їх відсутність не буде являтися перешкодою для проведення виконавчих дій.

Гроші та цінності не залишати по вищевказаній адресі, так як державний виконавець не несе відповідальності за їх збереження.

Примусове виконання рішення назначено на 04.10.2007 р. на 10:00 ранку по місцевому часу, а саме - передача нежитлового приміщення, розташованого на вищевказаній адресі іпотекодержателю КРД АКІБ «УкрСиббанк».

Представнику ТОВ «Продакс» у вказаний час перебувати по вищевказаній адресі.

Попередити боржника, що їх відсутність не буде являтися перешкодою для проведення виконавчих дій.

Гроші та цінності не залишати по вищевказаній адресі, так як державний виконавець не несе відповідальності за їх збереження.

Постановою господарського суду Вінницької області (вул. Хмельницьке шосе, 7, м. Вінниця) від 06.09.2007 року по справі № 10/143-03 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ТОВ «Агрофірма «Удицький цукровий завод», код ЄДРПОУ 30555503 (інд. 23853, с. Удич, Теплицького району Вінницької області).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сокольвака Михайла Васильовича, вул. Пирогова, 73а/132, м. Вінниця, ліцензія АБ № 216796 від 04.03.05 р.

Постановою Господарського суду Запорізької області 10.09.2007 р. по справі №21/226/07 ТОВ «Український будинок нерухомості» (код ЄДРПОУ 30456699), розташований за адресою: 69084, м. Запоріжжя, вул. Карпенка-Карого, 60, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Добриня О. І., ліцензія АВ № 081158 (адреса: 69013, м. Запоріжжя, вул. Військбуд, буд. 92, кв. 61, тел.: 8 (050) 341-57-60).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 19.09.2007 р. у справі № 23/343-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Торгова компанія «Апріорі» (ідентифікаційний код 34530367; 01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького/М. Коцюбинського, 66/2, н/п 51 в літ. «А») визнано банкрутом відсутнього боржника та відкрита ліквідаційну процедура.

Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора - Товариство з обмеженою відповідальністю «Вилор» (ідентифікаційний код 33306544; 03134, м. Київ, вул. Булгакова, 16).

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 19.09.2007 р. у справі № 23/342-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Торгова компанія «Габро» (ідентифікаційний код 34495396; 01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького/М. Коцюбинського, 66/2, н/п 51 в літ. «А») визнано банкрутом відсутнього боржника та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора - Товариство з обмеженою відповідальністю «Бест Пром» (ідентифікаційний код 33601178; 03134, м. Київ, вул. Булгакова, 16).

Постановою господарського суду Черкаської області від 13.09.2007 р. по справі № 14/4293 ліквідатором Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Агрофірма «Кавунівка» - Черкаська область, Шполянський район, с. Кавунівка, код ЄДРПОУ 04934828, призначено арбітражного керуючого Вінника С. В. (ліцензія АВ № 158471 від 07.12.2006 р.), адреса: м. Черкаси, вул. Дахнівська, 44/1, кв. 42, т. 8 (098) 422-90-80.

Постановами Господарського суду м. Києва визнані банкрутами та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно:

— по справі № 15/702-б ТОВ «ТОРГАВТОКОНСАЛТИНГ» (04112, м. Київ, вул. Оранжерейна, 3; код ЄДРПОУ 33948391).

— по справі № 15/703-б ЗАТ «Агропереробний комбінат «Південний» (01021, м. Київ, вул. Грушевського, 28/2, Н/П № 43; код ЄДРПОУ 32492278).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Крупку Б. Г. (07400, м. Бровари, вул. Незалежності, 2, кв. 193).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня виходу оголошення.

Постановою Господарського суду Автономної республіки Крим (вул. Р. Люксембург, буд. 29/11, м. Сімферополь, АРК, 95003) від 11.09.2007 р. у справі №2-4/10656-2007 Товариство з обмеженою відповідальністю «ФАБРИКА МОРОЗИВА «ІТАЛХОЛОД» (адреса: вул. Радгоспна, буд. 10, с. Зарічне, Сімферопольський район, АР Крим, 97575, код ЄДРПОУ 32954268, п/р 26004215101 в АКБ «Інтеграл-банк» в м. Києві, код банку 320735) визнано банкрутом (ст. 51 Закону №2343-XII) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Горєлова Олексія Леонардовича (ліцензія АВ №158259 від 27.09.2006 р.).

Вимоги до банкрута розглядаються протягом місяця з дня опублікування оголошення. Кредиторські вимоги та іншу кореспонденцію надсилати на адресу ліквідатора: м. Київ-126, а/с 64, м. Київ, 03126.

Постановою господарського суд Луганської області (91000, м. Луганськ, площа Героїв Великої Вітчизняної війни, 3а) № 21/91-б від 01.08.2007 р. порушено справу про банкрутство та введено мораторій стосовно товариства з обмеженою відповідальністю «Атлант» (93100, м. Лисичанськ, Луганської області, вул. Казанська, 56), ідент. код 13377479, р/р 2600330140738 у філії «Відділення ПІБ у м. Лисичанську», МФО 304416.

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення за адресою: 91000, м. Луганськ, вул. Радянська, 53/33, арбітражному керуючому Галкіну Євгену Євгеновичу.

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 07.08.07 р. по справі № 5/494-07 визнано банкрутом Дочірнє підприємство «Капітал Альфа» Товариства з обмеженою відповідальністю «Євро Капітал» (м. Вінниця, просп. Юності, 18, код 34095027).

Ліквідатором призначено - ДПІ у м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел. 46-04-04).

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 09.08.2007 р. по справі №5/471-07 визнано банкрутом Дочірнє підприємство «ЗЕВС» Відкритого акціонерного товариства «Вінницький ламповий завод» (м. Вінниця, вул. Ватутіна, 18, код 23108094).

Ліквідатором призначено - ДПІ у м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел.: 46-04-04).

ІНФОРМАЦІЯ

про відкриті торги (у формі аукціону) по реалізації частки майна підприємства-боржника ВАТ "Нікопольський Південнотрубний завод" (код ЄДРПОУ 05393108), що знаходиться в процедурі санації.

Лот 1 - Будка стрілочного поста №2 (Літ. А) заг. пл. 4м², інв. №000393, 1955 р.п., фундамент стрічковий із бутового каміння, стіни червона цегла, крівля шиферна, підлога дерев'яна, знос 100%. Поч. ціна 388 грн., у т.ч. ПДВ, розташ. за адресою: Дн-ська обл., м. Нікополь, пр. Трубників, 56.

Умови продажу: Переможець торгів (покупець) зобов'язаний укласти договір купівлі-продажу майна протягом 10 робочих днів після проведення аукціону. Покупець зобов'язаний оплатити вартість придбаного на торгах майна протягом 5 банківських днів з моменту виставлення рахунку на оплату. Покупець відшкодовує Продавцю вартість експертної оцінки майна. Всі витрати, пов'язані з переоформленням права власності несе Покупець. Ознайомлення: ПН-ПТ з 10-00 до 16-00 за місцем розташування.

Кінцевий термін прийому заявок та оплати (без ПДВ) внесків: реєстраційний 25 грн. для фіз. осіб, 100 грн. для юр. осіб, гарантійний 38,80 грн. на п/р товарної біржі «Дніпропетровська біржа» №26004050205940 у КБ «Приватбанк», МФО 305299, код 34734763 **25.10.2007 р.**

Заявки на участь в аукціоні приймаються за адресою: м. Дніпропетровськ, пр. Пушкіна, 49, з 10.00 до 17.00 (крім суботи та неділі), тел. (056) 790-32-99. З питань ознайомлення з технічним станом об'єктів продажу за тел.: (05662) 9-13-06, 9-13-30.

«ТОВ «УТБ «Соціум»

повідомляє про проведення аукціону з продажу майна ВАТ «Завод «Ніжинсільмаш».

Місцезнаходження майна: Чернігівська обл., м. Ніжин, вул. Шевченко, 109.

Об'єкти продажу: майно (обладнання, ТЗ тощо) в кількості 434 одиниці, п/ц 1284500,68 грн. Вказана вартість з урах. ПДВ.

Заявки на участь в аукціоні приймаються до 25 жовтня 2007 р. включно за адресою: м. Чернігів, пр-т. Миру, 68, оф. 1207. Гарантійний внесок у розмірі 10% від ціни продажу та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону у розмірі 17 грн. перераховується на р/р 260046021 ТОВ «УТБ «Соціум», ЧОД ВАТ «Райффайзен Банк Аваль», МФО 353348, код 32946461. З питань ознайомлення з майном, порядком оформлення участі в аукціоні звертатись за телефоном 8 (0462) 661-064.

Аукціон відбудеться 29 жовтня 2007 р. об 11 год. За адресою: м. Чернігів, пр-т Миру, 68, конференц. зал.

Ухвалою Господарського суду Одеської області (65058, м. Одеса, пр. Шевченка, 29) від 13.09.2007 р. по справі №7/156-07-4885 здійснено перехід від процедури ліквідації ПП «Каштан плюс» (м. Одеса, вул. Фонтанська дорога, 11, код 31631176) як відсутнього боржника до загальної процедури ліквідації, ліквідатором призначено Світлану Володимирівну Сафронову (ліцензія АВ №307355 від 22.03.2007 р.).

Постановою господарського суду Донецької області від 19 вересня 2007 р. у справі № 42/96 Б про банкрутство ТОВ «Електромашпром», Товариство з обмеженою відповідальністю «Електромашпром» (код ЄДРПОУ 32434483), що зареєстровано: 83117, м. Донецьк, вул. Ляшенко, 9/93, визнане банкрутом і введена ліквідаційна процедура строком на шість місяців.

Ліквідатором боржника призначено арбітражного керуючого Стародуб Григорія Григоровича, ліцензія ь 271583.

Адреса для спілкування: 83015, м. Донецьк, пр-кт Миру, б. 8, к. 233. Тел. 345-18-85.

Постановою Господарського суду Луганської області (9100, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 06.09.2007 р. по справі № 20/79 Б Товариство з обмеженою відповідальністю Науково-Виробниче Підприємство «Луганськемаль» (м. Луганськ, вул. Совєтська, буд. 62, к. 404, код 31053691) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Колєжука Андрія Сергійовича, ліцензія АБ № 176255 від 19.09.2005 р. (адреса: м. Луганськ, кв. Гайового, буд. 1, кв. 6).

Вимоги кредиторів приймаються ліквідатором протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

Ухвала господарського суду Хмельницької області у справі №3/195-Б про банкрутство управління будівництва Хмельницької АЕС не вступила в законну силу, оскільки подано апеляційну скаргу.

Об'яву, подану в газету «Голос України» №166 (4166) від 18.09.2007 р. вважати передчасною та недійсною.

Інформація про провадження по справі в апеляційній інстанції можна отримати по телефону: 8 (03848) 3-31-70.

Постановами Господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) у відповідності до статті 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнано банкрутами та відкрито ліквідаційні процедури щодо наступних підприємств:

1. Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Лукашівка» (19110, село Лукашівка Монастрищенського району Черкаської області, код 03791605), постанова по справі №14/2003 від 29.05.2007 р.

2. Сільськогосподарського виробничого кооперативу «Степівка» (19152, село Степівка Монастирищенського району Черкаської області, код 00131989), постанова по справі №14/2002 від 15.05.2007 р.

Ліквідатором підприємств банкрутів призначено Управління Пенсійного фонду України в Монастирищенському районі Черкаської області (юридична адреса: 19100, Черкаська область, місто Монастирище, вул. Леніна, 125).

Установчі та реєстраційні документи, печатки та штампи зазначених підприємств вважати недійсними.

Претензії та заяви кредиторів до зазначених підприємств приймаються протягом місяця з дня опублікування.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 24.06.07 р. по справі № Б-19/87-05 ПФ «Мегаполіс» (ЄДРПОУ 23470240, м. Харків, пр. Леніна, 40, п/р 26001805052780 у ХОФ АКБ «Укрсоцбанк» м. Харкова, МФО 351016) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чаговець Т. П. (ліц. АБ № 116164 від 24.12.04 р., 61045, м. Харків, вул. Шекспіра, 12-А, к. 5-А, тел. 773-01-30).

Постановою господарського суду Харківської області від 18.09.07 по справі № Б-19/212-07 ПРИВАТНЕ ПІДПРИЄМСТВО «ТОРУС-2007» (код ЄДРПОУ 34755228) було визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Шмелькова Руслана Анатолійовича. Для листів: 61176, м. Харків, вул. Велозаводська, 38, кв. 5.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Постановою господарського суду Харківської області від 18.09.07 р. по справі № Б-19/213-07 Товариство з обмеженою відповідальністю «ФОРМУЛА АВТО» (код ЄДРПОУ 33010843) було визнано банкрутом і розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Сердюка Юрія Євгеновича. Для листів: 61120, м. Харків, пр. Тракторобудівників, 77, кв. 487. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Господарський суд Хмельницької області повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання суддями безстроково

Мухи Миколи Євгеновича,
Димбовського В'ячеслава Вікторовича,
Саврія Віктора Анатолійовича.

Постановою господарського суду АР Крим (95000, м. Сімферополь, вул. Р. Люксембург/Річна, 29/11) від 18.09.2007 р. по справі № 2-6/14242-2006, визнано банкрутом Кіровське виробниче управління житлово-комунального господарства (97300, АР Крим, Кіровський район, смт. Кіровське, вул. Фрунзе, 4, код ЄДРПОУ 34080377) та введено ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кухту Василя Михайловича (ліцензія №307280 від 24.02.2007 р.), 95048, АР Крим, м. Сімферополь, а/с 2745.

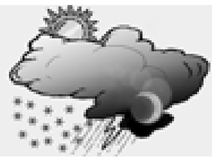
Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ-27, вул. Куйбишева, 1-а) від 13.09.2007 р. по справі №Б26/196-07 приватне підприємство «Комерційна група «РАДЛ» (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Набержна В. І. Леніна, буд. 15-А; код ЄДРПОУ 34735641; п/р 26007091100441 в ДОФ АКБ «Укрсоцбанк», м. Дніпропетровськ, МФО 305017) в порядку ст. 51 Закону України» Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначений арбітражний керуючий Гришин Михайло Анатолійович, ліцензія АБ №116283. Поштова адреса: 49027, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а, к. 18. Тел.: (056) 374-61-20.

Кредитори мають право заявити свої претензії і вимоги до банкрута в місячний строк з дня опублікування цього оголошення.

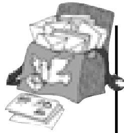
З ПОШТИ

П'ЯТНИЦЯ, 28 ВЕРЕСНЯ 2007 ▪ № 174 (4174)

29 вересня **в Україні мінлива хмарність, місцями короткочасний дощ, туман. Вітер південно-східний, 7—12 м/с, на високогір'ї Карпат пориви 15—20 м/с. Температура вночі 8—13 градусів, на узбережжі морів до 17; вдень 18—23, на півдні до 25 градусів; у Карпатах вночі 6—11, вдень 11—16 градусів.**

Пенсійну систему треба вдосконалити

Прем'єр-міністру України В. Януковичу

Шановний Вікторе Федоровичу!

Від імені більш як шеститисячного колективу ветеранів війни і праці міста Іловайська Донецької області звертаюся до вас із проханням про перегляд наявної системи пенсійного забезпечення.

Ми високо оцінюємо роботу очолюваного вами уряду з розвитку економіки, систематичного підвищення рівня мінімальної заробітної плати і мінімальної пенсії.

На жаль, диспропорція в розмірі пенсій в осіб, які пішли на заслужений відпочинок до 2004 року, і тих, хто йде на пенсію в наступні роки, не зменшується, а продовжує значно збільшуватися. Різниця в пенсіях, за аналогічних професій, посад і тривалості виробничого стажу, вийшла в 2—3,5 разу.

Це відбувається внаслідок того, що розмір середньої заробітної плати по країні останніми роками стрімко зростає і нині перевищує 1000 грн. на місяць, у той час як нам пенсія нараховувалася із 306 гривень за 2000 рік.

На наші звернення в серпні 2006 р. було отримано відповідь із Міністерства праці й соціальної політики. У ньому викладалися загальні відомості про чинну пенсійну систему і, на жаль, нічого не було сказано про удосконалення цієї системи.

Вважаємо вкрай несправедливим таке становище, за якого ветерани війни і праці, які віддали усі свої сили, знання, досвід, енергію на відбудову народного господарства, на створення процвітаючої економіки в нашій країні, зараз ледве животіють. Переконливо просимо вас, шановний Вікторе Федоровичу, розібратися і вдосконалити пенсійну систему.

А. ЗВЯГІНЦЕВ,
голова Ради ветеранів війни і праці.

Іловайськ Донецької області.

А чому «народні»?

Раніше було гасло: «Депутат — слуга народу!» При мажоритарній системі виборів це хоч якоюсь мірою відповідало дійсності. Ми знали, за кого голосували, і ті «слуги», хоч не часто, але бували в нас, вирішували якісь питання. Бував у нас депутат Правденко, Пінчука не бачили, зате його помічник — Безбах, можна сказати, жив серед виборців. До нього зверталися люди, і він вирішував безліч питань.

Коли ввели пропорційну систему виборів, усе змінилося. Не народ вибирає собі «слугу», а керівники партії. До Верховної Ради потрапляє той, хто виконує команду «струнко!» і відповідає «єсть!».

Хіба народ наказав біютівцям повернути свої мандати, щоб розпустити Верховну Раду? Ні! А лідерка партії гарантувала, що знов візьме їх у депутати після виборів. От і бере! А достойні, компетентні люди, які не підкорилися команді і не віддали мандати, в списки не потрапили.

Отож народ не має ніякого відношення до складання списків від партій для голосування. Абсолютно ніякого! Опублікували в «Голосі України» списки. Ну й що? Хто, крім партійних вождів, знає тих людей? А вони величатимуть себе народними! Мабуть, лише через те, що оббирають народ зарплатами та пільгами, які самі собі і визначили. А чи можна називати Верховною Радою те зібрання, коли в залі постійно присутні до сотні депутатів, а 350 — хтозна-де? І чому повинно бути саме 450 депутатів, адже кількість українців зменшилася з 52 до 46 мільйонів?

Через оце все я ще подумаю, чи йти голосувати, чи ні. Якщо й далі буде так нехтуватися воля і роль народу, то не піду. Хоч совість буде чиста, що не доклав руку до продовження цього беззаконня.

Андрій МУЗИЧЕНКО.

Дніпропетровськ.

Життя колишніх наставників шкільної юні опинилося за межею бідності

Звертаємося до нашого Президента, Прем'єр-міністра та уряду через украй тяжкі обставини, які спіткали нас у глибокій, нерадісній старості. Ми ніколи не очікували, що так може статися. Наше життя, колишніх наставників шкільної юні, опинилося за межею бідності через занадто низькі пенсії. Своєю самовідданою працею з навчання молоді ми цього не заслужили.

Ми і наші колеги, освітяни шкіл України, в не такі далекі роки минулого століття сповнені сил і енергії, віри у добре, розумне і вічне, відкидаючи на узбіччя своє власне благополуччя, повністю віддавалися праці, щедро даруючи свою любов і знання учням. Багато колишніх вихованців стали тепер шанованими людьми, які займають високі посади. Ми раді тому. Але чому ж вони забули про національну еліту — учительську інтелігенцію, яка у злиднях і хворобах доживає свій вік.

У нашому районі налічується понад 400 вчителів-пенсіонерів. Серед них більше половини хворих, частина прикута до ліжка або пересувається з допомогою милиць. Коштів на лікування не вистачає. Путівок на санаторно-курортне лікування немає. В переважної більшості ветеранів пенсії дуже низькі, а це ж практично єдине джерело для існування, бо більшість уже не спроможні вести домашнє господарство.

Є в нас людина, яка працювала на нервово-напруженій педагогічній роботі 48 років, із них 30 років директором середньої школи. На пенсії з 1995 року. На сьогодні директорська пенсія становить 507 гривень — смішно. Та було б смішно, якби не було так сумно — нині колишній директор хворіє. За що лікуватися?

Інший приклад. Чоловік має педагогічний стаж 44 роки, з них 15 років працював заступником директора з навчально-виховної роботи. Через тяжку хворобу передчасно вийшов на пенсію, яка нині з доплатою, як дитині війни, становить 528 гривень. Переніс інфаркт, інвалід. Як жити?

Жінка віддала школі 42 роки, працювала вчителькою російської мови і літератури, а пенсію заробила 477 гривень разом з доплатою — як учаснику Великої Вітчизняної війни.

Більше того, ми стурбовані пенсійною долею наших молодших колег, яким до виходу на заслужений відпочинок залишилося 5—6 років. Незважаючи на зростання їхньої зарплати, вона залишається на рівні середньої, а звідси і невисока пенсія.

Шановні Вікторе Андрійовичу та Вікторе Федоровичу! Кожен із вас навчався у школі, тож і звертаємося до вас з проханням поліпшити пенсійне забезпечення ветеранів педагогічної праці. Доведіть пенсію уже в цьому році до кількох прожиткових мінімумів, щоб її вистачало і на лікування, і на гідне життя.

За дорученням ветеранів педагогічної праці району —
М. ВАЧЕНКО,
Н. ВЕРМЕНИЧ,
Н. ГРУШКА...
усього 15 підписів.

Золотоноша
Черкаської області.

■ **ТВОРЧІСТЬ ЧИТАЧІВ**

Небо

«Чому, — запитую себе
— Ми очі зводимо
до неба?
Чому в блакитну
далечінь
Частіше нам
дивитись треба?»
То спонукає нас душа
У вир далекий
полетіти.
Та доля в нас
усіх земна,
І тут приречені
ми жити.
В блідому сянні зірок
Безмежне,
неосяжне небо...
Для вдосконалення
думок
На нього нам
дивитись треба.

Олександр КРУПКО,
вчитель географії
ЗОШ № 14.

Чернігів.

■ **ФОТО З КОНВЕРТА**

— Картопля сохне і ми відпочиваємо.

Фото Людмили КОРНІЮК.

Смт Кириківка
Великописарівського району
Сумської області.

Ветерани, не продавайте ордени, а одягайте їх!

■ **РЕЗОНАНС**

У «Голосі України» 19 липня 2007 року під рубрикою «Я вам пишу» прочитав лист Івана Шевчука «Фронтовики, продайте ордени». Скажу відверто: до глибини душі обурений його наклепом на нашу Україну. Нібито вона, рідна, ні в що не ставить ветеранів війни, нагороджених орденами і медалями СРСР та України. За словами читача, до речі, учасника війни, наша країна змушує продавати на сільських базарах свої бойові нагороди.

Мені цікаво, звідки в Івана Шевчука такі дані? Кожна нагорода — це відрізок прожитого бою, коли життя і смерть висіли на одному волоску. Тому вона кожному фронтовикові дорога і не треба пропонувати, щоб він продавав свої бойові ордени!

Чи можу я, приміром, продати свою медаль «За відвагу», отриману за форсування річки Вісла, разом з командувачем артилерії 120-го стрілецького корпусу полковником Яновським Борисом Костянтиновичем, під час запеклого бою за Доротинський плацдарм? Адже всього однієї кулі було б досить, щоб потрапити в мене або в нього. Чи живий мій бойовий командир? Я бажаю йому міцного здоров'я, довголіття і благополуччя його родині, що живе в Сумах.

Багато хто ображається на владу, що, мовляв, пенсії зрівняли: тих, у кого є нагороди, з тими, у кого їх немає. Але, Іване Шевчук! Пенсії призначають не за кількість орденських планок, а за кількість і якість вкладеної праці у виробництво: коли, де, ким працював і яка була зарплата. Навіщо ж лукавити?

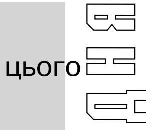
А надбавки до пенсії ветерани війни все-таки одержують, включаючи навіть раніше знедолених дітей війни. Якщо ви маєте бойові нагороди, отримані в роки Великої Вітчизняної війни, то за кожен орден, медаль додатково одержуєте надбавку до пенсії. І я одержую. Якщо ви не одержуєте, зверніться до свого райвійськкомату.

Що стосується пільг, то вони в нашій країні є! Крім того, приміром, у нас в Одесі працює госпіталь для учасників і ветеранів війни, розташований у найпрестижнішому районі в 500 м від моря. Лікування в ньому, включаючи ліки з п'ятиразовим харчуванням, — безкоштовне. А ставлення персоналу — від лікарів до медсестер — чудове.

Я не знаю, є чи такий госпіталь у Кіровограді, де живе Іван Шевчук, бо це вже залежить не від теперішнього уряду, а від місцевої влади. І наостанок хочу звернутися до всіх ветеранів: не продавайте ордени, а одягайте їх і пишайтеся ними!

В. БІЛОКОЛОДОВ,
учасник бойових дій,
інвалід І групи.

Одеса.

28 ВЕРЕСНЯ

- *1651. Білоцерківський договір. Укладений після битви під Берестечком. На Україні відновлювалась польська влада.*
- *1803. Народився французький письменник Проспер Меріме. Крім новел, його перу належить праця «Богдан Хмельницький» і нарис «Козаки України та їхні останні отамани».*
- *1916. У Катеринославі відкрито медичне відділення Вищих жіночих курсів.*
- *1929. Народився поет і політик Дмитро Павличко.*
- *1934. Пуск першої черги Новокраматорського заводу важкого машинобудування.*
- *1952. У Полтаві відкрито літературно-меморіальний музей Івана Котляревського.*
- *1956. Помер Остап Вишня.*

Редактор номера Віктор НІКІПЕЛОВ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 5 грн. та 3 грн. для підприємств і організацій — 15 грн. на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13. Зам. 9-1-143

ТОВ «Преслайн» вул. Північна, 12 м. Харків, Зам. 3317

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

